

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVI.

CHICAGO, ILL., 15. BŘEZNA 1914.

ČÍSLO 3.

Z ÚŘADOVNY VÝK. VÝBORU N. J. S.

Sestry a bratři:

V konferenci zástupců Dělnického Amerického Sokola a Národní Jednoty Sokolské, konané dle usnesení sjezdu Jednoty naší v Baltimore, Md., v listopadu r. 1913 v Clevelandu, O., sestavena byla ústava pro Svaz Sokolstva.

Ústava ta byla uveřejněna v prosincovém vydání "Sokola Amerického" a doporučujeme všem členům, aby ji znovu důkladně přečetli a uvážili, aby pak o ní ve schůzích jednot inteligentně mohlo být jednáno, než se přistoupí k hlasování. Přijmutí ústavy a tedy i utvoření Svazu Sokolstva je možné jen tehdy, když se pro ně vysloví nadpoloviční většina všech členů N. J. S. Hlasuje se tentokráte dle stanov, za každých deset členů je jeden hlas. K tomu dovoluujeme si ještě podati toto vysvětlení: Hlasuje se o jménu.

Návrhy jsou dva: 1) Dle návrhu sjezdu mělo by být jménem ústředí: **Česko Americká Obec Sokolská**. 2) Dle doporučení výboru v konferenci: **Svaz Amerického Sokolstva**.

(Výbor doporučuje toto druhé jméno jako vhodnější pro případ, že by se přihlásila nějaká slovanská jednota za člena.)

Technický Odbor.

Veškeru technickou práci vedl by 10-členný ústřední odbor dle různých článků ústavy. Tím by Technický Odbor N. J. S. odpadl.

Příspěvky.

Příspěvky členů N. J. S. zůstanou v té samé výši. Výkonný Výbor odváděl by z pokladny N. J. S. povinný poplatek roční 10 etů. za členky a 25 etů za členy.

(Toto uvádíme jen proto, aby se členové nedomnívali, že příspěvky jejich budou zvýšeny.)

Vydání.

Veškerá vydání s tiskem technické části, brožur, knih, s pořádáním závodů, sletů atd. budou placena z pokladny Ústředního technického odboru.

N. J. S. bude na dále vydávati svůj list úřední "Sokol Americký" a Dělnicko Americký Sokol: "Dělnický Sokol". Dohodnutí o tisku technické části ponecháno Ústř. T. O.

Vynasnažili jsme se, sestry a bratři, navázati styky, které by vedly postupem času k většímu ještě sblížení všeho Sokolstva a to nejen českého, ale slovanského v této zemi a doufáme, že práci naši uznáte schálením jí.

Žádáme všechny jednoty N. J. S., aby o tomto hlasovaly co nejdříve a aby výsledek hlasování byl poslán jednatelem V. V. T. Vonáškově, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill., nejdéle do 15. dubna t. r.

Zůstáváme s bratrským Na zdar!

Karel Hrbek, Fr. Filip, Jan Šíman,

zástupci N. J. S. na konferenci v Clevelandě, O.

Za Výkonný Výbor N. J. S.:

Jan Šíman, starosta.

Tomáš Vonášek, jednatel.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Několikaleté úsilí, snahy a práce naše i přičinění o jednotný postup všech tří sdružení sokolských, pokrokových a volných obráceno znovu v nivec! Slibovali jsme si tolik od usnesení sjezdu našeho v Baltimore a na konferenci v Clevelandě očekávali jsme, že pořídí se již jen ústava velikého celku federativně spojeného, celku, jenž by zaručoval všem třem sdružením jejich vymoženosti a jejich snahy, co zatím po stránce technické společným úsilím tolik dalo by se vykonati. Župa Fuegner-Tyršova, zapoměvši přísah svých a slov br. Dr. Scheinera, jakž o návštěvě své tu mezi námi byl pronesl, radě k připojení ku nejstaršímu sdružení, zapoměla i tentokráte žel co na sjezdu našem bylo usneseno a že jen dle toho a za souhlasu jejich delegátů v Baltimore postupovati se mohlo, přišla s návrhem novým na konferenci clevelandskou a dle toho jsou dnes výsledky . . . A ne nemalou vinu nese na tom, že nedocílili jsme ani pro jeden, ani pro druhý návrh nadpoloviční většiny hlasů členstva jednotlivě hlasujícího nerozvážený krok a resoluce výboru T. J. S. St. Louis, Mo. Resoluce v nevhodnou dobu v tisku veřejném nadhozená a to před vyjitím "Sokola Amerického" způsobila v řadách našich zbytečný rozruch, vyvolala nedůvěru a dle toho se hlasovalo poměrně jen v malém počtu, vezmeme-li za základnu 6,600 členů N. J. S. Jinde nesprávně se hlasovalo a ještě jinde pro jména celkem nová, kdežto Župa Fuegner-Tyršova na vzdor usnesení konference clevelandské NEHLASOVALA VŮBEC a její členstvo jednotlivě, jakž pro obě sdružení stejně bylo závazným nemělo příležitosti každý zvlášť a písemně projevití náhled svůj, jakž u nás v N. J. S. s velikým nákladem hmotným a vůlí dobrou se provedlo. Nechceme býti zlomyslnými, nechceme nepravdy o listu našem výborem v St. Louis pronesené přibíjeti zvlášť a přidávati lístku bratřím do "Památníku", ale tolik tvrdíme, že St. Louis nikdy ničeho jsme nepotlačili, leda škrtali jejich dopisovatelí, který za ten mnohý přehmat na sjezdu i nyní jest hodně zodpovědným. Však k věci! Výsledek hlasování najdete na jiném místě a kdyby i na krásné přidali jsme všech najednou vržených hlasů za členstvo Župy Fuegner-Tyršovy jako celku 1400 nedocílili jsme ještě nadpoloviční většiny pro název Americká Obec Sokolská a tím méně pro původní návrh téže Župy Česká Obec Sokolská. Smutné to zjevy a smutné výsledky! Tak Národní Jednota Sokolská obdržela po správném hlasování každého jedince, každého člena a členky zvlášť celkem jen 2241 hlasů, Americká Obec Sokolská 1741 hlasů, Česko Americká a Česká Obec 213 hlasů a Spojené Sokolstvo 2 hlasy čili v celku pouze odevzdáno 4197 hlasů ze 6,600 členů N. J. S. Číslice ty mluví řečí až příliš jasnou a jsme si jisti, že zajde tak mnohemu na příště chut' k nějaké nové spojovací akci, leda by Župa Fuegner-Tyršova prodlením doby přistoupila konečně přece ku Svazu Sokolstva, jakž na konferenci v Clevelandě skutečně byl s jednotou Dělnicko Amerických Sokolů po stránce technické a federa-

tivní, čili dle usnesení sjezdu našeho. Výkonný Výbor v minulé schůzi věc projednal, vzal na vědomí podrobné zprávy výboru starého v New Yorku, porovnal s dopisem Župy Fuegner-Tyršovy, v němž trvá se na jejich původním návrhu konference v Clevelandě podaném i zděluje se, že hlasovati v členstvu nebudou a tak věc jest opět jednou a žel na dobu delší as odbyta. Vymstily se ty různé polemiky v tisku veřejném na našem i druhém celku, lhotejnost a omrzlost členstva našeho následovala a my jsme ještě rádi, že aspoň po mnohaleté zkušenosti naší navrhované spojení federativní stane se skutkem s Dělnicko Americkým Sokolem. V tom směru se pracuje dál a jednotám podrobnosti záhy zdělí se, aby mohly rozhodovati. Francouz říká: "Aussitôt dit, aussitôt fait," čili jako naše: "Snáze se řekne, nežli vykoná..." Inu, vypadá zrovna tak jako s česko-německým vyrovnáním ve vlasti.

Závody a slet náš v Omaze, Neb. byly z června odročeny na měsíc červenec, tak aby se dala příležitost k účasti i těm boreům, již mohou z domova se vzdáliti pouze o prázdninách. Máme za to, že odročení to jen věci prospěje, ač obávající se veder tou dobou obyčejně největších, souhlasili bychom spíše s New Yorkem, jenž odročení přál si na srpen. Již se stalo a na nás bude jen, abychom hotovili se k dílu, aby slet náš stal se významným, aby znovu se dokumentovalo, pokud N. J. S. pracovala a borci její se činili. K zápolu pozvána i sdružení druhá Sokolstva slovanského, jakož i bratři a sestry druhých táborů a tu jest jen třeba, aby cvičiště zasvitlo těly statných cvičenců, aby Sokolky rovněž ukázaly, jak po boku bratří svých pracovaly, dorost i žactvo veškeré. A do této nálady sletové jdou zvěsti jen milé a vítané o tom, že bratři sborů Fuegner-Tyrš v Omaze i South Omaze jdou dnes již s našimi rukou v ruce, že tam na spojení došlo opravdové a upřímné . . . Necht' lid náš se přesvědčí o prospěšnosti naší práce výchovné a v české Omaze dá si zastaveníčka a to nejen z města Omahy a okolí a celého státu Nebraska, ale ze všech států Unie, kde naši jsou a potěšiti se chtějí pohledem na ty, kteří v nejkratším čase nastoupí místa těch starých, aby dbali utužení, uvolnění a posily všeho co české, aby dokázali, že ještě dosti a dosti času k zániku té větve naší dosud plné síly a živosti. Tož do práce junáci a sestry milé, necht' nyní kdy cvičení společná žen i prostrná jsou již v rukou vašich se pracuje, piluje a připravuje, tak jako ve výboru pořádacím v Omaze se činí.

Co říci k padesátiletí našeho Machara? Učme se jej znáti, tot' nejlepší! A proto zde slova jeho: "—Je na čase, abychom si uvědomili, že lidé, třeba z naší krve pošlí, mající svého nejvyššího pána, své cíle a svá přání v Římě — že lidé, žijící v tradicích a snahách úplně protilehlých jak smyslu naší historie, tak smyslu života dnů našich — že ti lidé musí býti odstraněni z našeho národního těla. Stala se chyba: Bylo jim, cizincům, dáno aktivní i pasivní

volební právo, byli připuštěni rozhodovat o věcech, jimž nemohou rozumět a do nichž jim — dle litery i ducha jejich povolání — nesmí nic být. Ta chyba musí být napravena. Ve jménu svobody a svobodomyslnosti musí být tito cizinci, tvořící stát ve státě, vráceni tomu, což stále velmi hlasitě vyznávají: pánubohu a kostelu. Ale i tam musí být střežení. Ke každému kázání musí být komandován zeměpánský komisař, poněvač je to schůze lidu — a v posledních dobách vstoupilo v našem státě v život — politická schůze lidu — — orgán státní pak nechť bdí nad tím, aby kazatelny byly vráceny svému původnímu účelu a nebylo jich zneužíváno k rozdmýchování protikřesťanských vášní a v národním ohledu ku podněcování k sebevražedným politickým činům. Kajme se dle slov Žižkových, tam kde jsme zhřešili — svou bezstarostností, svou důvěřivostí, svou nepolitickostí; nemůžeme být dětmi Husitů a dětmi Jiřího Plachého zároveň. Je nám třeba velké národní očisty a k té pracuj, kde kdo a jak můžeš! —

V "Dělnickém Sokole" čtli jsme minule zajímavý článek "Žena-matka a škola", jak napsal br. Vojta Beneš, český učitel a vychovatel, jenž dobou přítomnou tu mezi námi dlí, poměry škol našich svobodomyslných studuje a pracuje svědomitě i poctivě na zvelebení týchž i odstranění mnohých nedostatků. Ve článku tom, jako muž širšího rozhledu a odborník na slovo vzatý, Sokol, jenž pravdy pověditi se neleká, poukazuje jen právem na rozšířený u nás nešvár zbytečného spolkaření, jmenovitě spolků ženských a soustavu kapitalistickou, že namnoze žena-matka jest nucena jíti do továrny a děti doma zatím jsou zanedbávány ve dne a večer bezúčelnými a někdy dosti malichernými schůzemi, kamž matka až příliš často spěchá. Tato pravda, kterou na místech těchto pronesli jsme několikrát, třeba jinými slovy, upozorňující hlavně na zbytečné tříštění sil a ještě zbytečnější spolkaření vůbec a žen našich zvláště, bodla české svobodomyslné spolkařky v New Yorku náramně moc. A sotva vydal se br. Beneš na cestu za svým posláním — dokud byl v New Yorku scházelo na odvaze — poslala se do Clevelandu depeše, bouřilo se a "sestry" clevelandské sedly na lep i spáchaly ohromnou jeremiádu, podepsanou třemi "sestrami", jež jsou zároveň úřednicemi tří ženských jednot podpůrných a br. Beneš za svou oprávněnou a spravedlivou kritiku dostal co proto. Fráze o tom, že "sotva se zde ohřál" a již posuzuje vtiskla onomu elaborátu "sesterskému" znamení naprosté neznalosti, jakž k hostu slušno se zachováti a jak dlužno si počínati, kde jedná se o posudek odborníka a hlavně o pravdu, nic než pravdu! Pravdy br. Benešem pronesené o zbytečném spolkaření a tříštění sil nikdo nezatušuje, jako o výchově naší zanedbané doma mládeže dalo by se pověditi ještě mnohem více. Proto těší nás, že veškeré svobodomyslné kruhy, listy naše a hlavně Svobodná Obec v New Yorku jednání "dám našich" — slůvko dám podškrtnujeme — jak náleží resolucí svou provětraly a na důležitost kritiky těch mnohých našich

nedostatků jen právem poukázaly. Naše kruhy sokolské a zvláště naše Sokolky neměly by nyní míti nic lepšího na práci jako pozvat si tohoto paedagoga a upřímného Sokola k přednášce.

Cvičitel, učitel, jemůž svěřeno jest žactvo obého pohlaví naší školy tělocvičné, musí znáti, nejen jak a co žactvo cvičiti smí, jak rozlišovati v tom ohledu vůbec a rozvrhy si pořizovati, ale musí dbáti i jednoho požadavku neméně důležitého, to jest jak řídit dlužno řeč svou při cvičení té drobtiny naší. Žactvo naše zvyklé jinému okolí a poměrům na školách veřejných i životu jinému vůbec, nežli ku příkladu v Čechách, musí dle toho i jinak vedeno býti, aby kázeň spíše se zachovala. Cvičitel v začátku tudíž užívati musí slov a vět dětem srozumitelných, aby snáze a rychle pochopily, co a jak mají vykonati. Rozumí se, že poznenáhlu žactvo seznamujeme s výrazy tělocvičnými, ale nečiníme tak nijak násilně a bez přípravy hned v prvních hodinách, tedy v nejnižších družstvech. Práce v tom směru se může rozvrhnouti postupně, neboť i neodborná řeč může býti stručná a lze stupňovati až žactvo konečně pochopí. Síla hlasu v povelích musí řídit se dle počtu žactva a místností, aby silný hlas zbytečně se nezdál hraničiti s hrubostí a mohl se spíše klásti přízvuk a důraz na správná místa. Jazykové správnosti nutno hlavně dbáti, aniž bychom pletli názvy anglické s českými. Jestli třeba anglického vysvětlení, možno jednotlivě podati, však v celku český ráz stůj co stůj zachovávejmež a nehyzděme mluvu naši povídáním, jež se žargonem tělocvičným si nezádá jako: "cvičíme cvičení prostá", aneb "udělejte zánožku" a podobné. Tak se se žactvem nemluví a správnosti tu dbáti dlužno až úzkostlivě, vždy na zřeteli majíce, že "při posuzování řeči tělocvičné radno míti stále na mysli," jakž Švácha dovozuje, "že tělocvik není sám sobě a tím méně ve škole naší účelem, nýbrž pouze prostředkem k zdokonalení lidí a řeč při tělocviku pouhým dorozumívacím prostředkem, jenž se sice má přispůsobiti potřebě, ale nemusí při tom sám trpěti."

Protože věříme v posilu, utužení a uvědomění každého člověka a hlavně bratra Čecha i Slovana, starali jsme se vždy po příkladu našich v Čechách, aby věc sokolská pronikla co nejdále i v této zemi. Tak pomáhali jsme, pokud bylo lze při zakládání jednot polských, slovenských, srbských, chorvatských a jiných a spokojili se i tehdy vědomím vykonané povinnosti, když jako na příklad v kruzích polských vlivy zpátečnické celého hnutí se zmocnily. Kdykoliv však pozorovali jsme pokrok v řadách slovenských na příklad, srbských, chorvatských a bratří Slovinců, kdykoliv poznali jsme, že tu a onde jevílo se nápadné uvolnění z rukou klerikálních, vždy zdálo se nám, že s postupem takovým měli jsme také trochu co činiti, že vlivy naše byly tu nepopíratelné na vlastní vedení těch kterých organizací, jako na poli tělesné výchovy a s tou uvolnění mysle na poli závodním. Není tedy divu, že po všech těch našich průkazech skutečné práce o postup náš brzy

zde a zase onde se zajímali, ano i odborné kruhy ukázky našich vymožeností kruhům svým podávaly. A nyní přichází Litvín, jichž mládež a to živlu svobodomyšlných sdružení se chce v tělocvičnou jednotu pod jménem: "Lietuvos Vyčiai" i požaduje od nás prostřednictvím listu svého potřebné informace, jakž bylo by nutno ku vlastní organizaci přistoupiti, jaké pomůcky třeba objednat i jak se zařídit, "aby rovnalo se práci Sokolstva českého, jehož organizace jest jednou z nejlepších na světě, jak co do kázně, tak národního uvědomění a výchovy těla i volné mysle." Rozumí se samo sebou, že jsme ihned a s největší radostí poslali žádané informace a rady, jakož i mnohé pomůcky, které jsme měli právě po ruce a jež nejlépe objasňují vše, co třeba znáti z dějin našeho Sokolstva a práce jeho i v této nové vlasti naší. Poslali jsme ovšem i několik vzorů práce technické a několik čísel listu našeho a jen přáli bychom Litvínům, aby dílo se jim zdařilo, hlavně ale, aby ve všem sobě z nás amerických Sokolů rozhodně příkladu nebrali to jest: v prázdňém nazdávání, kdedomování, lesklé frázi, politickém šplhání, nepravidelném cvičení, porušování kázně sokolské a v tom mnohdy až legračním "bratrství"!

Ze všech stran oznamují se oslavy šedesátiletého trvání podpůrné a veliké jednoty Č. S. P. S., jednoty naprosto svobodomyšlné a v St. Louisu, Mo. založené, kde v těch prvních začátcích ti naši staří věru, že s mnohou měli překážkou co zápoliti, mnohým nesnázím čeliti, nežli organizace vlastní jako celek postavila se v šiky volných lidí českých. Jsou ty záznamy o tomto postupu jednoty, jakž snesl br. Vojan do čísla slavnostního úředního orgánu věru jen zajímavé i dokazují, jak se pracovalo, jak Řády jednotlivé v těch kterých osadách českých a městech pro povznesení české národnosti v této nové vlasti naší se činily, k zabezpečení budoucnosti pozůstalých vdov a sirotků a k umírnění nedostatku v rodinách, kde živitel a bratr nemocí zbaven byl výdělků a kde strádání a bída se byly uhostily, kde bylo pomoci třeba jakémukoli záslužnému podniku českému, zde aneb ve vlasti staré a kde bylo třeba povzbuzení a pomoci mravní či hmotné, jednalo-li se o manifestaci živlu volného, pokrokového i jeho institucí. A podotkneme-li, že na předních místech těchto Řádů a Velkořádů vždy nalezali se i Sokolové, že v každém počínání jednoty této pomáhaly skoro vždy a s nadšením i jednoty sokolské, ano, že snažili jsme se u nás i o to, aby mládež naše v tom ohledu ubírajíc se v našich šlépějích, přidávala se dospěvši let předepsaných, utužena a ozdravěna zvláště k Č. S. P. S. a jiným pod. spolkům českým a svobodomyšlným, musíme se výsledkům práce dobře vykonané jen spolu těšiti a vedoucím úředníkům a pracovníkům a všem těm starým průkopníkům Č. S. P. S. i na místech těchto složiti svůj hold! Jednotě celé pak náleží vroucí naše přání, aby prospívala na dlouhá a dlouhá ještě leta a slavnosti její vyzněly na všech místech skutečně jako triumf lidskosti organizace svobodomyšlných mužů a žen českých. U nás v Chicagu pořádána bude slavnost všech Řádů

společná vedením Velkořádu státu Illinois, dne 22. března a to v Sokole Chicagu.

Vlažnost a netečnost našich lidí poznáte nejlépe dle vlastních jejich skutků! Jestli jest činovník sokolský, bude vám na všech schůzích našich házetí tou nutností utužení člověka na těle i v mysl i dítky své do tělocvičné školy vlastní jednoty nepošle vůbec, aneb se nestará, jest-li byly včera ve cvičení, co tam dělaly, jak se měly a jak se jim zamlouvá nový cvičitel, aneb rozvrh práce tělocvičné dle posledního usnesení cvičitelského sboru a konečně jestli cvičitel si také někdy vzpomene a poví jim před šikem o tom či onom zajímavém ze života sokolského. Takový činovník ve vlasteneckém zánícení dovede a jistě správně podporovati zvláště každý podnik český — vždyť pije o jednu z českého pivovaru více, nežli jiného — a bude vám deklamovati o nutnosti svobodomyšlné výchovy našeho žactva a flák jeho děti do české svobodomyšlné školy, ač jest pouze as na block vzdálenosti, nechodí, nejstarší syn dal se minule zapsat k "Y. M. C. A." a nejstarší dceruška chodí na přednášky "vlastenecky naladěného baptisty aneb jiného isty", jakž toho nejnovější vymoženosti naše národní v Chicagu a jinde vyžadují a mezi tím co my svobodomyšlníci stateční a obětaví pokrokovci upřímně a poctivě smýšlející hádáme se, jestli řečník Svobodné Obce má po třiceti letech a více výsady své státní právo oddávat, běhají nám ty naše "znamenitě vychované" děti do různých kostelů, "sunday schools" a oddá vám je za zády i jinak všelijaký "breberend". Ta naše vlažnost, ta naše pohodlnost, ba co to naše strnutí a lehkomyšlnost nese jen pěkné ovoce! Za poslední desíletí vyrostlo nám v českém Chicagu, českém New Yorku, Clevelandu, Omaze a jinde a jinde tolik různých sekt, tolik všelikých krámů páně různých denominací, tolik církevních podniků a tolik plátků nejhoršího druhu, jímž primát ve "žlutém a revolverovém novinaření" nikterak nestačí, jen aby americké společnosti náboženské udržovány byly v tom domnění, že "ti nevzdělaní a nevěreční přistěhovalci českého původu a stáří, poctiví osadníci a občané potřebují spásy nebeské za tolik a tolik missijních dolarů ročně. Vylíčení těch nevěrců v takovém a podobném tisku jest přímo hrůzyplné a trhání svobodomyšlných vůdců a ovšem i činovníků sokolských jménem páně ve znamení kříže i kalicha někdy tak zábavné, že hraničí s blbostí prvního řádu. Nu a co by páni za peníze neudělali?

Zdůrazňovali jsme vždy na těchto místech potřebu náležité informace o činnosti naší a česko-amerického Sokolstva vůbec, zejména pokud se týče i tisku ve staré vlasti a tisku sokolského zvláště. Sami do nedávna jsme směrem tím působili a psali hlavně do pražského "Sokola", ale byli zrovna naši, již sedli na vějičku největších našich nepřátel a my jednoduše toho nechali, nechtíce se vydávati za dobrou vůli různému příkoří. V době nedávné znovu se ukázala potřeba náležité informace o věcech na-

ších, nejen v tisku česko-americkém, ale i listech tam doma. Z toho také důvodu náš nový V. V. žádal některé listy naše, aby zavedly "Hlídky Sokolské". Tu a tam stal se pokus, však "Naše Doba", jakž vydávají br. Letovští v Cedar Rapids, Ia. a pořádá br. Tůma, počínaje prvním číslem onoho listu může mnohým jiným sloužiti za vzor! Kvitujeme s povděkem a těšíme se, že i jinde rubrika podobná se bude pěstovati, na rozdíl překroucených a nesprávných posudků, jakž leckde ob čas se vyskytují, protože nepsalo pero sokolské a věc sama se neznala. Co tu na příklad bylo zbytečného povyku pro nic za nic, že v roce 1915 Dělnické Olympiádě v Praze překáží Sokolstvo a městská rada pražská nechce propůjčiti pozemek na Letné, kdežto věc v jádru svém má se ve skutečnosti takto: "Česká Obec Sokolská — Svaz dělnických tělocvičných jednot. K zprávám o jednání České Obce Sokolské se Svazem dělnických tělocvičných jednot ohledně cvičiště na Letné považuje předsednictvo Č. O. S. nutným prohlásit, že se žádné jednání o společném pořádání slavnosti neděje a nedělo. Jest známo, že oba Svazy žádaly obec pražskou za propůjčení cvičiště na Letné ku pořádání jich slavností v době oslav Husových v roce 1915. Obec pražská nerozhodla se ani pro jeden, ani pro druhý Svaz, a ponechává patrně věc jednání obou Svazů. Za účelem tím jednalo se především mezi oběma Svazy k návrhu děl. jednot, jak bylo možno použiti cvičiště, aby oboje slavnosti časově se nesrazily, čemuž lze vyhověti, poněvač děl. jednoty upotřebí Letné do konce června, kdežto Č. O. S. slavnosti své pořádá v červenci. Nešlo tu tedy o společné pořádání slavností, jež jest vyloučeno. Dojde-li k dohodě o použití cvičiště, bude nutno též jednati o úpravě cvičiště, což je otázkou podřízenou, poněvač Č. O. S. nemá vůbec v úmyslu nákladné stavby." Jak vidět: "Nic se nestalo." Nač tedy se rozčilovati zde za tou vodou, když právě příčiny obou Svazů sokolského i dělnického dokazují, že v průkazu práce výchovné netřeba si překážet na vzájem a to naše Sokolstvo dosud jest si vědomo cílů svých, svých snah i povinností vůči všem lidem českým, pokrokovým, třeba třídili se a v jiném byli táboře.

S pravou pochoutkou otiskoval kde jaký klerikální list zprávy "o veliké sokolské vraždě v Dobroměřicích na Moravě" své doby a to se ví, že si "pošušňaly" také česko-americké papírky stojící v bohumilé službě "černé armády". Vyčkali jsme a dnes přibíjíme nezřízený ten útok klerikálů na Sokolstvo, aby i naši znali, jakž se vlastně mělo a co se vyšetřilo. "O "sokolské vraždě" v Dobroměřicích na Moravě zjištěny byly tyto okolnosti: Byla to pračka školáků na cestě z kostela a nikoliv ze školy. Obět" vraždy jest již docela zdráva. Místní jednotka sokolská nemá s věcí nic společného, neboť oni hoši nenáleží k jejímu dorostu. Naopak, jsou členy dorostu křesťansko-sociálního Orla. Také jejich rodiče jsou členy katolických spolků a Orla v Dobroměřicích. — Opětný důklad klerikálního lhářství! Jest pravděpodobno, že chtěli vyprovokovati

zase nějaké ztěžování tělocvičné výchovy mládeže Sokolstvem a proto jest dobře, že byla věc důkladným vyšetřením osvětlena." Tak a nyní: "Koho srbí, at' se škrábe."

Na posledním sjezdu N. J. S. v Baltimore bylo přijato i usnesení, aby tam, kde více jednot slabších, snažily se jednoty silnější o to, aby se s nimi spojily a pracovalo se tak společně a za silnějších zdrojů hmotných i mravních. Toho pamětliv navrhovatel sám Plzeňský Sokol v Chicagu postaral se, aby dal prvý dobrý příklad. K jednotě té přičiněním činovníků obou sborů přidala se T. J. Sokol Vlast a od nynější doby po obapolném dohodnutí a bez zbytečných okolků, slavností a p. tvoří jeden mohutnější celek! Příklady táhnou, kéž by táhly i jinde, zejména ovšem tam, odkud stále a stále vysílají se žádosti za odpuštění, slevení, aneb posečkání příspěvků k N. J. S., aneb příspěvků župních a p. Takovéto žádosti nejsou rozhodně správné, at' děje se za jakýchkoli finančních nesnází a poměrů vůbec, protože jednotka od členstva příspěvky takové vybírala po celou určitou dobu a na patřičné místo, žel v čas neodvedla čili jednoduše řečeno spotřebovala peněz jinam náležejících k jiným a svým účelům! Tak by nemělo být nikde a příspěvky dotyčné zaznamenány do zvláštního fondu nedotknutelného i za tísne největší!

Co toto píšeme jest N. J. S. bez vrchního náčelníka! Neradi zmiňujeme se na místech těchto o této věci na nejvýš smutné, a bolí nás, že k takovému došlo koncům, že dojíti muselo. Bývalý bratr R. Stýblo, bývalý náčelník N. J. S. a bývalý cvičitel Plzeňského Sokola byl, dne 26. února sedmičlennou porotou těžce jednoty, jakž tato se případem vlastním byla podle usnesení našeho Výkonného Výboru znovu zabývala, uznán vinným ve všech osmi bodech obžaloby a jednotou svou vyloučen . . . Pro Sokolské kruhy naše jsou případy takové ovšem na nejvýš trapné, tím smutnější, že dalo se jim uvarovati, kdyby byl bývalý cvičitel dostavil se k obhajobě své hned před prvý vyšetřující výbor a podal nějakou omluvu a vysvětlení. Dnes věc je odbyta a třeba i odvolání k V. V. následovalo sotva co změnit se dá, protože Plzeňský Sokol jednal v plném souhlasu stanov domácích i celé naší jednoty vůbec. Jet' zcela pochopitelné, že celá tato nemilá záležitost rozčeřila vlny hladiny veřejnosti české až nad míru, když zatažena byla, jakoby za vlas do sloupců těch kterých listů a to vinou strany obžalované. Pak následovalo klidné a důstojné prohlášení činovníků Plzeňského Sokola a posléze konečný nálezní poroty i vyloučení. Mnoho bylo zbytečného povyku v tisku veřejném a toho litovali jsme nejvíce, následky žel až příliš záhy se dostavily.

Již tolikrát jsme si pověděli na těchto místech, že musí v řadách našich nastati očista, že musíme si uvědomiti úkoly své a povinnosti, jestli skutečně se chceme zváti Sokoly a pokračovati vůbec. Práce několika jednotlivců v těch kterých našich jednotách

ještě nestačí, jako nesmí a nemůže stačiti bezzásadnost, lehkomyšlnost a povrchnost, at' již těch na "špici", aneb trochu hloub. A jestli se řízne důkladně někdy do těch našich bolestí u vlastní správě organisací, nesmíme váhati ani říznouti i tehdy, kdy jedná se o práci tělocvičnou a její výsledky. **Podivný byl by to cvičitel, jenž ve snaze, aby návštěva tělocvičny vypadala trochu lépe na papíře a tedy ve zprávě náčelnické, kdyby udaje své činil nesprávně a počet cvičících padělal a tak oznamoval, nejen listu našemu, ale i ve čtvrtletní zprávě Výkonnému Výboru.** Co takovým a podobným padělkem má se docílit? Má se snad zdůrazniti jaký ten cvičitel jest "chlapič", když tolik dovede sehnat cvičenceů do Sokolny, tolik žactva obého pohlaví i Sokolek a dorostu? Co jsou nám potom takováto utěšující čísla platná, kde jest správnost naší statistiky a kde zůstává ta čest naše sokolská a vlastní pravda? Nalhávati si, že máme velký počet cvičenceů, nalhávati si, že jediné my plníme úkoly nám přikázané, že nad jiné vynikáme, nalhávati si, že jsme v práci své obětaví, nadšení a upřímní bylo by záhy naší zkázou, protože každá lež, každý klam a překrucování má krátké nohy a před soudnou veřejností muselo by nám zlomiti vaz, před širší veřejností sokolskou vyvolati jen odpor a opovržení! Netřeba jítiti staré rány, aniž dávati příležitost živlům zpátečnickým k radosti, že se ve vlastních řadách našich "pereme", ale tolik třeba a k vlastní naší spáse nutno, aby vykonala se náležitá přehlídka šiků našich, aby se vymetlo co hyzdí čistý štít sokolský, aby polovičatosti a politickému šplhání po bedrech našich již jednou a všude učiněn byl konec a prohlášení zásad našich začalo se také trochu provádět, čili od prostých slov psaných, aby se přešlo ku slovům živým a čistilo se! A po udalostech chicagských věru, že nejsme sami, kdož takto soudí. Píšet' se nám z Clevelandu asi takto: "Tvůj článek první v redakčních úvahách v prvním čísle "Sokola Amerického" t. r. jest pádnou výstrahou a tak bys to měl brát stále, ten šlendrián se rozlévá od shora dolů na všechny strany a proto jest nutno začít od shora, přímo označit zlo kde se páše a tneli se do živého, postížení se pak přihlásí, zvědavost vzbudí zájem a list se bude číst!

Dosud všechna krásná předsevzetí a sebe radikálnější doporučení a návody v "Sokole Americkém" ničeho nesvedly a proč? Nikdo to nečte. Kdo čte náš list, myslí by často, že jsme ta radikální, pokroková strana, volných lidí a zatím my, až na ty docela vlažné, jsme skostnatělá velice konservativní a domýšlivá frakce, prodlužující svůj život pouze zasíláním poplatků do ústřední pokladny a okrášlující se skutečnou prací asi jedné desetiny obětavých členů. Tot' úsudek k jakému jsem dnes po letech přišel u nás Trpká jsou slova a řežou silně, žel však, že i jinde, nežli v Clevelandě platí a na nás bude, jest-li chceme opravdu věci sloužiti, abychom zejména nyní, kdy připravují se sjezdy svobodomyšlných organisací podpůrných, to jest Řádů Č. S. P. S. a jednoty Táboritů zatočili s tím naším Sokolstvem důkladně a přímo! **Bylo by jen vhodné tudíž, aby sjezdům těm povědělo se o naší práci výchovné, o**

záchraně naší mládeže po stránce utužení a ozdravení, aby upozornilo se na jednotný postup volných lidí všech a hlavně, aby organisace jmenované nepřekážely práci naší a my působnosti jejich, to týká se zejména dorostu a mládeže. Měly by se již najíti cesty, aby práce záchranná se rozdělila, soustavně prováděla a tak nám poskytnuta byla příležitost pracovati v našich školách tělocvičných na lepší výchově budoucího členstva dotčených organisací podpůrných čili jednoduše, aby jejich předáci a hlavně i ti, co jsou "také u Sokola", pomáhali co nejvíce Sokolstvu ve všech městech a osadách, kde naši jsou vůbec a my zase nepřekáželi snahám jejich. Takováta vzájemná domluva, takový projev dobré vůle na těchto sjezdech a provedení případných usnesení v tom směru muselo by přinést dalekosáhlé výsledky prospěšné všem nám a co hlavního bylo by na posilu živlu volného, svobodomyšlného a rozumí se samo sebou i na posilu škol našich svobodomyšlných a konečně škol tělocvičných sokolských, jež v postupu svém doplňovati by mohly co prvním podpláštíkem tak zvané "snášlivosti" namnoze se nedostává. Kdo z bratří našich dovede fedrovati na sjezdech jmenovaných naší věc, kdo chce se přičiníti? Nové celkem není, vždyť sjezd Velkořádu Č. S. P. S. v Granger, Tex., rovněž k podpoře Sokolstva našeho nabádá!

NĚKTERÉ NAŠE BOLESTI.

Snad v žádné organisaci, žádné společnosti a jednotě nemění se členstvo tou měrou jako v Sokole. Ve větších jednotách větších měst stává se, že v tělocvičně shledáte se rok od roku s tvářemi jinými, že na poli závodním poměrně mnoho borců nevydrží a v členstvu vůbec jsou namnoze změny přímo až úžasné. Záznamy o vyloučení, odstoupení na čas, aneb s přestupní listinou mluví řečí až křiklavou a číslice těch, kdož odstoupili na dobro jsou věru jen povážlivé. Někdy takový člen, nenaleznuv patrně v Sokole co chtěl, odchází sklamán, jindy ani do tělocvičny nevzkročiv jde, aby vyprávěl šplhavec o té naší organisaci ledascos co se třeba ani s pravdou nesrovnává. A tak pozorujete-li trochu ten světa běh, přesvědčíte se, že v Sokole zůstávají vždy a jediné ti, již prošli skutečně školou sokolskou, tedy ti, již od mládí cvičili, aneb přidali se do řad našich v mladickém nadšení uvědoměvše sobě, že Sokol po stránce výchovné již mnoho vykonal, mnohé koná a mnoho vykonati by mohl, kdyby bez předsudku mnohého dostalo se mu podpory mravní i hmotné nejširších kruhů našich. To ale žel se neděje jako v členstvu našem převládá náhled, že ti starší vlastně cvičiti nemusí, že ten těla evik náleží jen těm malým a mladým a podle toho pak dostávají se výsledky.

Nynější doba moderní výchovy, jakoby těm starším nedovolila trochu rychlejšího pohybu a některé ty názory na ženu jsou takové, že cvičí-li kde s námi žena provdaná, již se odsuzuje, aneb ohrnutím rtu provází, jakoby se zapomínalo, že čilosti, obratnosti a zdravé jarosti každému tělu každého

člověka jest třeba. Starší člověk musí se tvářiti vážně, musí chodit pomalu a nevystavovati se tak zvaným směšným pohybům, kdežto žena v úzké sukni zašitá a šněrovačkou i jinak sevřená musí dělati krůčky co nejdrobnější, jen aby si nezadala. A my zatím chceme tomu tělu dáti více volnosti, více postav, jež mnohému se zdají směšnými a v tom jest celá příčina, proč tak mnohý cvičiti se obává čili strachuje. Kdepak také starší pán, vážný do- celá a on by měl spolu s těmi druhými "bratry" tahat se s činkami, motat na hrazdě a klátit v bradlech? Kde zůstalo by to jeho jako bublinka nafouklé já, ta vážnost jeho a to jeho pohodlí, jemuž dovede obětovati vše. Žena budoucí matka, dívka moderní, aneb dělnice, kde těm zbývá času na tělocvik a takové zbytečné komedie, třeba jste jim připomínali stále, že tělesně nejméně dokonalým tvorem jest poměrně člověk moderní a žena moderní teprve. Mezi žádným tvorstvem nenajdete tolik znetvořených těl, neforemných, jako u člověka a ženy slepě všemocnou modu následující jsou nám někdy toho dokladem zrovna hrozným. A teď si představte, že takováto děvůška lapne do svých tenat milostných třeba jindy dosti statečného Sokola. Co následuje? Po prvních dnech líbánek zajde se ještě do Sokolny, pak mladá paní zakročí, řekne slůvko a dvě a náš Sokol, aniž by téměř znal, ztrácí brk za brkem — necvičí. Poznenáhlu pohodlností jat poklesá, svaly měknou, prsa kdys klenutá sotva se pozvedají, nohy jsou matožnými, tenkými, aneb jestli jinak "až dobře se mu vede a na trochu toho jídelka i pitíva se potrpí" záhy náležitosti bude mezi ty s odulými břichy, tukem zalitými týly, svadlou bledou kůží a pod očima naběhlou.

Nechceme si nikterak zapírat, že v mnohém chybuje, že nejsme tam, kde bychom již dávno býti měli, ale uváživše výše pověděné, musíme dojíti k tomu náhledu, že náležitá výchova ženy, české ženy, Sokolky nemohla by nezůstat bez vlivu na šiky naše. Dívka, žena, která by si byla vědoma svého úkolu, která by znala a učila se znáti, že mezi jejím životem lidským a nejnepatrnějším závanem vzduchu jest tisíce a tisíce projevů života, že do tohoto života připravit se musí nejen v mysli své, ale i v těle svém, na kolik mohla by prospěti nejen sobě, vlastnímu ozdravení, ale i ozdravení celé společnosti lidské a kdyby byla s námi, tedy naše, na kolik by musela by prospěti Sokolu! Pak jinak dovedla by pohlížeti na naši práci, dovedla by pochopiti, proč chceme, aby s námi zůstala i tehdy, když se provdá, proč muže svého v šiku našem by udržeti se snažila, dítky své po případě do školy tělocvičné posílajíc, nabádala, aby u Sokola i v dobách příštích zůstávaly a dle toho se chovaly. Takovéto Sokolce nejsou dítky břemenem, ani loutkami, jichž výstrojem by se chtěla chlubit, ale jsou ji největším darem života zdravého a takového, jakž zásady sokolské v utužení jedineců a tak v utužení celku i lidu veškerého spatřovati nás učí.

Zásady sokolské! Krásná slova, ale na slovech pouhých přestati nelze, jako divně se vyjímá, když činovnice těch kterých odborů Sokolek, a to hlavně

i jednoty největší našeho sdružení musí přiznati, že zásad těchto neznají a činů svými, jednáním nepředloženým a chováním svým naprosto nesokolským dokazují, že práci naši nerozumí, rozuměti nechtí. Kdyby bylo jináče, tu nemohly by se vyskytnouti smutné zjevy, jako minule zde u nás v Chicagu za tak zvané "stávky Sokolek Plzenského Sokola", aby napomenutá "sestra" pošklebovala se sprostě a v tu stranu, kde nový sborem ustanovený cvičitel stojí, aby nabádala druhé, aby jen cvičení vynechaly, protože cvičitel jejich "miláček" byl sborem z důvodů vážných sesazen, aby mládeži obého pohlaví radily, aby rovněž cvičení mýjela, stávkovala a konečně i nového cvičitele na veřejné ulici vítala pokřikem, hulákáním a sněhovými kulemi bombardovala. Ano, tak se stalo a takový a podobný "ušlechtilý" tvor, jenž stejnokroj Sokolky měl pod paží a evičební střevíčky v ruce dovedl státi před Sokolnou Plzeňáků, na Ashland ave. i dokazovati, že neví co porušení kázně sokolské a co ideálem sokolské výchovy, jež vrcholiti má ve všem dobrém a krásném. Uvědomtež si hnus tohoto zjevu a reete nám, co si představuje takovéto stvoření pod tím pojmem Sokolstvo a vysvětlete, jestli vůbec vysvětlení tu možným, kde zůstává vůle rodičů, kde zůstává vedení matek, Sokolek? Ano, kde zůstává vedení činovnic, které přece jsouce starší a rozumnější, měly by znáti, že takové jednání, takové a podobné hrubosti na štítu našem lesku nepřidají, čili organizaci, kde stále deklamuje se o bratrství, rovných právech i povinnostech všech, jak muže, tak i ženy, lásee k věci výchovné, pokrokové a volné i o nekonečné účte jednoho k druhému! Jaká to úcta, kde hovoří se i na schůzi o prvních našich lidech, našich silách nejlepších, odborně vzdělaných a vedoucích, sotva že stane se zmínka, že uvolily se cvičiti Sokolky, dokud jisté poměry urovnány nebudou — pohrdlivě, ba co urážlivě. A všeho toho staly jsme se minule očitými svědky. Kdo vyvolal, kdo zavinil, nebudeme vysvětlovati podrobně, ale tolik dovolujeme si tvrditi, že ani ty starší, jako matky, ani ty mladší jako dcery, Sokolky nejednaly správně, nejednaly dobře vůči jednotě své, jež propůjčuje jim ku cvičení prostornou, veškerým pohodlím opatřenou tělocvičnu i stará se, aby odbor Sokolek prospíval každým směrem. Sbor uznal za dobré, že ve cvičení státi se musí změna — a důvodů, jakž se dokázalo, bylo až dosti — a Sokolky, jako opravdové příslušnice odboru přání sboru se měly klidně podvoliti, nedemonstrovati zbytečně po ulici, a konečně cvičiti někde v jiné síni jiného protichůdného sdružení. A povážíme-li, že šlo se tak v Chicagu a v době, kdy dotyčný sbor po rozhodnutí našeho Výkonného Výboru znovu zabýval se nechtutnými záležitostmi bývalého cvičitele svého, znovu vyšetřuje, stačí jen připomenouti staré pořekadlo, jež v případě tomto jen výtečně se hodí: "Vyčkej času jako husa klasu . . ."

Potůčky drobných radostí naplňují jezero štěstí a neštěstím života jest, když člověk z drobných bolestí a nářků nevychází.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year

Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatelem V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatelem Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelem zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

TUŽME TĚLO I MYSL SVOU!

Po celou řadu let starali jsme se i o to, aby dostalo se šikům našim co nejvíce poučení, naše prohlášení zásad N. J. S. v tom ohledu vyzněla vždy jen příznivě, ano od samých počátků první jednoty sokolské již k poučení a vzdělání členstva veškerého se poukazuje na první schůzi v St. Louisu, Mo. roku 1865, po leta se pracuje a skoro ve všech jednotách vedle zábavního i přednáškového měli odbor, divadelní a p., knihovny své i čítárny, jakž poměry jen dovolovaly. Tak pracovalo se, žel však práce tato nebyla soustavnou a výsledky se dostavivší toho druhu, aby stály leckde za námahu i náklad s tím spojený. Dosti často se ukázalo, že naši bratři a sestry zvláště a ovšem hlavně dorost s námi evičivší, jakmile se ocitl v jiném státě, jiném městě, ve větším městě v jiné čtvrti, kde jednoty sokolské nebylo, v Sokolství svém ochabl, po sokolském životě netoužil, o Sokol se více nestaral a jde do jiných živků aneb jiných moderně vybavených tělocvičen sdružení třeba živlu zpátečnického a jiných živlů cizích. Odkud pramení tyto zjevy? Vysvětlení tu je velice snadné: **Tělocvik byl ve všech takových případech pouhou zábavou, na účel vlastní se zapomínalo i nepomyslílo vůbec, protože se nedostávalo poučení, aby vlastní cena tělesné výchovy vedle výchovy mysle se zdůraznila, vystihnouti mohla!** Cvičilo se, ale cvičilo se pouze tělo a co na vzdělání, poučení a povznesení mysle se dělo byly jediné samé pokusy neorganizované, jež v jádru nelíšily se od jiných spolků, než snad nějakou přednáškou: o Tyršovi, Fuegnerovi a Sokolství, někdy přidalo se trochu svobodomyšlnosti a po případě se pozval nějaký ten vynikající host a

řečník z Čech. Poznali jsme konečně omyl tento, vystihli, že třeba postupu soustavného a na posledním sjezdu N. J. S. v Baltimore, Md. již se usnášíme, aby zřízen byl v ústředí našem odbor vzdělavací, osvětlový, tak abychom mohli i my zde v nové vlasti své míti nejen dobré cvičence ve všech jednotách, ale i uvědomělé Sokoly a Sokolky. Známe své chyby, známe své nedostatky a chceme do vředů těla naše hyzďících zarazit nůž, tělocvičny své vyčistiti, moky provětrati a přítěže všeliké se zbaviti čili chceme míti uvědomělé sokolské věci oddané, nadšené a cílevědomé členstvo, které jest si vědomo významu Sokolstva pro lid náš i svých povinností...

U nás nelekali jsme se pravdy, nelekali se sebekritiky a v listu svém nabádali i činili se, seč bylo lze. Slovo psané však nikterak nestačí, jako nestačily ojedinělé a nahodilé pokusy přednáškové v těch kterých jednotách našich. Vždyť i stalo se mnohdy, že bratři naši pozvali si za řečníky docela na "slavnost otevření Sokolny" aneb u jiné ještě významnější příležitosti i největší nepřátele šiků našich, a zpátečníky, ramenáře a po případě vychytralé politické šplhavce a úradolovce i jiných národností. Těžkopádnost takovéto nedostatečné práce všude se jevila a proto od nynějška a hned jakmile náš nový Výkonný Výbor v Chicagu odbor vzdělavací zařídí přistoupiti se musí k propracovanému rozvrhu, podle něhož by se pokračovalo ve všech jednotách sokolských a odborech Sokolek, čili aby všude byly pravidelné proslovy před šikem a hned v zápětí a ob čas rozhovory o úkolech, směrech a cílech Sokolstva a hlavně i ozdravění lidu veškerého, uvědomění a uvolnění. K tomu bude třeba zvoliti v každé Župě přednášeče, jenž by stál ve styku s přednášeči, vzdělavateli ústředí a konečně jednot i nejmenších a kde přednášečů by nebylo, tož stanoví se předčítatelové. Takový vzdělavatel, přednášeč, aneb předčítatel neodkázaný na celé výbory a po případě sbory a odbory jest s to vykonati kratší přednášky a proslovy před šikem rychle a v čas, nemůže-li sám, teprve pak stanoví svého zástupce. Do práce technické, tedy evičitele takovýto vzdělavatel se rozhodně nemísí a vlastní jeho postup práce vedený z ústředí podává mu příležitost rozdělit si libovolně a soustavně upravené věci dle své schopnosti učitelské a organizační. Jestli někdy není látky jiné po ruce stačí sáhnouti po odborných listech našich sokolských a ovšem v první řadě po tom listě našem "Sokolu Americkém". Tu najdete mnohdy dosti látky, jež státi by se měla předmětem rozhovorů, přečísti by se mohla před šikem, aneb učiniti předmětem přednášky i pro širší kruhy. Z ústředí takové a podobné práce mohly by se již za v čas a na před označovati, pořádati a rozesílati.

To vše dělo by se proto, že dnes již víme, že pouze tím, že někdo stal se členem Sokola, nestává se ještě rozhodně Sokolem takovým jakým má býti! Aby ale byl, aby se jím státi mohl musíme jej se zásadami sokolskými seznamovati, poučovati a vštěpovati členstvu veškerému, aby podle nich žilo a všude dle toho i vystupovalo. Stačí uvést tu slova Tyršova:

“Neví-li členstvo ani, k čemu spolek sokolský vlastně jest a dle jakých zásad jej spravovati sluší, pak je ono ovšem jen hříčkou náhody, která jej nad vlnu přítomnosti povznese a zase pod hladinu popotopí. Hodina cvičitelská budiž každému, kdo se jí účastní, zároveň školou mravní, pro celý život důležitou školou, jejíž vlivy v pravém Sokolu nikdy vymizeti nemohou. Cvičení tělesná doplněna bud’tež cvičením ducha, aby vše co v těloeviku nabyto, duchem oživeno a procítěno bylo!”

Z toho poznáte bratři drazí i vy sestry milé, že cvičiti v Sokole ještě není nikterak dost! Cviky nutno rozebírat, účel jejich vykládati, aby každý znal, proč to či ono se děje a pokud jest na ozdravení lidu našeho. Nutno poznati, že cviky tělesné nejen sílí tělo, ale i vůli naši, krotí vášně, pěstují rozhodnost, vytrvalost, napomáhají vývinu pevného charakteru, ale to ovšem jen tehdy, když rozmnožují se zároveň vědomosti a rozumným životem nabývá se bohaté zkušenosti. A tu jsme opět u vlastního bodu rozpravy, kdy přihlížejíce ke konečnému cíli vzdělávací činnosti, poznáme, že třeba nám povznášeti mravní síly členstva, upevňovati je v šíji a neohebnosti páteře, ve statečnosti, přímosti a pravdě i vésti je stezkami našich zakladatelů. A hle, tu již látka jednoduchá, ale znamenitá každému vzdělavateli, přednášceři, aneb předčítateli sokolskému stojí po ruce, jako dílo klasické, dílo přímo krásné a opravdu moderní: “Úvahy a řeči Tyršovy.” Nutno prostudovati, vystihnouti směr jejich volný, sociálně ethický, podklad mohutné antiky a vzor organisace jaké nemá tak hned jiné sdružení národní. Co tu podnětů k přednáškám, rozhovorům a proslovům i časovým a příležitostním, když třeba, jen trochu vůle a již se dá upravit a citovati v rámci nejširším. Namítne se snad, že každý bratr a každá sestra nemůže hned vše v díle tomto obsažené a jiných pracích sokolských pochopiti a rozuměti. Připouštíme, ale tu výslovně hned podotýkáme, že pouhé přečtení tak důkladného díla naprosto nestačí, neboť tu za časté jedno slovo někdy celé věty vyváží. Proto se musí přemýšlet. Tak jen možno vniknouti pomalu a pozorně do základu a trvale uvědomiti si zásady Sokolství tu uložené. Víme sami, když jsme překládali do angličtiny, snažíce se vystihnouti Tyrše co nejlépe. Máme tedy i v tom ohledu malou pomůcku po ruce, kde bylo by třeba vysvětlení anglického. Rozumí se, že porovnání našich snah, našeho postupu a výsledky naší soustavy tělocvičné s organisacemi tělocvičnými jiných národností, jakož i občasné poučování ciziny, šíření známosti o Sokolstvu a práci jeho vůbec v tisku jiném, odborném atd. a napomáhání v tom ohledu a vydávání různých pomůcek i děl odborných, zdravotních pomůcek atd., svobodomyšlných rozprav, ukázek pokrokových a volných našemu ústředí patřilo by rovněž těmto činovníkům. Úkol takovýchto vzdělavatelův jest veliký a vyžaduje bratry a sestry, nejen nadšené a ochotné, ale i poměrně schopné, již stále by četli a sami se vzdělávající z pramenů ve veřejných knihovnách, knihovnách vůbec a dle jiných řečníků, přednášceřů svého okolí, odborníků, učenců a propagatorů, učitelů

lidových, lékařů i jiných odborníků by čerpali a co jinde nového a užitečného sledovali. Pevná vůle a dostatek energie mnoho vykonati může, třeba překážky takovéto práci výchovné z počátku byly značné. Prvé nezdary, chladnost vůči přednáškám, místní poměry, uspořádání pořadu i rázu zábavného, aby spíše táhlo s obrazy i bez nich, čísla deklamatorní a hudební atd. nesmí vzdělavatele nikterak zaraziti, zejména když si látku sokolskou k proslovům svým, rozhovorům v jednotě a o schůzích i tak zvaných zábavních a hlavně k přednáškám rozdělí, jakž následuje:

1. O úkolech, cíli, snahách a významu Sokolstva a vztazích téhož ku etnostem občanským země této, postupu svobodomyšlnosti a ve všech otázkách dotýkajících se přímo bytí našeho, otázkách lidu dělného, osobních práv a pokroku práce naší jako výchovné instituce lidu svého, jež povznesení jména českého vždy má na zřeteli.

2. O tělesné výchově, vývoji těla a jeho pěstění, utužení, o zdraví, o ochraně proti nákaze a chorobám vůbec, při poranění, o potravě, pravidlech zdravotních, čistotě těla i mysle, o působení tělesných cvičení, o cvičení svalstva, střídmosti naprosté atd.

3. O mysle výchovy sokolské a vůbec o výchově, o mravnosti, charakteru, sebeovládání, sebevzdělání, svépomoci a podobně.

4. O obcování sokolském, bratrském, sesterském jednání, o kázni, veřejném vystupování, chování v rodině soukromém, vzájemném styku bratra a sestry Sokolky, chování se vůči naší mládeži a dorostu, život příkladný a udržení si úcty svěřených nám šiků atd.

5. O dějinách těloeviku a Sokolství.

6. O organisaci sokolské.

7. O životě a práci velikých mužů a vlastenců českých i amerických, sokolských, předních našich činovníků a vychovatelů, lidumilů i odborníků jiných národů a organisací volných a podpoře těchto.

8. Ukázky a práce tělocvičné i výchovné, nových vymožeností na poli tom i zdravotvědy, založení a podepření vědeckého naší i cizích soustav atd.

9. Poučení o všech otázkách veřejných a časových a nových zjevech umění, vědy a práce.

O material takový a podobný, tedy přednášky, proslovy a osnovy k rozhovorům a p. postarati se musí ovšem ústředí, kde by toho potřeba kázala a přednášeče v čas si objednali. Práce ta ovšem prováděti by se musela z hlavní části v tělocvičnách, jako nejdůstojnějším středisku sokolském, ač i jinam ob čas by se k vůli propagandě a agitaci na prospěch celku i věci naší zajíti mohlo s povolením ústředí ovšem. Cvičitel, po případě i cvičitelský sbor museli by býti ve stálém spojení a dorozumění s vzdělavatelem, přednášečem, aneb odborem vzdělávacím sboru. Jako připravuje cvičitel látku cvičební a rozvrh na každou hodinu, tak společně s odborem vzdělávacím připravuje aspoň vždy za dvě neděle proslov před šikem, což i členstvu necvičícímu se oznámiti má. Přednášky veřejné i širším kruhům přístupné náležitě se oznamují a vstup co možná

volný ponechává. Strídání přednášejících a vysílání řečníků z ústředí soustavné i pravidlované bude nejen zajímavé, ale povstane tak i zápol ušlechtilý i po této stránce důležité a co hlavního členstvo poznáhlou zvykne si na veřejné vystupování i veřejnou obhajobu věci naší. Pokud pomůcek, knih a příruček se týče mohou se objednávat sokolské publi-

kace prostřednictvím Výkonného Výboru z Čech, opatřovat listy sokolské české i zdejší, odborné a vychovatelské a jiné a jiné. Každá strana, každé hnutí a náboženské sekty zvláště vykládají svým stoupencům stále pořad, cíl a snahy jejich a totéž u zvýšené a lepší míře nezištně a poctivě musí konati i Sokolstvo!

RUCH:

PÁD TYRANA.

Sem ratolesti s palem!

Lká nepřítel v zbořených měst svých stínu,
v otrockém pláči žaluje a klně,
nad krve zátopou svých mrtvých synů,
o pomstu skuhrá v hrůze záštiplné . . .
My, s tebou v čele, vůdče náš a pane,
šik nepřítel trhali strašnou mocí —
tvé slovo žhavé v bojů černé noci
jak ohně sloup nám plálo ku pomoci —
žij dlouho nám! Necht' vůle tvá se stane!

Sem ratolesti s palem!

Květ lotosu na jasnou skráň ti kladem,
ó díky ti! Dej požehnání lásky —
jsout' boží s tebou! Ten, jenž slunce koval
z tisíce věků, ručej svého potu
sved' v Okeán, jej setřev s čela vrásky
On, Otec Síly, v jara květu mladém
se Zemí Matkou tobě život dali . . .
Kraj chvěl se třasem, když tě otec choval;
Nil kojnou byl, ukolébavky notu
se supy orli s mračen vztekla rvali . . .

Pojď dále s námi, vůdče!

Po boji klid — my poslušní být chceme
jen tebe zas . . . I v míru veď nás k cíli
svým věhlasem! Tak si tě ponese
na štítech svých — náš vládce, jménem Síly!
Po boji práci! . . . Velíš? . . . všichni jdeme . . .
Zbraň odložme, — za meče bérům krace,
rýč v půdu tvrdou pevná pěst' necht' vráží,
ej, balvan nepřítel — s tím nutno rvát se —
tot' úkol našich — vítězných kdys — pazí . . .

Proč zhas tvůj úsměv, Pane?

Mrak v tváři tvé? Posupně zrak tvůj plane,
z tvých tvrdých povelů chlad ledu vane . . .
My zklamali se . . . Co pravice tvá třímá?
O — hrůza — z vrkočí žen našich dutky —
šij skloňme — slzí svých vypijme hoře,
nám slunce zapadlo hluboko v moře,
dny bílé utápí noc ve své smutky . . .
kdy jitra vysvitnou? V dáli bouř hřímá . . .

Měj slitování s námi!

Přej znaveným aspoň oddechů údům —
stát bude pomník tvůj, pochyby není,
oddání bolestem, poddání trudům
dál nemůžeme . . . klesáme vysílení!

Jak tvrdě odmít's! Tvá ruka se zdvihá,
ve tváři leckomu vytryskla rudá
tvé rány stopa . . . Zle! . . . Ruka se mihá . . .
jsme bití . . . óh . . . krví barví se půda . . .

Byl's — pomni — bratrem kdysi!

Kam přehly dny, v nichž s tebou tak jsme bili
do lebek škůdců, v spolku těl i duší,
že bran i hradeb základy se chvěly?
To kázeň strohá nalila v nás síly
a "jeden za všechny" . . . tak retý naše děly . . .
Tos zapomněl? Té ruce, jež dnes buší
nám do lebek, my dali váhu rány —
což řekne-li si lid tvůj utýraný — — —
Ach, zadrž — mlčím . . . Zas se skláním k zemi,
vždyť lhal jsem — odpust' . . . oni neslyšeli . . .

Jest dusný klid . . . jen srdce vyprávějí.

Zde všechen lid, poroben, zlomen, němý
u paty tvé jak spráskaný pes skučí
a k smrti dře . . . Rudá se víčka chvějí
nad rovy bez slzí . . . pod zemí hučí
eos dunivě . . . Od moře bora vyje . . .
Co? Práci nejtěžší? Ted' zapřahají
na místo mezků nás? Jho těžké dají
nám na šíje . . . Kdo první klesne? Běda!

Zas hvízdá bič . . . Což někdo se tu zvedá?

Dál — — táhnout — — dál! proč také nehýkáte?
Zle, pane, zle! V poušti — obrovská zmije —
smrt plíží se. Svě zuby lačně cení —
ted' po koms' t'ala . . . konec umučení . . .
Kles první z nás . . . Tys pliv po laji kleté?
Měj v útet mrtvolu . . . u té se kleká . . .
Sup letí blíž . . . v dále kdes šakal štěká . . .

Vzdor v porobě se rodí!

Dál ještě trpět? Raděj zemřít vzdorem . . .
Sem . . . srazme se! Napneme svaly sborem,
v šik pevný všichni! Vzhůru tvrdě pěstí —
nás nové síly vyzdvihují z prachu —
prýč s chabostí! nás čest ted' musí vésti
v boj s tyranem. Jednotně ruku v ruce . . .
Hle, zachvěl se, ted' zoufale i v strachu
o svoji moc zápasí vztekla — prudce —
to marně už! My vrátíme tvé rány,
za jednu tisíce! — Sraž ho! — Dny dokonány
pýchy tvé! Tvá tiara se válí
v témž blátě silnice, z něhož jsme vstali!

Mír smrti hněvy krotí!

Pad' tyran vinou svou — žal sám, co nasil —
Svobodu síla žádá, ji živie jí se rodí —
ji h'edá duch, by celé lidstvo spasil —
násiří potupu jen z hanby v hanbě plodí!

NEZAPOMENĚMEŽ!

Pro samé oslavy podřízeného řádu, pro samá jubilea jiných neměli bychom rozhodně zapomenouti třicátého výročí úmrtí svého zakladatele Dr. Mir. Tyrše. Co byl nám Tyrš spolu s velikým Fuegnerem, zná, vlastně znáti by měl, každý Sokol a každá Sokolka. A jestli by znáti měl, naskytá se již ihned cesta, jak neměli bychom zapomenouti, jak vzpomenouti, jak vzpomenouti by se dalo důstojně a dojista nejlépe našeho Tyrše. To jest poznáním jeho díla, poznáním jeho práce a jeho snah. Poznáním doma i rozšířením poznání toho do kruhů nejširších i všude tam, kde dnes tělesná výchova se uznává a soustava sokolská začíná mít zvuk co nejlepší.

A jak dalo by se úspěšně vykonati?

Nejinak, nežli společným úsilím a postupem v práci odborné a rozšířením spisů Tyršových, jakož i náležitou činností odborů vzdělávacího, osvětňného a zdravotního ve spojení s přednáškovými výbory jednot našich vůbec. Práce ta podniknouti by se mohla po případě i tak, aby povědělo se i jiným kruhům o naší soustavě a u věci té šlo se co možná hloub, to jest i po stránce zdravotní, aby zdůraznilo se, seč jest věc naše sokolská a Tyršova zvláště. Byla by práce "slohu většího" pravda, ale jistě, že nezůstala by bez vlivů tam, kde nasadili bychom páky upřímně a poctivě.

Pro kruhy americké stačilo by otisknouti znovu "Our aim, task and goal" s náležitými dodatky po případě a s připojením práce naší o významu tělocviku, jakž vydal nedávno "New York Medical Journal" a otiskl odborný list "Mind and Body", kdežto v našich kruzích v památný den osmého srpna, tedy v každé i sebemenší jednotě mohla by se přičiněním odboru vzdělávacího, jakž ve Výkonném Výboru podle usnesení sjezdu baltimorského zřízen býti má, uspořádati přiměřená a důstojná tryzna Tyršova. Spisy Tyršovy, dílo jeho a práce byly by tu hlavním vodítkem a místo fráze poskytl by se lidu našemu a členstvu poučení o tom co pro nás Tyrš znamená a co by učení jeho docíliti mělo hlavně, pokud mládeže naší se týče a obrody lidu našeho nalezajícího se tu v jiném sice prostředí a jiných poměrech, ale za to ještě namnoze přístupným poučení i pokroku. Mladistvá odvaha naší mládeže, kdybychom ji naučili znáti Tyrše a to naše Sokolství, musela by vésti ku smělejšímu vystupování, sebevědomí a pochopení a co hlavního přimknutí se bližšímu k těm našim snahám po volném rozumování, kulturnímu pokroku, pravdě a společenským opravám i postupu na prospěch jména českého. Upozorněním na to, co se v tělesné výchově stalo Sokolstvem, ukázkou práce naší z tělocvičen a na všech druhých polích sebezachování probudili bychom snad přece v mládeži své trochu hrdosti na vlastní jich původ a srdce její naplňovala by se až do posledních záhybů radostí, jež zaujala by namnoze veškeré její čtení a myšlení. Jdouc za svými snahami, řekněme si upřímně, třeba již hodně americkými, neváhala by pak ta mládež, opouštět třeba ty naše staré stezky a vyšlapané cesty a hledati cesty

nové za nového mladického zápalu a činorodého nadšení...

Namítnete, že jsou zbytečné to illuse? Dejme tomu, ale přiznejme si upřímně, kde a kdy snažili jsme se až dosud soustavně postupovati tak, aby i ta naše drobotina počala chápati, co jméno Sokol znamená, co byli pro nás zakladatelové naši Tyrš a Fuegner a kdo vlastně byli. Jen tažte se před šikem, tažte se i boreů jinak zkušených, ale s vnitřními záležitostmi jednot svých neseznámených a uvidíte ihned na kolik tu čeká práce nové naše odbory. O mládeži obého pohlaví a o sestřích našich dalo by se rovněž říci, ba leckde i některý ten činovník sotva dovedl by vysvětliti synu svému, proč stále a stále dovoláváme se díla Tyršova...

Vzdělávací odbor a osvětňný i odbor zdravotní po svém ustanovení musely by se dáti ihned do práce: pořídit materiál přednáškový, rozeslati i na jednoty nejmenší, postarati se o řádné publikace, jakž výše označeno a tam kde není ještě sokolské jednoty, ale nějaký ten bratr a činovník osamocený mohl by přičiniti se o vzpomínku na Tyrše v dotyčném kroužku přátel svých, vzdělávacím odboru jiných spolků a p. A kdyby napotom takovéto upozornění konečně vyznělo v založení jednoty sokolské, oč by pokus byl důležitějším i pro ten celek náš! O materiál ani v tom ohledu nebyla by nouze, protože náš Výkonný Výbor již by mohl posloužiti tiskopisy a radou všeho druhu.

Jak bylo by krásné uctění památky Tyršovy, kdyby všude, kde se jen poněkud dá, zakládaly se jednoty sokolské, když po kratičké době seznamování se s věcí naší odhalovali bychom sobě na vzájem stejné city a stejné snahy a mládež naše poznávajíc účelnost tělocviku připravovala by se pro budoucno, aby vstoupiti mohla ve šlépěje těch starších, stále a stále usilujících o sílu mysle, utužení těla, pevnost přesvědčení a nezlomnost charakteru.

Odbor vzdělávací musel by i důkladně uvážiti, které další odborníky, nadšence a pracovníky měl by si přibrati k práci. Dorozumění tu ovšem stačí písemní a tam, kde nelze přednášeče vyslati, zajistiti a opatřiti vůbec, necht' se přidělí úkol bratru, aneb sestře, jež dovede čísti z látky z ústředí vypracované, navrhnuté a doporučené.

Dotyčné odbory navázati musí styky navzájem a po případě i s jinými kruhy odbornými, bratrskými a pokrokovými i volnými zcela, aby se postupovati mohlo v tendencích našeho sdružení a památky toho, jemuž byla řecká "kalokagathie" vzorem a jenž rouhačným vzruchem činorodých podnětů proti dědictví středověkého katolicismu, jeho umíněné jednotvárnosti a dogmatice, dovedl vykřesávati znovu uhaslé jiskry antického pohanství, volnosti a jiného světového názoru na ideu tohoto života a života malého národa zvláště. Asketickému středověku katolického ponětí bylo vše volnější ve výchově těla a mysle nečistým a kacířským a po středověku ovšem zdědili "černí páni" i doby přítomné, ale ti již jinak dovedli si zaonačiti a dnes jménem Tyršovým hyzdí vlastní jeho věc — to naše Sokolství, jako dovedou omluviti upálení mistra

Jana mocí světskou a podobně. Tyrš snažil se vybojovati práci sokolskou právo rozumu proti dogmatice a nahraditi posavadní negaci pozitivní snahou a činností a proto přimkl se ku vzorům antickým, čili těm vzorům, které "černá armáda" tak ráda vždy a všude zastírala rouškou nevědomosti a klamu. Tedy i v tom ohledu Tyrš mnoho vykonal a náleží i vrstvám českých a slovanských lidí svobodomyšlných a volných naprosto.

LÉKAŘI A TĚLOCVIK.

Jest zrovna ku podivu, když přečtete si tu celou řadu jmen lékařů českých v těch kterých větších městech a osadách českých, že ani tam, kde nalezájí se jednoty sokolské, nezasáhnou činně do vlastní práce a odboru, který po stránce zdravotní uznáván jest dnes již znalci skoro celého vzdělaného světa. Míjíme tu tělocvik, ano tělocvik, který již jest od dávna rozdělen na dvě hlavní skupiny: tělocvik prováděný člověkem zdravým, k jeho posile a utužení v těle i mysli a tělocvik léčebný, jakž zejména Švédové v širší známost uvedli. Tohle přece naši čeští lékaři znají a protože znají a protože musí znáti i vlivuplné a dalekosáhlé výsledky tělesné výchovy, když jinak ne, tož z děl fyziologických, hygienických a lékařství ochranného, jest jen na divno, že ještě jich tolik, kteří dosud neuznali za dobré, aby k Sokolu se přihlásili, aneb jestli již členy jsou, podjali se úkolům, které v každé jednotě se naskytají a co hlavního v tom celku našem na mnoho získati by nám daly.

Nejsme sami, kdož takto soudí, ba vzpomeneme-li si obětavosti zdravotního odboru českých lékařů Č. O. S. o posledním sletu v Praze, o velikém průvodu slavnostním tamtéž a zavedení ochranných stanic a stanic pro prvou pomoc v případě úrazu na Letné, jakož i náležitěho vypracování pokynů a zdravotních pravidel pro všechny účastníky sletu, bratry i sestry a hosty zvláště — musíme se jen zamysleti U nás pravda o sletu a závodech máme rovněž o prvou pomoc postaráno, ba v některé té tělocvičně sokolské jest i skříňka s různými obvazy a potřebami umístěna a (pod spoustou prachu) připravena dle návodu listu našeho své doby, ale v lékařských a zdravotních potřebách členstva a jednoty vůbec neděje se nic, poučení vhodné se neposkytuje a také vážně se nesleduje, jaké jsou vlastně ty účinky tělocviku a sokolské výchovy na jednotlivce i celé rodiny, ba do toho našeho orgánu, přes stálou a upřímnou výzvu pořadatelského nikdo z nich nenapíše ani slova. Jednou omluví se neznalostí češtiny a podruhé nevděkem a podobně. Připouštíme, jako býváme ohled na nedostatek času. Jenže tu hned naskytuje se otázka, jestli bratr a lékař cvičí sám, jestli do Sokolny někdy dochází, aneb dochází pravidelně. Co mohl by u takové příležitosti poraditi o větrání a čistotě tělocvičny, na kolik rozlišiti v tom či onom cviku a užitečnosti téhož pro toho či onoho žáka, sledovati soustavný postup práce cvičitele a studovati co se hodí pro cvičenky a co nikoliv, kdy toho a onoho výkonu dlužno se vystříhati a jak mohl by

se s výhodou vésti náležitý záznam všech cvičících a pokroku jejich i u vlastním jich vývinu, měřením, vážením a p., jakž nejednokrát na místech těchto jsme zdůraznili. Rozumí se, že mohl by i vycvičiti cvičitele a jeho pomahatele, ba i celé cvičitelské sbory, své pomoci a ob čas promluvit ku členstvu o otázkách zdravotních, účinku tělocviku na tkáň vůbec, nestřídmosti jakékoli, o pohlavní hygieně atd. Takové a podobné práce v jednotě našel by svědomitý a dobrý bratr, lékař dost a dost a když by si ob čas vzpoměl i příspěvkem nějakým na ten list náš, na ty naše snahy, jak by se prospěti mohlo doma i celku, ba i širším kruhům, jež list náš dnes již hojně čtou a poučení lačné jsou. Rádi bychom povzbudili bratry a sestry, lékaře, aby pomohli nám trochu zatlačiti, dobře vědouce, že náhledy se různí a vývody mnohé i k mnohým užitečným mohou vésti závěrům. To platí hlavně o tělocviku žen. A protože tomu tak nadhodíme tu něco z tělocviku dívek v období rozvoje tělesného i jsme zvědaví, jestli vyvolá na dotčených místech aspoň trochu zájmu. Nepovídáme sami, aby se neřeklo, ale použijeme tentokrát pramene jiného.

V 'Zeitschrift für Schulgesundheitspflege' píše B. Boltz (dle přednášky ve spolku učitelů tělocviku v Hamburku): Nejmhutnější rozvoj tělesný u člověka padá do doby 10—14 let, jak dokazuje studium vzrůstu na váze a vzrůstu, v té době nastává i vývoj člověka v ohledu pohlavním nejintenzivnější. Krev poskytuje ústrojí lidskému výživu, aby za opotřebované tkáň mohl vytvořiti nové, a aby buňky mohly dále růsti. Pravidelnost oběhu krevního závisí na činnosti srdce a vhodná skladba krve je podmínkou nezbytnou ku dýchání a trávení. Případná svalová činnost má vliv (přímý nebo nepřímý) na ty tři nejdůležitější životní pochody, oběh krve, dýchání a trávení. Bylo by žádoucí, aby tělocvik žáků a žákyň byly tak pěstovány, aby přispívaly jich tělesnému rozvoji. Všechny cviky, jež zvyšují tlak krevní a činnost srdce, na př. plování a hry i tělocvik na nářadí aneb bez něho, jsou tu vhodné. Tělocvik, jenž způsobuje rozvoj hrudníku, na př. cvičení na hrazdě, na bradlech, rovněž plování má blahodárný vliv na dýchání. Běhání, skákání, ohýbání kolen, shýbání trupu působí příznivě na trávení. Náležitý příliv krve k ústrojům dutiny břišní sesiluje je a umožňuje jich pravidelnou činnost. Ale příznivý vliv tělocviku jeví se i na rozvíjející se ústrojí pohlavní děvčat v době návštěvy školní. Zásluhou her a tělocviku ústrojí ta vyvíjejí se vydatněji — mizí chudokrevnost, bolesti i závratě, slabost a nechut' k jídlu. Svaly zad a břicha, jež v životě ženy hrají důležitou úlohu, jsou obyčejně u dívek málo vyvinuty, protože mnoho sedí. Plování a tělocvik sesiluje je a připravuje ženu k příštímu jejímu mateřství. Třeba tu ještě uvést, že rozvoj a posila příštích orgánů pohlavních omezuje i obtíže, které se za periody (čmýry) u žen objevují. Když dospělost pohlavní u dívek nastala, třeba míti pozorný zřetel ku periodě. V té době dlužno nechati her i tělocviku — nejednou je nezbytný naprostý klid a i návštěvu školy dlužno přerušiti."

V posledním bodu myslíme, že skoro přehnaná opatrnost, v čemž dojistá souhlasiti s námi bude mnohý kollega, ale těší nás, že skoro všechny ty vývody a doklady o příznivém tělocviku souhlasí zcela s tím, co na místech těchto za celou řadu let pořadatelství našeho jsme napsali. A aby míra byla jaksi doplněna, dovolte, abychom citovali ještě trochu dále a to z dotyčné, velice pěkně vedené rubriky zdravotní "Věstníku Sokolského", kde promlouvá se rovněž o ženě a tělocviku, jak následuje a to opět z kruhů odborných:

"Německý lékař pro ženské nemoci dr. Skene prohlásil, že nejméně dvě třetiny nemocných, jež přišly k němu na poradu, nebyly by jí potřebovaly, kdyby byly v mládí pravidelně cvičily. Jeho lékařská pozorování dosvědčila mu, že valná část všech nevyléčitelných chorob ženských snáze vzniká při nedostatečném rozvoji těla a v poruše úkonů vnitřního ústrojí, jež z toho nutně vznikají. Není lepšího a účinnějšího prostředku, který by zabránil chronickým choorobám vnitřních ústrojí, než pravidelný tělocvik. Jednostranná činnost tělesná má za následek zřejmě zakrnění nervového ústrojí nebo mozku. Proto měli by všichni mladí lidé pravidelně cvičiti v době tělesného rozvoje, nejen aby tím byla zvýšena jejich tělesná zdatnost, ale také proto, že se tím zvyšuje jejich duševní schopnost, bystří úsudek, roste jejich mravní a duchovní vědomí a oni stávají se v pravdě tělesně i duševně činnými lidmi. Tyto výklady měly by čísti zvláště ony matky, jež pokládají své dcery za příliš "vznešené", než aby cvičily a udržují je raději v "pilné zahálce" a nechávají je v ní tělesně i duševně krněti. Příroda je neúprosná tam, kde se její zákony ruší a mstí se také na svých "nejkrásnějších květech."

K. Bernreiter:

JSME A NEBUDEM . . .

"Jsme a nebudem" jest začátek písně, kterou učil nás v loni sbormistr br. Maršner. "Jsme a nebudem" napadlo mně tak maně, když četl jsem lednové číslo "Sokola Amerického" a míním, že každý, kdo pozorně čte a sleduje tyto zprávy, jakož i celý náš český veřejný život přijde k témuž úsudku. Pohled'me kol sebe, sečteme ty činovníky, posud'me tu naši práci a výsledky téže, tu brzy seznáme jak daleko jsme dosud našeho cíle? Zdali můžeme vůbec cestou již jsme až dosud kráčeli téhož dojiti? Nedá se upříti, že hmotně jsme celkem dost zaopatřeni, ne-li lépe, střechu nad hlavou máme, také s pěstováním tělocviku by to až ušlo, ale ty ostatní konce?! Jak krásně zní ty naše zásady, kde ale uvádí se ve skutek? Kolik toho materialu jsme za všechna ta leta spracovali, kolik pro nás zachovali? Kolik připadá nám členstva z přílivu přistěhovalců? Kam proud ten se vlévá, ne-li k nám? Na jak dlouho ještě obstojíme co Nár. Jednota Sokolská, neobrátime-li k lepšímu? Možná, že nehrozí nebezpečí jednotlivým jednotám v některých místech, avšak jako celek pozvolna, ale jistě ztrácíme. Jest sice trapné, ale musíme si přiznat, že není pro nás takové přízní, ani nadšení jako bývalo, že ztrácíme půdu, třeba se nám dosud hlučně aplaudovalo o veřejných vystoupeních. A právě to, ta pochvala, jež nám příliš často udělována, ta nás omámila, pokazila do té míry, že zapoměli jsme úplně dalších úkolů v nadšení za dobytou slávou,

měli jsme za zbytečné sami si osvojiti jakož i šířiti názory našich učitelů a to se na nás vymstí!

Náš list "Sokol Americký" nám stále kreslí jak ten pravý Sokol vypadá, z čeho se skládá a čemu sloužiti má! Ale — to vše zdá se házením hrachu na zeď, slova vyzní na prázdno, nejsou povšimnuta, jako by měla sloužiti pouze a jen k ozdobě listu. Vezměte lednové číslo "Sokola Amerického" a čtete v redakčních úvahách první článek, kde jen tak letmo dotýká se br. pořadatel těch různých poklesků v našem táboře. Tu se nám ukazuje jak a proč to s tím Sokolstvem "jde tak šikovně s kopce". A což úvaha br. Jos. Čermáka jakž napsal hned po našem posledním sjezdu (zářiové číslo str. 288). Čtete bratři a uvažujte; co tu žalob a pádných důvodů k obavě, že pravdivá jsou slova nadepsaná v úvodu tohoto článku.

O co dále jsme pokročili v tom Sokolství, nežli jsme byli před mnoha lety?

Dnes jako tehdy cvičí jen hrstka členů, do dnes z tance a pití se ponejvíce hradí vydaje, když jest přednáška, členstvo zůstane doma, stále jen hrstka členů vyřizuje veškeré záležitosti jednoty a do dnes jest většina bratří, kteří nepošlete-li k nim kolektora nezaplatí své příspěvky ani za 2 roky — — —!

To jsou nezabudky sebrané z luhů clevelandských druhé největší osady v Americe! Za omluvu bych částečně uvedl, zdali již lepší poměry vládnou jinde, že jest to asi tím, že v našich síních nemáme nádherné hospody (báry) ani nejsme podpůrnou jednotou jako jiné větší jednoty.

Často jsem si již myslel, zdali neukládáme sami sobě více, nežli můžeme a chceme snést? Poslední náš sjezd zase přijal o několik odstavečů více do našich stanov, které znamenají zase jen více povinnosti a práce pro nás! Jenže zůstane as zase jen na papíře a skutky jako obyčejně utekou . . .

Však k příkladu: "Máme se zasazovati o zakládání nedělních škol a klubů mládeže." Výborná to myšlenka, kdo víc byl by povinen a oprávněn dle svých zásad tuto pěstovati — ale — není to možné z těchže příčin jako ledačos z našeho programu se nekoná.

O tomto bodu, myslím, mělo se na sjezdu obšírně pojednati, bude-li radno úkol ten, jenž podpůrné spolky v mnoha místech dosti úspěšně řídí a vedou, tímto přebírat. Vždyť sami se dovoláváme stále jejich pomoci a to jen pro naši tělocvičnu. Jen prosím necht' každý jednotlivý sbor uváží nyní, zdali jest mu možná s úspěchem ve vlastní režii školu vésti. Spočítejte hlasy kolik vám jejich řekne: jsem členem podpůrných spolků a tam platím na školu! K čemu ještě zde? To pouze jeden z těch důvodů, proč obávám se, že zase bude jen o hezký bod v programu více, ale zároveň, že zůstane jen zbožným přáním. Takových jest ale více! Do jaké míry uplatňujeme a vyvozujeme my Sokolstvo vliv ve veřejnosti na pokrokové smýšlení a volné proudy? Do jaké míry účastníme se otázek národohospodářských? Jakými výsledky se můžeme pochlubit? Zdaliž ne, bylo by na čase bud' se o to rázně zasaditi, zameškané dohoniti aneb doznati, že ukládáme si úkol větší, nežli jsme s to vykonati!

Prozatím dost! Snad se s hora uvedené nebude leckdes zamlouvat, ale tu hned bych prosil, aby podány byly důkazy, že se mylím. Dlouhou řadu let již pracuji v té naší sokolské rodině, napomáhám dle skrovných sil svých jak nejlépe dovedu a přec s lítostí doznati musím, že velmi málo jsme ve skutek uvedli co v zásadách našich prohlašujeme. A tak v tom uvažování o různých těch zástojích přišel jsem k poznání, že sjezd náš poslední zabýval se tolik opravou stanov, jen aby vše bylo dobře vyznačeno a to hlavní (dle mého skromného názoru), abychom si byli tak probrali ty naše svízele a pokusili se změřiti tu naši výkonnost na základě zkušenosti minulých let na to nám nezbylo času!

Nuže není dosud pozdě, nevidíme-li sami, budiž nám pobíd-kou ty pronášené úsudky o nás, o našem životě, těmi našimi krajany, jež zveme občas k nám, aby nás poznali a naopak nás živým slovem poučili o poměrech ve staré vlasti.

Do jaké míry úsudky našich krajanů hostů jsou správné, sud' každý dle své práce již pro celek jsi vykonal, cítíš-li se slovy jeho uražen dokaž, že host náš špatně viděl a pochopil . . .

Nepomůže nám, kdyby nás jednotlivce sebe lépe omlou-val, my všichni do jednoho musíme se cítit jeho úsudkem dotčeni at' pak již chválí aneb haní. Musíme společným zájmem co jedno mohutné těleso přijmouti pochvalu aneb odraziti útok. Uvidí-li pak, že my všichni plníme národní povinnosti, že snažíme se skutečně pokrokovým myšlenkám raziti cestu, nebude příležitosti ku steskům vůbec. Nás jen opravdová práce zachrání, zvelebí a **my pak teprve na zá-kladě našich skutků** vědomi jsouce si své síly a vyspělosti směle zvolati můžeme: "Jen dál, jen výš!"

O ZAATLANTICKÝCH BRATRÍCH.

Z běžných poznámek.

Položme si ruku na srdce!

Bratrskou ruku na české srdce a děme upřímně:

— Málo se všímáme bratří v Americe a sokolského hnu-tí mezi nimi . . .

Omlouvati se bylo by zbytečno, a slušno pouze přijímati pravdu a skutečnost.

A přece sokolské hnutí americké je namnoze zajímavé — jako jsou zajímavé americké poměry vůbec, právě proto, že jsou specifické i — s tou svobodou, nezávislostí, volností a pokrokovostí, ve kterých se dýše ve hvězdných státech za oceanem.

Ba, pravíme otevřeně, že z mnohé myšlenky a leckteré-ho obyčejě sokolského hnutí ve Spojených Státech mohli by-ehom i pro české poměry čerpati iniciativu a zdůvodňující popud.

Zvláště — máme-li jíti v pravdě s dobou a pokrokem.

Nejedná se tu o organisaci, v níž jsme napřed, vyškole-nější a dokonalejší, ne, leč jedná se o ducha a ovzduší, v němž tam, daleko od nás, vane povětrí mnohem zdravější i pokrokově, svobodomyslně a demokraticky jasnější a ry-zejší. O to běží v sokolském přemítání o bratrské vzájemno-sti a mezispolnosti česko-americké.

Ostatně o závažnosti a proto platnosti těchto názorů přesvědčí nás pěkně prostý pokus.

Berte jen k ruce a probírejte se obsahem "Sokola Ame-riického"! Stačí pouze tento měsíčník. A pochopíte nás! Je to vše ostatně i tak prostě pochopitelné.

Amerika je zemí svobodnou a progressivní, kde vládne lid, demokracie.

Ráz státního zřízení a ducha přirozeně obráží se ve všech oblastech tamnějšího činění a konání jako nezávislost, demokratism a pokrok odrážejí se zase na státním životě a vládních formacích.

Je na snadě, že toto zajímavé a rušné ovzduší, jež prodouvá stále čistý a svěží průvan, nevyhnutelně obráží se i na sokolském hnutí, jeho názorových směrech a prak-tických dějích.

O tom konečně více než dosti může nás poučiti americký tělocvik, nevyhýbající se novým proudům, neunikající no-vým a původním myšlenkám, jak snadno dosvědčují šestý i pátý všesokolský slet.

Věcné stanovisko a věcný soud jsou vždy užitečné.

Cvičení "našich" Američanek o pátém i šestém vše-sletu ukázalo nám přece nové cesty a živé snahy v tělocvič-ném oboru; toho nelze zapírat i přes ty některé setrvačné názory, které v evropském konservatismu svém spatřovaly

tehdy i tentokrát "americkou divokost". Jet' ovšem otázka, co je podstatně lepší a užitečnější v tom směru, zda-li zaatlantická divokost nebo kontinentální setrvačnost!

Pro nás odpověď je jasná.

A dokazuje zároveň oprávněnost našich myšlenek v předu o americkém duchu a zámořském ovzduší.

Posléze tuší páska má svou důvodnost i mravně.

Také národnostní motiv padá tu na váhu.

Zřejmější vnitřní spojitost a hbitější vespolečnost má své dobré stránky a je konečně povinností vyplývající z věci i společné myšlenky. Proto považujeme za samozřejmé, že bychom ve vlasti měli sokolskému hnutí v Americe věnovati dbalejší a hlavně soustavnou pozornost.

Pronikavá sokolská práce, kterou v posledních časech projevují američtí bratří, zaslouží to sama o sobě a sokol-ské udalosti nejzazších dob volají nepopíratelně o ohlas věc-ný i rodný.

Měli bychom si proto pro příště povšimnouti některých udalostí sokolských v bratrské dálavě a periodicky věnovati aspoň co nejkromnější pozorování.

Za to budou jistě vděční američtí bratří z celé duše a posléze naplní se vděčností i sama věc společná.

Pak, jak jsme přesvědčeni, "leccos" pokrokového a de-mokratičtějšího uvážne i na našich bratrských nivách úvah, činění a praktického použití.

Vždyť demokracie americká je prostranná a nezávislost americká je veliká a přezajímavá a pokrokovost vskutku podstatná, že máme co záviděti.

Mnohé by se nám účelně přihodilo . . . "Prapor".

ROK SOKOLSKÉ PRÁCE V ČECHÁCH.

Je dobře přehlédnouti práci, kterou Sokolstvo české v roce minulém hlavně doma vykonalo, abychom si byli vědomi, zda dosti a dobře bylo pracováno, co je očekává ještě a kde by se dalo zlepšiti a zdokonaliti.

Organisaci sokolské přibýly nové složky. Jednotliví čle-nové předsednictva Č. O. S. stali se župními důvěrníky pro správní otázky tak jako již dříve byli členové technického předsednictva rádeci ve věcech tělocvičných. Na listopadové schůzi redaktorů bylo vysloveno přání, aby schůze ty staly se pravidelné a to aspoň jednou v roce byly svolávány. Hranice Žup pražských a moravských byly pozměněny. Utvořena nová Župa pražská a brněnská. Za to zmizely hudební sbory sokolské, protože byly jen pramenem stálých stížností na nekázeň. Do vinku budoucích let připadá přání projevené ve schůzi redaktorů, aby byla zřízena v Praze Sokolská knihovna a čítárna pro pracovníky sokolské, kteří jsou činní pérem a musí si všechny pomůcky těžce sháněti. Předsednictvo zřídilo zvláštní hospodářskou komisi, jež bude před schválením všechny účty zkoumati.

Technický odbor Č. O. S. uspořádal v létě cvičitelský kurs pro muže a ženy. Místo společného cvičitele nebylo ob-sazeno, za to dostávalo se Župám podpory na cvičitelské kursy župní. Několik členů technického předsednictva bylo vysláno ke sjezdu turnérů do Lipska, aby se podívali na turnérskou práci z blízka. Výtěžek dle posudků není valný. Turnéři předějí nás počtem, ale v celku mnoho od nich se nemůžeme učiti. Za to vděčnější prací byla výprava druž-stva Č. O. S. k mezinárodnímu závodu Svazu evropského do Paříže, odkud nám stateční naši bratři přinesli opět první cenu. Z jara byl v Paříži na Mezinárodním sjezdu pro tě-lesnou výchovu za technický odbor br. Očenášek, který od-nesl cenné poznatky ze sjezdu. Zájezd do Lublaně byl ne-jistými poměry na jihu zmařen, za to velmi čteně zalétlo Sokolstvo do Mor. Ostravy a posílilo Bezručův kraj, deptaný přemocí německého kapitálu.

Na konec nutno ještě zmíniti se o závodech v plavání, jež byly uspořádány technickým odborem Č. O. S. a o účasti zpravodajů technického odboru na doražném sletu polských Sokolů ve Lvově a na sletu polských Sokolů v říši německé v Poznani.

Podzimní sjezd župních náčelníků rozhodl, aby technické předsednictvo Č. O. S. se rozmnožilo na 15 členů mimo náčelníka a 2 náměstky. Jednáno o změně kroje pro dorost a žáky. Dorost dostane červenou košili, plátěné kalhoty a pláštěnku. Kroj žákovský přes návrh náčelníků, aby byl bílý s černým pasem, zůstal nezměněn. Vypsanou cenu na příručku pro župní kursy cvičitelské dostali bratři Nový a Osvald. Přijaty byly povinné župní zkoušky cvičitelské. V otázce skautu rozhodli se župní náčelníci, že není potřebí měnit základy naší dorostenské výchovy, nýbrž že stačí přiměřeně pořad cvičební rozšířiti. Ve Cvičební příloze Věstníku budou uveřejňovány občas články o životě v přírodě.

Technická komise žepská vypracovala zásady organisace tělocvičné práce žen v odborech, rozeslala dotazníky po odborech, radila se o ženském kroji a cvičebním úboru, o výchově ženského dorostu a doporučila, aby v r. 1915 ženy účastnily se mezisletových závodů. Otázku kroje a cvičebního úboru bude dle usnesení výboru Č. O. S. řešiti jednotně zvláštní komise.

Vzdělávací odbor Č. O. S. může uvést mezi svými podniky řečnickou školu pro muže a přednáškový kurs pro ženy. Mimo to v řadě schůzí jednal o oslavách Husových v r. 1915 a k jeho žádosti svolána pak také schůze všech odborů Č. O. S., jež o této otázce pojednala. Při cvičitelském kursu Č. O. S. postaral se odbor o část vzdělávací jako zase zdravotní odbor o část lékařskou. Největší však cenu z loňské práce má sjezd osvětových pracovníků (7. prosince), jež vymezil hranice osvětové práce sokolské a položil základy k pevné organisaci vzdělatelů po způsobu organisace cvičitelské. Výstavy tělesné výchovy v Paříži v březnu účastnila se Č. O. S. výstavkou svých knih a fotografiemi tělocvičen. Zmínky zasluhuje sjezd osvětových pracovníků v Přerově (v březnu), kde bratři moravští radili se o organisaci osvětové práce na Moravě.

Menšinový odbor Č. O. S. a Sbor ochránitelů Župy Krušnohorské řídily menšinovou práci jednot ochránitelů, jichž bylo 98 a staraly se o 54 menšinové jednoty v Čechách, 9 na Moravě, 14 ve Slezsku, 2 v Dolních Rakousích (na venkově) a 1 ve Štýrsku. Br. R. V. Novák daroval pro dorost Župy krušnohorské 100svazkovou "putovní knihovnu Sokol, Besed." O letnicích sbor ochránitelů vykonal V. okružní zájezd po Župě Krušnohorské.

Pro Menšinovou výstavu v Praze vypraveno bylo odborem i zvláštní oddělení sokolské menšinové práce. Podle statistiky za r. 1912, uveřejněné loni, dostalo se menšinovým jednotám v r. 1912 podpory 30.432 K 67 h a 1195 knih. — Výbor Č. O. S. zabýval se na podzimní schůzi novým řádem pro udělení podpor menšinovým jednotám, ale usnesení odloženo až na jaro.

Dorostový odbor Č. O. S. se rozešel. Je to v roce, kdy slavilo se 30 let sokolské práce mezi dorostem, neveselé znamení, ale přes to práce mezi dorostem nese ovoce a dorostu přibývá. Je to ovšem zásluhou vedoucích dorostů, kteří, jsouce zkušenými vůdci mladých přátel, vědí si rady, ale má to jednu vadu: práce ta je nejednotná. Pro moravské vedoucí dorostu byla tu náhrada ve schůzi přátel dorostu v Přerově v březnu, kde poradili se vedoucí o způsobu, jak se má vésti dorost mužský i ženský.

Zdravotní odbor poskytoval ochotně své síly při všech podnikcích Obce, at' už šlo o zájezd, kursy a pod. Ke konci roku uspořádal tělocvičný kurs prof. dr. Weignera.

Úrazový odbor projednal 341 úrazů a udělil 10.338 K podpory. Úrazů mezi dorostenci bylo 51 a uděleno podpory

831 K. Z usnesení výboru Č. O. S. byl vyhrazen obnos 1000 K úrazovému odboru pro úrazy žáků.

Sokolský tisk je stále v rozvoji. Na schůzi redaktorů bylo zjištěno že vychází 19 župních věstníků a 9 sokolských hlídek v denních časopisech. Vedle tohoto pravidelného tisku nutno zaznamenati ještě celou řadu sokolských knih. V první řadě je to sletový pamětní spis, dále brožura Vari, Podstata myšlenky sokolské, C. Novo: Uvedení do sokolského bratrstva, Sbíрка zásadních usnesení Č. O. S., Velkoborského: "Zdraví a krása, Sokola v Drnovicích "O Sokole a Sokolství" a "Žena v Sokole", prof. Felixe "Tyršovo učení", nový časopis "Sokolice" pro ženy, Sbířky písní Župy Rastislavovy a Sokola nuselského, Pospíšilovy Sokolské písně na slova Naumanova, nové vydání Čermákova Ženského tělocvičnického vedle celé řady jiných příležitostných spisů.

Z usnesení podzimní schůze výboru Č. O. S. chystá se Sokolstvo v r. 1914 ke dvěma zájezdům: do Lublaně a do Brna. Pro rok 1915 odhlasovány výborem mezisletové závody mužů a žen.

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ.

Ve Slovanské Praze, dne 24. září 1913.

Bratři!

Veliké národní dílo připravované k oslavě 500-leté památky mučednické smrti našeho Mistra Jana Husi blíží se svému ukončení.

Pomník Husův, který má býti v červenci 1915 na nejvýšejším místě královské Prahy, na historickém Staroměstském náměstí odhalen, vychází z ruky umělcovy do dílny slévačské a na Staroměstském náměstí zdvihají se již mohutné základy a části kamenného podstavce do výše.

Jest jisto, že v den 6. července 1915, kdy nejen Praha a Čechové, ale celý vzdělaný svět bude oslavovati památku 500-letého výročí smrti Mistra Jana Husi a jeho idejí, bude velký národní pomník na Staroměstském náměstí veřejnosti odevzdán.

Více než 20 let uplynulo od doby kdy byl založen Spolek pro zbudování pomníku Mistra Jana Husi v Praze a jest všeobecně známo, že první sbírky vykonané s nadšením a nebyvalou obětavostí lidu českého položily pevný finanční základ ku postavení díla.

Spolek pro zbudování pomníku Husova v Praze hospodařil tímto národním jménem velmi svědomitě a jen tím bylo umožněno, že vzdor tomu, že během dlouhých let sbírky ochably, práce blíží se ku svému dokončení.

Dnes však, kdy nás od jubilejního roku 1915 — odhalení pomníku Husova v Praze — dělí již jen jediný rok, nutno upozorniti veřejnost českou, že dosavadní jmění spolku nestačí k ukončení díla a že poslední ten čas bude nutno vzbuditi českou obětavost a nadšení tak, jak tomu bylo v památném roce 1890, kdy spolek byl založen.

A tu, ve chvíli, kdy upozorňujeme celou veřejnost českou a jednotlivé její vrstvy, obracíme se v první řadě na naše sokolské jednoty, neboť v jejich řadách je nejvíce titelův památky Velikého Mistra.

Bratři! Spolupomoc Vaše jest tím snažší, poněvač nežádáme trvalých obětí. Stačí jediný příspěvek zakládajícího členství a toho-li od Vás dosáhneme, jest dílo finančně zabezpečeno.

Obracíme se proto na veškerý sokolské jednoty nejen v zemích koruny Svatováclavské, ale všude tam, kde sokolská myšlenka sdružila četné muže a ženy v organický šik sokolský, aby přistoupili za členy spolku pro zbudování pomníku Husova v Praze.

Zakládajícím členem spolku stane se, kdo jednou pro vždy anebo ve lhůtách složí K 100. I mohly by naše sokolské jednoty příspěvek ten skládati ve lhůtách tak, aby do jara r. 1915 obnos byl složen.

Květen (měsíc bitvy u Lipan) — červenec (měsíc Husův) a listopad (měsíc bitvy Bělohorské) mohly by býti lhůtami pro jednotlivé splátky.

Mimo to má Spolek členy přispívající s K 10 ročně a činné s K 2 ročního příspěvku.

Bratři! Vykonejte tuto povinnost k velké světlé památce našeho Mistra Jana Husi! Pomník na Staroměstském náměstí v červenci 1915 za účasti všeho lidu českého a celého vzdělaného světa odhalený bude svědectvím naší obětavosti, našeho uvědomění i úcty k nejpřednějšímu synu národa Mistra Jana Husi.

Za předsednictvo České Obce Sokolské: JUDr. J. Scheiner, starosta; JUDr. K. Heller, jednatel.

Za spolek pro zbudování pomníku Husova v Praze: JUDr. Jan Podlipný, předseda; Reichziegel Ed., architekt, místopředseda; Ryšánek Tomáš, ředitel, pokladník; JUDr. K. Baxa, říšský poslanec, jednatel; Simonides Alois, ředitel, jednatel.

Veškeré dotazy zodpoví A. Simonides, jednatel, Praha —II., Jáma 8.

Jaroslav Pečan:

O ČESKÉM NÁZVOSLOVÍ TĚLOCVIČNÉM PŘED TYRŠOVÝM.

V době rozvoje českého názvosloví tělocvičného dobře znamenati je dvě období: první, patnácte let trvající (1847—1862), v němž činní byli v oboru názvoslovním hlavně Ad. Hájek, Jan Malypetr, Fr. Havlíček a B. Ardel; druhé, v kterém Tyrš působil.

O prvním zde pojednám.

Letos je tomu plných 66 let, kdy poprvé Jahnovu tělocvik*) česky bylo vyučováno a kdy poprvé uznána potřeba českého názvosloví. Poříditi je nebylo věci snadnou, neboť staří Čechové nemohli znáti tělocvik toho druhu a zanechati tudíž nějakých názvů, třeba v skrovném počtu, přesně novým pojmům přiléhajících; avšak vhodných a dobře upotřebitelných po náležitém promyšlení a úpravě poskytl tehdy ukončený už Jungmannův „Českoněmecký slovník“, vydávaný v l. 1835—1839.

A tohoto pramene užíval hojně Adolf Hájek, kterýž od r. 1845 byl v tělocvičném ústavě MUDra. Seegena cvičitelem a kterýž v utraktivistickém, jím r. 1847 založeném „Akademickém tělocvičném spolku“ česky vyučoval. V Jungmannově slovníku mohl nalézt názvy „tělocvik“ (IV. 567.), „hrázda“ (I. 748.), „koluji“ (II. 109.), z něhož vzniklo pojmenování „kolovadlo“, „mašlo“ (II. 271.), „vypínání“

*) Jahnův tělocvik, jehož podstata tkví zejména v užívání hrazdy, koně a bradel (poslední nářadí Jahn zavedl; jakousi hrazdu uvádí již Guts-Muths r. 1793 ve své knize „Gymnastik für die Jugend“, koně pak už Vieth r. 1795 zaznamenává „System der Leibesübungen), jakožto cvičení hlavního, vznikl počátkem stol. 19 (r. 1811 založil Jahn každému přístupné cvičiště na Hasenheidě u Berlína, r. 1816 vydal „Die deutsche Turnkunst“). Jeho a soudruhů (na př. Eiseln) odhovanci rozšiřovali tělocvik ten i za hranicemi. Jeden z nich, Albert Stephany, vyučoval tělocvik tomu od r. 1839 ve Vídni, druhý, bratr Alberta Rudolf Stephany za pomoci stavů českých zavedl tělocvik ten do Čech, kdež r. 1843 v Praze tělocvičný ústav založil. Jeden z jeho odhovanců byl do r. 1845 cvičitelem v ústavě tom: tehdy právník Adolf Hájek, který je r. 1825 rozený. Byl do r. 1851 v Praze činný, pak v Nasavrechách jako notář povoláním usazený, v Chrudimě „Sokol“ r. 1867 založil a jako náčelník jeho do r. 1869 řídil; přeložen byv roku toho do Kolína, zde v tělocvičném jednotě působil zprvu jako náčelník a pak starosta její.

(V. 331.), z něhož utvořeno „výpin“, později pak „výpon“, „postava“, postav (III. 337.) a j. Které z obvyklých dnes názvů Hájkově přičinění připsati sluší, není možno přesně zjistiti; tolik je však zjištěno, že Hájek první staral se o vhodné české názvy tělocvičné a že jistě některé z nich dosud se zachovaly, ne-li již jiné, tedy zajisté aspoň ty, které jsou věrným překladem německých jako „prapor“ (Fahne), „váha“ (Wage), „hnízdo“ (Nest), „podchmat“ (Untergriff), „vis“ (Hang) a j.

Známý tělocvičný ústav Schmidtův byl vlastně bývalý ústav MUDra. Seegena, kterýž Hájek řídil a kterýž r. 1848 Schmidt převzal. Při přestupu mnohých horlivých cvičenců z ústavu Schmidtova do ústavu Malypetrova sem jistě mnohá dobrá pojmenování Hájkova přenesena byla.

Malypetr Jan, seznáv náležitě tělocvik u G. Stegmeyera, nástupce to R. Stephanyho (od r. 1845) a nabyv v r. 1847—1848 praxe u R. Stephanyho, kterýž zatím (v r. 1845) převzal tělocvičné ústavy po zemřelém svém bratru Albertovi ve Vídni, založil v Praze r. 1848 ústav vlastní.

Dle svědectví H. Pally, odchovance ústavu toho, byly v r. 1851 v ústavě Malypetrově schváleny již tyto názvy tělocvičné: bradla, kruhy, vodorovný a šikmý žebřík, tyče a provaz ku šplhání, kladina, skok do výšky a dálky, kolovadlo, hole a činky; mimo to obvyklé bylo tehdy rčení „skok s tyčí“, „házeti oštěpem do čerta (terče)“, „běhati o závod“ a j. Též pro šerm přičiněním Frant. Havlíčka některé významy pořízeny byly: leb (vrch), trup (vně trup), koch (nitř trup), jak dočteme se v „Památníku Sokola Pražského“, 1883, str. 50. Tamtéž Jos. Müller zaznamenává na str. 144. a Hynek Palla na str. 38. způsob, jakým si cvičitelé v obou ústavech (Malypetrově i Schmidtově) pomáhali v případech, pro které českého názvu na snadě nebylo; Müller uvádí případy hodně drastické:

„Postava ne celé podešvi“ — stoj to o celé šlápi.

„Postava jak noha zakončena“ (stoj spatný).

„Postava jednonohá“ (stoj jednonož).

„Střídostání“ (stoj jednonož střídavě).

„Bodání, tínání rukama“ (trčení, máchnutí pažema).

„Rozpud, t. j. rozkřívnutí ruk závisně“ (upažení oboupaž).

„Rozetnutí noh, dávání noh na stranu“ (unožení).

„Rozmrsknutí noh“ (roznožení).

„Výkrut“ (kroužení trupem).

„Malé rozklonění kolen, malý poklek“ (podřep).

„Bob, bobek, hluboký poklek, t. j. spojení lejtelek se stehny na prstech stoje, tělem kolmo jsoucím“ (dřep).

Prvá česká tělocvičná kniha, r. 1862 u knihkupce K. Kobera vydaná a dle německých knih (Klossovy „Weibliche Hausgymnastik“, 1860, Riedlovy „Gymnastik“, 1860 a R. Stephanyho „Merkbüchlein für Turner“, 1849) Bohdanem Ardeltem, profesorem na gymnasiu v Písku sepsaná „Tělocvik pro dívky“, ačkoli jeví značný pokrok oproti názvosloví právě uvedenému, přece jen ještě v mnohém na stav ten upomíná, tak že je zřejmo, že je téhož původu. „Památník Sokola Pražského“ o názvosloví tomto nepojednává, učiněna však o něm zmínka již několikrát; tak na příklad v Scheinerových „Dějinách Sokolstva“, 1887 na str. 50. praví se při jednání o Ardeltově práci: „K názvosloví hlavně Jan Malypetr přispěl.“ V „Sokole“ z r. 1888 na str. 164. o Ardeltovi se praví, že „Když odhodlal se psáti o tělocviku dívčím, narazil na obtíže při českém názvosloví a proto obrátil se ve příčině té na Malypetra“.

Tělocvik dívčí vyšel r. 1862, téhož, kdy Dr. Mir. Tyrš předložil své návrhy názvoslovné komisi „Sokola“ Pražského, v březnu zřízené a v které též Jan Malypetr zasedal. Okolnost tato neměla však vlivu zvlášť nějak patrného v názvosloví Ardeltem užitě a také tištěné „Tělocvičné názvosloví“ Tyršovo, roku 1862 pro potřebu cvičitelů „Sokola Pražského“ vydané, Ardelť dle všeho tehdy neznal. A

tak je názvosloví v "Tělocviku pro dívky" užité (necht' mají na něm Hájek, Malypetr anebo Ardelt podíl jakýkoli) velmi názorným obrázkem, kterak české názvosloví tělocvičné před Tyršem se vytvářelo.

Ardeltovo názvosloví obsahuje asi 90 pejmenování, z nichž 66 náleží evikům prostým, zbytek nářadovým. Ze všech asi třetiny dosud užíváme, některá ovšem poněkud změněná, totiž: evičení prostá, ev. holemi, točení či obracení hlavy, trupu, paží, kroužení hlavou, paží, trupu, příhyb a odhyb chodidla, pochod, běh na místě, poskakování (poskok), výpin (výpon), poloha paleč a dlaní, paličky či činky, skok do hloubky, švihadlo, hrázda, podpor, vis a svěs (svis), nadchmat, podchmat, setrvání či držení (=výdrž), rameno v bok, výkrok, odbojka, houpání, mách; pěkné názvy byly "míč chocholatý" (=peřák) a "pružnice" (Brustweiter).

Mimo to "rozručení" bylo předchůdcem dnešního "rozpažení", "zpětručení" zapažení, "rozpírání, rozpěr" dnešního "rozpor"; názvu "přiraz" a "poklek" užil Ardelt v jiném smyslu, než dnes jich užíváme.

"Svěs" znamenalo u Ardelta paže spuštěné, v připázení, pochod vypínáním pochod výponu, chůze výkrokem chod přísuný, postav úplný stoj spatný, v klíče zdvihání dle výkladu krčení nohy, dle obrázku z podřepu vztyk, zdvihání vzhůru vzpažení, vis v klíče shyb, natahování vysukování ve svisu ležmo, vypínání se v pokleku kmitání dřepmo a podřepmo, pochod s poklekáváním chod s hmitáním podřepmo, krátké poskakování poskoky poníž a poblíž, mlýn kroužení paží, vis přirazem svis o rukou sblížených, úvis nataženě svis ruce podál, v klíče spouštění klesání v dřep, podřep, rozpírání odnožování, vypínání hmitání výponu, pobočné pohybování chodidel stoje úkročné a rozkročné, chůze křížováním chod skřížný, přecházení ze svěsu ve vis v klíče výsuk atd.

PROJEV PLZEŇSKÉHO SOKOLA

v záležitosti vyloučeného evičitele a takto i vrchního náčelníka N. J. S.

Plzeňský Sokol, který v poslední době stal se předmětem pozornosti a novinářských úvah, slíbil, že až celá neblahá aféra bude ukončena, podá veřejnosti vysvětlení a na základě usnesení ze schůze poslední tak činí, aby stanovisko své veřejnosti náležitě objasnil. Nikdo nemůže si o celé záležitosti učiniti nestranný úsudek, kdo není do všeho náležitě zasvěcen — a ačkoliv víme, že psáno bylo již více o celé věci, nežli by tato byla zasluhovala, my přece pokládáme za svoji povinnost též za sbor promluvit, aby ti, kdo o věci se zajímají, vyslechli též naši stranu.

Nespokojenost naše s evičitelem bývalým Sok. Stýblem nevznikla teprv v době poslední. Ačkoliv vykázal se vysvědčením kursu Č. O. S., přece jen shledali jsme hned po jeho nastoupení, že nenalezli jsme v něm sílu takovou, jakou jsme očekávali. Však vyšli jsme mu přec s ochotou vstříc a doufali jsme, že zkušeností se zdokonalí tak, aby Plz. Sokol mohl právem k tělocvičné své poukazovati jako ku stánku opravdu výchovnému, na čemž našemu sboru již v minulosti stále nejvíce záleželo. Ačkoliv projevovala byla nespokojenost s vedením tělocvičny, přece jen potlačovali jsme projevy nespokojenosti — ač evičitel odměňoval se za dobro naší snahu tím, že tvořil tak zvané své "kroužky", a kdo navštěvoval pravidelně schůze naší jednoty, ten často zaslechnouti musil stížnosti na vznikající strany, které činnosti naší stále více byly na překážku. Přes to vše ale staršími členy byly projevy nespokojenosti potlačovány, což činili v té naději, že jednou přece zavládne u nás kýžený mír a že všichni pracovatí budeme opět k cíli společnému, jako v dobách minulých.

Zjevnější nespokojenost projevovala býti počala roku 1911 po závodech cedar-rapidských, kde náš evičitel jako vedoucí závodu nezachoval se tak, jak se na Sokola a vychovatele sluší. Orgán Nár. Jed. Sokolské "Sokol Americký" napsal o tom po závodech následující:

"V den slavného čtvrtého přistoupilo se ráno ku zkouškám. A jestli jsme řízli nahoře tak trochu hloub, tu třeba říznouti ještě více. Když za hrozného úpalu slunečního Sokolky nastoupily a nástup se jim nedařil, totiž těm, kdož nebyly z Chicaga, tu padla slova, jež sluší každému jinému snad, ale vedoucímu rozhodně ne, Sokolu pak zvláště a evičiteli sluší tak, že by dotyčná jednotka měla vzít v úvahu. "A kdybyste padly všechny, musíte tu stát tak dlouho, až to půjde... Choleru bych z vás dostal!" Tak my věci rozhodně nerozumíme, takovou dřinu, takové kaprálství a urážky Sokolek i jiné ještě, jakž můžeme dokázati, nestrpíme a jednoduše prozatím konstatujeme."

Členové Plz. Sokola, kteří vždy byli na svůj sbor tak hrdí, těžce nesli, že hlavní jejich zástupce, jenž má býti v uslechtilém jednání vždy a všude příkladem, stavěn byl do takového světla a jen rozvážlivostí chladnokrevnějších členů bylo co děkovati, že již tenkrát nebyly učiněny kroky, které by vedly k jakési změně. Udání orgánu našeho bylo sice napadeným popíráno — ale my dnes chováme v rukou doklady, že se stalo tak jak vyličeno a kdo chce se o pravdivosti jejich přesvědčiti, může u Sokola starosty do dokladů těch kdykoliv nahlédnouti.

Sbor náš má tak zvaný technický výbor, jehož povinností jest na vedení evičení dohlížeti, a veškeré záležitosti tělocvičny se týkající vyřizovati, tak aby sbor věcmi těmi ve schůzích zabývat se nemusil.

Ve výboru tom bylo v době poslední bratři: K. Hybler, J. Holas a A. Haler. Ve výroční schůzi podal výbor ten svoji zprávu, v níž uvedl různé stížnosti na vedení evičení a vytýkal některé nedostatky. Se zprávou tou zároveň podána byla poznámka, v níž bylo udáno, že v otázce finanční dle zpráv samého br. evičitele jeví se veliké nesrovnalosti — a sice, že oznamovaný počet žáků nesrovnával se daleko s odváděnými poplatky. Za devět měsíců schodek obnášel na \$150.00.

Jelikož sbor nemohl se věcmi těmito ve schůzi zabývat, zvolen byl výbor, který měl vyšetřiti stížnosti na vedení tělocvičny — a jiný výbor měl vyšetřiti, jak dalece jest pravdivé udání týkající se poplatků. Do výboru na vyšetření věci technických jmenování byli bratři: Hurt, Čermák a Vinický a na vyšetření části finanční zvoleni sok. Stejskal, Čuchna a Kroužilka. Když byl br. Stýblo veřejně ve schůzi tázán, má-li co proti kterémukoliv členu výboru, aby se vyslovil, tak aby na jeho místo jmenován býti mohl jiný, prohlásil br. evičitel, že jest s výborem spokojen.

A nyní dotkneme se věci, která vše, co se stalo a co končilo vyloučením evičitele z jednoty, zavinila. Výbor, jenž měl vyšetřiti stížnosti na vedení tělocvičny, žádal výslovně evičitele, aby se do schůze dostavil, aby mohl na stížnosti technického výboru odpověditi, vysvětlení podati. Býv. Sokol Stýblo však přímo odpověděl, že do schůze se nedostaví. Výsledek byl, že výbor musil spoléhati se jen na výpovědi členů evičitelského sboru, kteří většinu stížností sami za oprávněné uznávali, ano dokládali, že na to i ono byl již dříve evičitel upozorněn a že o tom v evičitelském sboru také jednáno bylo. K tomu ještě dodávala váhy stížnost Sokolek, které krátce před tím přednesly v našem sboru, že pokusily se též o evičení, ale že jim i těm nevyspělým dávána byla evičení příliš obtížná, takže byly nuceny v evičení ustati. Výbor tudíž byl nucen podati zprávu, že stížnosti technické komise byly oprávněny. Zpráva toho výboru končila ale těmito slovy: "Na činnosti naší jednoty nyní bude, aby domluvili se s evičitelem, by pokusil se

nedostatků uvedených tělocvičnu naší zbavití” Slova tato nejlépe svědčí o tom, že nikdo nebyl veden pocitů osobními, jak se rozhláševalo, ale že všichni doufali, že vzájemnou domluvou a bratrskou dohodou vše v pravé koleje opět uvedeno bude.

Zpráva výboru, jemuž odkázána byla otázka poplatků, zněla v ten smysl, že dle vlastních zpráv evičitelových jeví se veliké nesrovnalosti, že nedostává se suma, jaká byla udána a zpráva končí těmito slovy:

“Souhrnem přišel výbor váš k přesvědčení, že dle zpráv evičitele zde předložených, evičitel bud’ nekonal svých povinností u vymáhání poplatného, neb poplatné neodváděl, neb dítky zapsané v tělocvičně neměl a zprávy sboru odvedené nepravdivě podával. Dle jeho zpráv provinil se jedním neb všemi shora uvedenými případy. Vyšetřiti, který ze shora uvedených případů jest správný není možno bez náležitého vedení evičitelova záznamu dítek a poplatků, jehož bratr evičitel nemá.”

Jest to vážné obvinění — a každý čtenář at’ sám přemýšlí, jak by za takových okolností jednal. Vyhýbal by se schůzi, kde mohl se hned při samých počátcích ospravedlniti? Všichni staří, a rozvášní Sokolové, kteří nechtěli, aby celá věc pronikla do veřejnosti, očekávali (v tom smyslu se též vyjádřovali všichni členové výboru), že obviněný bud’ to nějakým způsobem nesrovnalosti vysvětlí, aneb jednoduše předstoupí a mužně řekne: “Bratři — chtěl jsem, aby náš sbor mohl chlubit se největším počtem žactva — oznamoval jsem tedy žáků více, nežli jsem měl — byla to chyba — přiznávám se, ale více se to opakovati nebude.” Že tak se stane, to jsme všichni očekávali — a tím by byla celá věc končena. Vždyť i ti, kteří v poslední schůzi hlasovali pro jeho vyloučení, byli jeho zastanci. Ale bývalý evičitel postavil si zpupně hlavu, jako by byl povznešen nade vše — jako by mu celý sbor za to nestál, aby mu jakési vysvětlení podal.

Když byly zprávy výboru ve schůzi podány, ačkoliv býv. evičitel ztratil svým jednáním mnoho přátel a zastanců, bylo usneseno, aby byl požádán do schůze se dostaviti a zde aspoň nějaké vysvětlení podati. Cvičitel v ten večer meškal v budově, jsa zaměstnán cvičením Sokolek. Byl k němu vyslán výbor se žádostí, aby se do schůze dostavil, ale výbor se vrátil s oznámením, že evičitele v síni již není (ač nebylo posud 10 hodin a cvičení Sokolek obvykle trvá do desíti.) Jiný člen na to oznamoval, že evičitele viděl vejíti do blízkého hostince. A tu se tážeme: Jest jednání to důstojné, když jest člověk před sborem obviněn — jest žádán, aby se ospravedlnil, neboť my chtěli stůj co stůj před veřejností vše utajiti — když na místo aby konal co bylo jeho povinností, nejen vůči sboru, ale vůči sobě samému — když na místě aby předstoupil a objasnil, co by se objasniti dalo, jde klidně kol sborové místnosti, kde se o něm jedná a zajde do hostince? Na toto oznámení starosta prohlásil, že nedůstojno bylo by, abychem Sokola evičitele sháněli po hostincích — a usneseno bylo, aby zaslán byl mu registrovaný dopis, aby do příští schůze bud’ osobně se dostavil aneb písemně se obhájl.

Do následující schůze však se opět nedostavil, zaslal ale dopis, v němž zabíhal do zcela jiných věcí, nežli nač byl tázan.

V dopise onom tvrdil, že nebylo jeho povinností vymáhati poplatné (viz stanovy sboru a smlouva), že zapsané dítky měl, a jsou-li některé dítky dlužny, že nám dá jejich jména a můžeme si poplatky vymáhati sami. Že nechtěl dítky vypověděti protože neplatily a že technická komise nemůže podati žádné zprávy, protože do cvičení nechozí a zasílá dopisy “co o něm soudí jiní lidé a tělocvikáři” dle výkonů našich boreů. Mezi dopisy byli i příspisy cizonářských různých “manažerů” a “instruktorů”, kteří o Sokol-

ství nemají žádného ponětí, kterážto vysvědčení si ústy Sokola F. Paula vyprosil.

(K tomu podotýkáme, že není jediného borece, kterého by nám byl býv. evičitel odchoval. Naši nejvyspělejší členové byli odchovaní jeho předchůdcem a ostatní členové našeho prvního družstva přestoupili k nám od Sokola Chicago a jiných sborů. Ale náš býv. evičitel budoval svoji reputaci jako odborník na vyspělosti tohoto družstva.)

Jelikož tedy býv. evič. Stýblo vůči sboru zachovával až nesnesitelnou urážlivou aroganci, jako by byl nad celý sbor povznešen, ztratil poslední zbytek přízně a tu se stalo, že byl dle znění jednoho článku stanov vyloučen.

Zde dopustil se náš sbor technické chyby, k níž jsme se také mužně přiznali. Domácí pravidla totiž pod ohlávím “vyloučení členů” poukazují na stanovy N. J. S. v kterých se o způsobu vyloučení ničeho nepraví. Následkem toho mělo se za to, že každý může býti ve schůzi vyloučen “pro zámyslné poškozování vlastní jednoty a sokolské věci.” Tak se také stalo. V té schůzi byli přítomni i někteří bývalí naši starostové, i Sokol Šiman, jenž pravidla ona spracoval, a žádný na omyl neupozornil. Následkem toho byl, že Výk. Výbor naše usnesení zrušil — čemuž my se také bez nejmenšího reptání podvolili. Přijali jsme býv. evičitele opět, zvolena byla porota a jednáno bylo přesně dle znění stanov, výsledek čehož jest znám a netřeba se o něm více rozepisovati.

A tu dovolujeme si prohlásiti: kdyby byl bývalý evičitel důstojně odstoupil a vyžádal rozhodnutí sboru, ještě nyní byla by věc měla jiný konec. Staří členové, kteří málo kdy do schůzí zavítají, byli pro to, aby nebyl tak přísně trestán, at’ již jest vinen aneb ne — bylo mluveno o tom, aby mu dovoleno bylo evičiti až do konce roku a pak mu dáno na vědomí, že sbor bude hledati jiného evičitele. Většina byla i pro to, aby byl jen suspendován — evičitelství zbaven, ale později, že by přece členem zůstal. A co se stalo v poslední schůzi, to zavinil si vše jen sám! Na místě aby se byl zachoval důstojně jako muž, rozeštal členstvo, veřejnost i žactvo do té míry, že vyvolal tak zvanou “stávkou” — a i některé Sokolky byly tak podněceny proti novému dočasnému evičiteli Fr. Jiráskovi, že mu metaly přímo urážky v tvář a mládež byla hotova dopouštěti se vůči němu i násilností. Tím se stalo, že br. Jirásek nemoha takové počínání snést, opět odejel a sbor zůstal bez evičitele, k čemuž asi bývalý náš evičitel takovými nepěknými prostředky pracoval.

“Stávkující” žáky a evičenky pak odvedl do Česko-Amer. katolické síně, kde zahájil s nimi neodvislou “sokolskou tělocvičnou školu”, již dosud ve veřejném tisku oznamuje. Tímto a podobným jednáním podal on i jeho poddaní pravý úkaz výsledku “sokolské” výchovné školy, jakou se u nás za posledních několik roků honosil!

Millerádi odpustíme těm malým i těm, kteří bez náležitěho pochopení a nedostatečné informace nechali se svést k činům nerozvázným a nedůstojným, a těm, kteří vědomě jednáním svým podnět k činům takým dali, vyslovujeme tímto nad jejich sokolským pochopením věci naší své nejhlubší politování.

To jest naše slovo poslední! Není důstojno sboru sokolského, zatahovati věci takové před veřejnost — ale naše čest, dobré jméno naší jednoty nás k tomu nutí. Že naše udání bude překrucováno a popíráno, jsme přesvědčeni — ale více odpovídati nebudeme. Do schůze, kde o vyloučení býv. evičitele bylo rozhodnuto, dostavilo se hojnost starých a vážených členů, kteří nedají se svést zprávami překrucovanými a veliká většina, jaká rozhodla pro úplné vyloučení jest důkazem, že měl-li býv. evičitel přátele a zastance, že si je odpudil sám svým nemůžným a nesokolským jednáním.

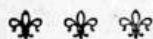
Ku konci oznamujeme, že pravidelné evičení u nás opět zahájeno bylo. Cvičení žactva a členů vedou členové evičitelského sboru a evičení Sokolek převzal sok. Čermák, až do té doby, nežli stálého evičitele získáme.

Veřejnost může být ujistěna, že budoucího vychovatele naší mládeže budeme vybírat s větší obezřetností, abychom se vyhnuli věcem, které proti naší vůli zataženy byly před veřejnost a sokolské věci k žádné etí neslouží. Na zdar!

Jménem Sboru Plz. Sokola.

F. Hartman, tajemník.

Jos. Dvořák, starosta.

DOPISY.

Bruno, Neb., 12. ledna.

Jelikož mně bylo uloženo, abych dopisoval do "Sokola", přijal jsem úkol ten, ale jak budu zastávat věru nevím. S radostí bych dopisoval každý měsíc, ale toho času se mi nedostává, ba ani v neděli nemohu, jakž snadno dalo by se říci. Jenže tu jsem celý den zaměstnán s uklízením síně a přípravou evičení a rozvrhu pro dorost. Vše spočívá na bedrách mých. Cvičím v neděli co neděli od dvou hodin do půl šesté a konám opravdu rád. Mám dvě družstva dorostu a činíme se po celé odpůldne, protože jinak nelze. Jsou dobří hoši a škoda jen, že nyní v zimě v týdně evičiti nelze. Jsou evičenci vesměs z venkova, do evičení musí dojíždět, však koná se rádo a my ti staří z těch mladších máme jen radost, třeba že nebylo pochopení věci naší ještě tak na mnoha místech. Však to i jinde znáte. A ve státu našem za časté se ukázalo až příliš znatelně. Slet a závody hlavní v Omaze — tedy u nás — máme téměř přede dveřmi a na přípravu vlastní věru, že mnoho času nezbyvá. Bude však nevyhnutelně třeba, aby ze všech jednot našich vyslání byli borci, aby i Sokolky v počtu co největším se dostavily a družstva závodní, aby dokázala, že my tu i na tom Západě ještě jsme, snažíme se a aspoň částečně rovnati se chceme k Východu. Leč ta mládež naše i zde v mnohém chybí a jest ji mnoho, která spíše zábavě všeliké, jako kulečnický, kartičky a jiné pěstuje, času má a po případě na zdraví i mravech zkázu bere, jako i jinde že se děje. Na některých místech nářadí mají, evičiti by se mohlo a pracovati, ale zatím nastalo poklesnutí a stanutí přímo podivné, veškerá naše hesla zdají se být mrtvou literou a my nemůžeme v těch kterých jindy prvých osadách českých nikterak ku předu. Tu měly by se nasaditi páky, tu mělo by se zasáhnouti do věci trochu hloub, hledati příčiny a znovu do práce se vrhati, agitovati a věc naši propagovati. To však ale, když se děje, neměli bychom nikdy a nikde pouštětí zájem celku se zřetele, jakž v době poslední ve veřejném tisku tam u Vás v Chicagu se stalo nejméně jednou. Naše věci přetřásati dlužno v našem listě, tedy doma a netřeba s nimi choditi na trh veřejnosti, která pak nás i celé dílo naše různě posuzuje. Těším se však, že vše dobře skončí, že znovu s novými silami se půjde do práce ku zdaru sletu a zdaru celku našeho.

V. Blatný.

Chicago, 25. února.

Předně práce v naší těloevičně. Jelikož pro přítomnou dobu naše jednota Plzeňský Sokol nemá stálého evičitele, uvolili se následující bratři vypomoci, Sokolky evičí náš br. J. Čermák, žactvo podnáčelník br. V. Stránský, Sokoly náčelník br. B. Mikuta. Co se návštěvy týče, tak doufáme, že v několika evičeních bude jak bývala, zdali nebude ještě četnější. Pro začátek jak Sokolek tak žactva byla návštěva málo četná avšak Sokolů evičilo dosti, to jest kol 24 členů. Doufáme, že naše Sokolky uznají, že neevičí snad k vůli sboru avšak pro svoje zdraví a budou na příště na-

vštěvovat evičební hodiny pro ně určené pravidelně. Totéž bychom žádali i od rodičů, kteří mají zdraví svých dětí na srdci. Dne 25. února naše první družstvo sestávající z bratří F. Paul, B. Mikuta, J. Kasper, J. Křišťálek, Jiří Veselý, na pozvání si zaevichilo v Illinois Athletic Klubu, kde naši hoši ukázali kus sokolské práce a že se líbily jejich výkony není třeba ani zvlášť podotýkati. Dne 28. března pořádá "Sportsmanship Club of America" závody, kterých se totéž družstvo účastní. Budou tu vybrána družstva jak německých Turnerů tak i polských Sokolů a tak našim hochům nastává kus perné práce, aby si uhájili předáctví, však my v ně skládáme plnou důvěru.

Naši zápasníci vedením bratří J. Němce a br. Krákory se též činí. Z posledních zápasů I. G. N. si odnesli ceny bratři: Fořt I. cenu ve členských zápasech a br. Svoboda též I. cenu v zápase mladších. Mimo to někteří dostali též druhou a někteří třetí cenu. Ode dne 2. do 8. pořádá "Federace Cook County" zápasy, ke kterým se hoši opět připravují i doufáme, že zase čestně obstojí.

Jak vidět v té naší těloevičně se přece něco dělá, jen bratři neochabujte, navštěvujte pilně evičení, vždyť jest to ve váš prospěch a čím nás bude více v těloevičně, tím každý vedoucí s větší láskou pracuje. A přijďte i vy "veteráni" aspoň jednou týdně, aby jste dodali těm mladším více chuti k práci.

Naše Sokolky pořádaly, dne 23. února t. r. oslavu narozenin "Jiřího Washingtona" za velké návštěvy a vybraného programu, který vyplnily vesměs Sokolky. Řečníky byli anglicky kap. R. Lewis, který měl za thema "Washington and our Flag" a česky promluvil zase náš J. Čermák. Bylo by jen žádoucí, aby byli všichni bratři naši přítomni a řeč tu vyslechli. Řečník kladl nám tohoto velkého Američana za vzor dle kterého, by se každý zvláště Sokolové měli řídit. Jak jsem pozoroval, bylo nás dosti Sokolů přítomno, však veliké procento jich zůstalo přece jen doma.

Na zdar!

J. Holas.

Waco, Tex., 5 února.

O jaké to nadšení pro toho Sokola! Ano, bylo tomu tak, když jsme naši jednotu loňského roku v dubnu založili. Tu kde kdo byl tak každý evičil. Bylo nás asi třicet. Sín jsme pronajmuli, byla skoro malá. Byl zvolen výbor, aby hledal síň větší, ale na štěstí žádnou nenašel. Nyní nás evičí deset. Kde jsou ti ostatní? Někteří odecestovali a někteří sedí doma za pecí.

Bylo věru komické, když br. náčelník ku konci evičení zapisoval členstvo. Vyvolává jednoho po druhém, když tu schází jeden bratr a pošle si po druhém omluvu, že prý se nemůže dostavit, že se bude ženit. Není to směšné. Tak k vůli svatbě nemohl se dostavit do evičení. Jest týden po svatbě, potkám onoho nešťastného bratra na ulici a oslovím jej: "Na zdar bratře, již máš po svatbě, budeš chodit do evičení?" On se na mne podívá a odpoví: "Víš bratře, ono jest to těžké pro ženatého člověka." Na mne to účinkuje jako nějaká velmi povedená anekdota.

Jiného opět trápí nervosa, druhého zase "že to prý pro něj není!" atd. Inu, jaká pomoc. Ale podle mého mínění doposud těloevik nebyl žádnému na škodu, ale vždy ku prospěchu. Není divu, že nás evičí pouze deset. Právě tímto časem zde nejsou žádní "čilí" mladíci, krom těch co navštěvují stále evičení. Doufejme, že nám sem brzy nějaký přijedou! Jen několik odkvetlých mládenců zde usídlených procházejí se večerem po městě, aneb se baví tím Gambrirovým mokem a o těloevik se vůbec nezajímají. Jest tomu několik týdnů co jsem zaslal dopis, v němž jsem se zmínil o činnosti naší jednoty do "Sokolské hlídky", jež pořádá jistý bratr v jednom texaském časopise. Ale doposud nebyl uveřejněn. Psal jsem mu z jakých příčin onen dopis nebyl uveřejněn a on mě že do dnes neodpsal. Jestli se onem

bratr zachová ku každému dopisovateli tak, zajisté každému odpadne chut' k dopisování.

Maškarní ples, který naše jednota pořádala, se velmi dobře vydařil.

V neděli, 1. února odbývala se valná hromada našeho Sokola a doufám, že nové zvolení činovníci budou hledět, aby naše jednota brala se ku předu!

Zdravím všechny bratry a sestry.

Na zdar!

Karel Váňa.

Crosby, Tex., 6. února.

Chci podat též nějakou zprávu od nás začátečníků. Naše jednota byla uvedena do svazu N. J. S., dne 31. ledna 1914. Zároveň jsme uspořádali slavnost. Začátek jsme měli mít v 1 hod. odpoledne, ale poněvač jsme čekali na bratry z Guy, Tex., tak se nám protáhlo až do 4. hod. odpoledne. Pak jsme provedli veřejné: jeden oddíl prostných, braďla a hrazdu načež nás uvedl br. Hošek do svazu. Po uvedení vyjdeme ven a tu vidíme nějakou auto přijíždět, když přijela blíže poznali jsme, že jsou to Sokolci z Guy, Tex., a přivezli s sebou i jejich kapelu. Přijelo jich celkem 24, ačkoliv je to od nás asi 75 mil. Nelitovali těch pár dollarů a přijeli, aby mohli býti svědky onoho slavného okamžiku, kdy na mohutném kmenu Národní Jednoty Sokolské jeví se nová ratolest. Večer jsme zahráli divadlo: "Dvě postele v jednom pokoji" a "Eva Rajská". Taneční zábava, která se vydařila dobře, následovala.

Na druhý den ráno jsme si společně zaevičili se Sokoly z Guy, ale to jen krátkou dobu, protože pospíchali k domovu. Litujeme, že museli tak brzo odjetí a díky jim za jejich návštěvu, nežli jim budem moci oplatit.

Voláme všem jednotám Národní Jednoty Sokolské "Na zdar!", a žádáme bratry, jestli je některý, jenž by znal prostná a dosti dobře na náradí cvičit a přál by se přesídlit k nám, nechť mi jen zdělí my bychom mu tu našli práci, poněvač potřebujeme cvičitele silně. Jan J. Kelárek.

Cedar Rapids, 16. února.

A již opět volání naší milé N. J. Sokolské rozechřívá šiky naše a s chutí tlačíme se v popředí ku přípravné práci, které tak nutno, abychom dostáli svým úkolům v Omaze. Bratr bratra vyzývá ku přičinění se k nastávajícímu boji. Provedeme závod bratrský, kde každý, zdali již vyhraje aneb prohraje, zůstává členem celé té celé rodiny sokolské a z celkového úspěchu bude těžiti každý z nás. My trochu starší prodělali jsme takových br. šarvátek již dost. Naši prací jest, a dovolím si říci, každého závodníka, aby hleděl pomoci ze zkušenosti a naše stanovy závodní aspoň náhledy svými podepřít.

Od chyby se učíme! Nejednou bylo poukázáno na rozvrh řádu závodního a to proto, abychom jaksi přišli vstříc těm mladším a hlavně zde rozeným, tak aby uplatnění mohli síly své aneb schopnost v tom aneb onom zápolu. Každý máme svoje náhledy a kdyby takových bylo více, možná že by pomohly rozluštit ty aneb ony otázky, náhledy i návrhy.

Máme závodní řád trochu jiný nežli mají naši v Čechách. Zdali tedy zdejšímu ovzduší podléhá do jisté míry náš řád závodní, nebylo by z místa učiniti nějaké nápravy aneb i zkoušky pro jisté výhody závodníka.

Máme se na co těšit, závodníci!

Nyní ještě kruhy nám přidány, ale i to snad překonáme s tou pravou sokolskou myslí, jenže pro mnohé jest moc silné. Ano, měl jsem za to, že ten kůň na dél dostane vyháznout, ale potáhnou ještě v páru s koněm na šír.

Máme mezi námi borce, kteří vynikají v atletice, a za ty se chci přimluvit u Tech. Výb. N. J. S. Jsou to hoši

zdejší většinou a tu mi napadá br. Čermáku, zdali zde nemohla by náprava vésti částečně k onomu cíli, který měl's vždy na zřeteli. Zlehčujeme kolikráte schopnosti takového mladíka jinými a jinými spůsoby při závodech.

Z našich řad sokolských nevyvinulo se žádných tak moc běhounů neb skokanů, což přiznávám, není ani naší snahou. Když již ale jsme volni trochu nadběhnout a dostat takové jednotlivce v řady naše, musíme studovat poměry trochu širší. Takový jinoch, zdali vyniká v jistém druhu atletiky, ten dostal aneb viděl začátky mimo našich řad. Na závodech, kde mi podati máme tu naši vyspělost veřejnosti, působí jisté rekordy na takové mladíky všelijak, ač při opatrnějším jednání mohly by se číslíce zvýšiti. — Vezměme ku př. skok o tyči, na venku a skákat s můstkem. Zdali se dělalo snad již 50 let, přece vždy jest čas ku nápravě! Třeba jest přípravného cviku v těloevičně, kde můstku zapotřebí, však ale po několika evičních zvyknem si na venku již bez můstku. Můstek vyžaduje mnohem prudšího rozběhu a mnohem nebezpečnější je skok s můstkem. Zde právě směle můžeme se držet toho amerického, jak mnohý nazývá. Pozoroval jsem na mnohých závodech, když již ten soudce se nehodil pro nic jiného, byl zařazen k atletice. Vím, že mezi námi se musíme trochu uskrovnit, ale buďme i zde opatrní. Zvláště běh, vrhání koule a p. vyžaduje znalost naprostou. Opatřením takým ušetříme pak mnoho času a mnoho nedorozumění, když stanovíme totiž za soudce takové bratry, v nichž uvidí závodník znalce a odborníky. Bratři, kteří chcete věci prospěti, a budete-li zvoleni za soudce, a necítí-li se dosti silnými znalci svého oboru, přijed'te se pobavit, ale ne soudit. Působí takové maličkosti jak na soudce tak i na lid, zvláště pak závodníka, který toho má až dost. Zdali jen trochu možno, rozdělte závod náhradový a atletiku mezerou dosti dlouhou. Třeba, že snad Sokol má býti vytrvalým, jest třeba býti i opatrným a shovívavým i na poli závodním.

Dáváte-li již nějakou odměnu těm št'astným junákům, dejte jim tu cenu v tom nadšení. Doufám, že zastíníme aspoň tímto závody minulé.

Hoši v Chicagu se tuží a tak ledacos nasvědčuje, že.....

Bez urážky, bratři závodníci, přejeme si silné soupeře nejen z Chicaga, ale z Baltimore, St. Louis, New Yorku a zvláště Omahy, kde budou zvyklí na své okolí. Jen s chutí do toho, at' příští závody předčí všechny minulé! Cedar Rapids, vím dříve, nebudou váhat odevzdati svůj primát první čtyř minulosti těm, kteří si jej bratrsky dobydou. S vřelým přáním a sokolským: Na zdar!

Rudolf Novák.

Hawthorne, Ill., 23. února.

Poslední dobou naše jednota prodělává těžký životní boj. Jsme v začátcích, slabí na počet a tím také příjmy naše ve schůzích jsou velmi malé proti vydání. Nebýti zábav, které tu a tam pořádáme a na nichž přece něco vyděláme, byl by náš život dávno skončen. Dík však mnohým našim přičinlivým bratřím, kteří nelení; pracují ze všech sil při zábavách, na oznámkách v programech a to se ztrátou svého vlastního času a za mnohého sebezapírání. Nechci tyto bratry jmenovat, aby nebylo mně vytýkáno, že povznáším je nad jiné. My je známe a to nám stačí!

V sobotu, dne 14. února pořádali jsme svůj druhý výroční maškarní ples, který se zamlouval i přítomným cizonárodovcům. Návštěva byla průměrná a vedení plesu bylo řádné.

Naše evičebna poslední rok se stále jen stěhovala. Příčiny, proč se tak dělo jsou velmi různé. Nyní však se poněkud usadila ve White Eagle Hallu, kde sůň jest sice trochu malá, za to však vzdušná, světlá a útulná.

Nynější evičitel, br. Rud. Stýblo, jest přec jen kozák otužilý mezi evičiteli. Bylo to viděti hned při prvních evičeních, jak dovede si získat náklonnost evičenců a svým přímým jednáním účtu všech. Za jeho velmi krátkou dobu vedení vzrostl počet evičenců a to ještě v době nepříznivé. Setrvá-li br. Stýblo i na dále, až bude doba k evičením příležitostnější, doufám, že počet evičenců se rozmnoží ještě mnohem více.

Psal bych více, ale vím ze zkušenosti, že br. pořadatel sáhodlouhé dopisy nemiluje. A k čemu také? Darmo zabírají místo pro jinou, nutnější četbu. Na zdar

Em. Žaloudek.

Baltimore, Md., 24. února.

U nás v Baltimore vše spěje stejným tempem, práce stále dosti, a těch pracovníků stále málo. Ale jakési napjetí je zřejmo na všech stranách, každý s horečnou nedočkavostí sleduje ty různé a dosud skrovné zprávy z táborů sokolských, každý dychtiv, jak asi skončí akce slučovací, a tu jako blesk působí zpráva, že se v Župě Fugner-Tyrš na vzdor závazného usnesení konference v Clevelandě nehlasuje vůbec. Kdož to má pochopit, jak tomu rozumět? My u nás, jen abychom celku nepoškodili, odhlasovali jsme v celku jak Sokolové tak i Sokolky jméno „Americká Obee Sokolská“, a ti, k vůli nimž se tak děje, nehlasují o jménu vůbec? Bude nutno vše řádně vysvětliti, má-li se udržeti důvěra všech jednot sokolských v opravdovost jednání tábora druhého. — — —

Br. Tesařík z Minneapolis se diví, že se mi zdál název Č. O. S. nevhodným. Milý bratře, důvody Tvoje by byly jen tehdy oprávněné, kdyby bylo Sokolstvo české usilovalo o to, aby se Sokolstvo americké připojilo a utvořilo jeden celek s Č. O. S., což však se nestalo, a sama byla jsem přítomna zde v Baltimore, když výprava Č. O. S. zavítala k nám, a slovy nadšenými vybízela ku spojení všeho Sokolstva amerického v jeden celek, a proto by skutečně bylo nevhodným nazývat americké Sokolstvo názvem Č. O. S. již k vůli vedení vnitřnímu. Nejsem nikterak zaujata proti Sokolstvu českému, věř, že jsem tak dobrou Češkou jak Ty Čechem avšak při veškeré loyálnosti k vlasti své nemohu si namluviti, že vše co české jest, co původ vzalo ve vlasti, lepší musí být a jest nežli co zde krušnou prací jsme si vydobyli. A i to Sokolstvo americké v jednom bodu předčí Sokolstvo české, a to jest svobodomyšlnost k níž přímo a poctivě i otevřeně jako celek se hlásí! Proto též bratři v Čechách nemohou pochopit, že není tak snadno spojení Sokolstva veškerého pod jeden prapor u nás, neboť poměry naše a ty ve vlasti značně se liší i pozoruhodné, že tam právě nyní v dělnických jednotách třídních spíše volá se členstvo veškeré k vystoupení z církve a tak se postupuje přímo a nad pouhý prohlášení sjezdová . . .

Sbor Sokolek Blesk připravuje pěkné pobavení pro tu naši drobtinu tím, že uspořádáme jim maskarní ples v sobotu, dne 7. března, a nejlepší masky odměněny budou — českou knihou! Zdejší obecnstvo mělo by býti Sokolkám povděčno nejen za snahu, že pobaviti se snaží dítky jejich, ale i za to, že šířiti tak chtějí lásku k české knize, české četbě. Na zdar!

Marie Česká.

New York, 25. února.

První přípravná zkouška vybraní boreů pro omažský slet provedena byla s výsledkem velice dobrým. Dostavilo se as 25 evičenců, z nichž každý těší se naději, že projde obtížnou zkouškou pro příští závody hlavní. Ovšem bude těch zkoušek více a kdo chvalitebně obtočí a podrobí se všem pravidlům a předpisům V. V., bude jednotou naší na její útraty do Omahy poslán. Mezi přihlášenými členy máme však některé velice dobré síly, jež navštěvují vysoké školy

a tu nastává otázka, bude-li moci takový vzdělaný inteligentní člen školy k vůli závodům vynehati, aniž by to příští jeho kariéře ublížilo? A protože tázali jsme se br. jednoty v Omaze i br. Filipa I. místonáčelníka (poněvač náčelník byl v čas ten suspendován z úřadu) zdali nebylo by radno závody odložit ke konci srpna, avšak na apel náš nebyl žádný zřetel brán, jelikož odpověď dosud jsme neobdrželi. A pak i celá práce T. O. bude zdržena a nevím — nevím zdali do července budeme s to se připravit. Naše jednoty pošle jistě jedno neb dvě družstva, a pováží-li bratři omažští co taková výprava z New Yorku k nim státi bude a nemělo-li být vše důkladně naevičeno a připraveno, nevím nebylo-li by peněz a obnosů tak velikých škoda. Ostatně naši bratři evičeři to myslí s příštími závody upřímně. Aby ulehčili jednotě na velikém vydání, pořádali v lednu „bazar“ a nějakou stovku stržili a pokračovati budou 25. března s nízkým vstupným a pěkným programem a přejí si, ba doufají, že každý bratr se do zábavy té podívá a přispěje hřivnou tak, že by jedno družstvo si cestovné i výlohy samo krylo a jednotě v tak velikém úkolu vypomohlo, neboť jednoty z příspěvků sotva stačí na vydání činovníků, podporu v nemoci a na různé jiné vlastenecké účely.

Od parkovní správy města New Yorku došla nás zpráva, že povoleno nám bylo evičiště letní k používání od 9. do 12. hod. dopol. každou neděli, a tak konečně budeme evičiti aspoň jednou týdně na volném prostranství a čistém vzduchu, což nevyhnutelně potřebujeme.

Upozorňuji všechny bratry jak činné tak přispívající, aby hleděli co možno nejvíce připravovati se na náš výroční výlet, který pořádán bude, dne 30. května t. r. na den „věnění hrobů“. Až žádali, ba přímo prosili jsme Sbor Zástupců České Svobodomyšlné Školy, aby ten jediný den letní, největší to podpora naše a také jediná pro školu tělocvičnou nám brán nebyl, že kterýkoliv jiný den se účastní jednoty naše „Českého dnu“, kteří chtějí pořádati, žádný ohled na nás vzat nebyl, den přes protest náš byl zadán a slavnost, vlastně výlet na den ten pořádán bude! Nezáleží na obrovském průvodu, nezáleží na nějakém pěkně vypraveném vozu, to vše český den nezná. A bude-li tam pozván nějaký zpravodaj listu amerického a vezme-li ten „český den“ kamerou, jak tatík, matka i děti okolo soudku se točí, budeme mít na dvacet roků po naší reputaci.

M. Kafka.

Philadelphia, Pa., 25. února.

Dlouho tomu již co nekonal jsem svoji povinnost, postupuje vždy místo v orgánu našem dopisovatelům jiným, kteří snad více a důležitějších věcí mají k uveřejnění.

Všelicos se tak pozměnilo v činnosti jednoty naší a všelicos nového přihodilo se od té doby co naposled podával jsem o nás zprávu. Měli jsme zde veřejné žactva, měli jsme sokolský ples, naši staří harcovníci opět se vložili do práce, Sokolky již evičí a mluví se velice živě i o evičení členstva, což vše dosvědčuje, že jeví se u nás opět po delším čase jakýsi zájem k životu. Lvi podíl na této nové činnosti mimo zásluh náčelníka br. Youngra nesou naše Sokolky. Uskutečnil se výrok sester baltimorských, které na sjezdu našemu zástupci pravily: „Když tam u vás chcete míti Sokola, musíte tam míti napřed Sokolky.“ Slova tato zdají se pravdivými, neboť od té doby co máme naše Sokolky, pozorují, že jednoty naše přibírá na členstvu a co hlavního při tom, že přistupuje členstvo mladé, omladina přijetá sem z Čech, která o sokolské myšlenky má trochu jiný pojem, nežli mládež zdejší. A když tyto naše Sokolky stojí v tak vážném poměru ku existenci naší jednoty, záleží na nás bratři, abychom jim ukázali, že si jich dovedeme vážit; obzvláště při zábavách a různých příležitostech mějmež na zřeteli. Tím se zde zároveň vysvětluje proč jednalo se zábavnímu

výboru o to, aby na našem plesu při slavnostním průvodu měly naše Sokolky přednost před jinými.

Náš ples vydal se díky neunavnosti zábavního výboru a vzdor počasi znamenitě. Hlavní uznání přináleželo tu ovšem zase jen několika členům, především br. Pavlíkovi, který to chudák jak se říká "odřel" a dále bratřím Abelesovi a Geo. Wirthovi, kteří opět jako vždy postarali se, aby vedle úspěchu morálního měla též užitek naše pokladna. Ples tento měl být jakousi manifestací sokolskou, měly se tu sejít všechny místní sbory sokolské v stejnokrojích; žel jen, že následkem té nešťastné sněhové bouře vzdálenější jednoty se nedostavily. Byli tu pouze bratři Chorváci a Slováci, kteří však byli zastoupeni velice četně. Nemyslíte bratři, že toto jejich přátelství měli bychom jim také oplatit při vhodné příležitosti? Zvláště Sokol chorvatský si zasluhuje. Měli bychom jej občas navštívit v jeho místnosti, vždyť jest od nás vzdálena jen na několik kroků. Na příklad některou neděli večer mohli bychom k nim zavítat, pořádat tam ušlechtilé zábavy, programy jejich sestávají ze evičení, koncertních čísel a divadelních představení. Nemyslíte, že by bylo lepší, nežli sedět v karet aneb běhati kolem kulečníku? Byla by pěkná příležitost strávit příjemný večer a dokázali bychom tak aspoň, že to naše bratrství neexistuje pouze před bálem.

Jsem nucen ještě zmínit se několika slovy o té nešťastné aféře v tělocvičně našich žáků. Pozoruji, že evičitel chlapců Tonda Jaroš jeví poslední dobou jakousi nechuť ku práci a žádám jej tímto, aby vzdor tomu co se stalo nevzdával se činnosti. Jest smutné, pravda, když člověk po veškeré té námaze a ztrátě času musí se ještě bránit vůči téměř surovému napadení se strany rodičů za to, že mu kluci ve evičení sprostě vynadají; tu odpadá chut' k práci, to vím, ale Tondo, kdo bude dělat, když ty toho necháš?

Naši krajané měli by si vůbec mnohdy předložit své jednání, protože až jim jednou následkem toho těch několik pracovníků nechá práce, pak poznají jaký prospěch z toho budou mít jejich spolky. Ta tělocvičná škola právě tak jako česká škola a různé odbory jest, nepřímou sice, ale také — zdrojem příjmů. Na zdar! Jindřich Sýkora.

Long Island City, N. Y., 25. února.

Výsledek hlasování u naší jednoty byl odevzdán na pravé místo a tolik dlužno podotknouti, že resoluce T. J. S. v St. Louis, Mo. nezůstala nikterak bez vlivu na to naše hlasování jednotlivých členů. Měla jednoduše za následek vyvolání předsudků a v jiných jednotách docela i nemístných sporů a podle toho dopadlo hlasování toho našeho celku, ba na mnoha místech mnoho členů ani nehlasovalo vůbec z omrzelosti a nechuti zbytečně vyvolané. U nás hlasováním projevíli jsme zároveň důvěru br. K. Hrbkovi, bývalému starostovi V. V. v New Yorku. Krok našich bratří v St. Louis dlužno označiti jako přenáhlený docela a výsledek sám dokazuje nejlépe! Mimo to měli jste pozorovati živly zpátečnické jak radostí již si mnuly ruce, jak se těšily, že věci naše a naší N. J. S. ve veřejném tisku přetřásané dopadnouti mohou i vyvrcholiti ve sporech nemilých. Na to taková ti "Orlíci" dychtivě čekali a proto již šířily se zvěsti, že my spolu s New Yorkem, nebude-li po našem se odtrhnem a podobně. Ale to nás málo znáji ti "černí" a zbytečně nakazují druhému táboru. Nás ani nenapadlo, protože jsme si vědomi povinností svých. Dne 31. ledna jsme odbývali naše každoroční "Šibřinky" a náš výbor věru, že jen pilně pracoval a také skutečně návštěvníky a hosty "dětským karnevalem" důkladně překvapil. Dne 15. února dramatický odbor sehrál "Osudnou píseň" a ta zdařila i líbila se velice. A také se k nám dostavil výbor T. J. S. Svornost z Bronx, N. Y., který požádal nás o malou podporu na zbudování nového stánku vlastního. Vyhověli jsme

pokud bylo lze a br. Grabenstein nám za dobrou vůli naší a přičinění jen poděkoval. Pozdrav všem vám bratři i sestry. Pracujte, usilujte a přičiňte se, abychom úkolů sjezdem označených i dosáhli.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Omaha, Neb., 26. února.

Díky vám bratři a sestry, kteří se činíte, aby vám bylo dopřáno navštívit závody, jež se budou odbývat zde u nás v Omaze, a doufám, že nebudete v práci vaši zklamáni.

Ano, znám, že jest cesta daleká, pro ty, kteří bydlí daleko na východ neb západ, ale slyšte: — "Byť i cesta daleká, Sokolika neleká!" a tu nejen zapěti, ale zároveň pokusiti se o provedení a dodržení těchto slov.

Sokolstvo v Americe nikdy nemělo národní závody na tom velkém Západě, a my víme, že v Omaze bydlí jenom hrstka Čechů v porovnání s Chicagem aneb New Yorkem, ale budeme hledět bratří a sestry pohostit vás tak jako by celá Omaha byla českou. Zároveň chceme přesvědčit i jiné národovce, že T. J. Sokol není jenom v Omaze, ale v celé Americe. Minulý měsíc naši závodili v Auditorium s evičicí četou z vyšší školy a Y. M. C. A. Pak když psal o tom zprávu jistý anglický časopis, vyslovil se takto: — "Swarthy Bohemians rubbed elbows with pink limbed Y. M. C. A. boys." Když jsem poprvé četla vzala jsem za urážku, ale ne, není to urážka. Naši obdrželi všechny ceny na nářadí, a nechali těm ostatním jenom ceny v běhu, aby nebyli docela zklamáni. Tu jest jen doklad nejlepší, jaký jest rozdíl mezi Čechy a jinými, kteří také třeba evičili od maličkosti, ale přece nemají té síly co naši čeští bratři. Doufám, že každá jednota naše osvědčí a co bude jim možno, vyše četu.

Změna doby závodní, jakož píše br. Martin Klein, myslím, že jest jen dobrý náhled. Začátkem každého roku nastane vždy tolik záležitostí, jež potřebují vyšetření, a ještě k tomu nový Výkonný Výbor má mnoho spojeno se závody a tu není možné dostačit na všechny podrobnosti i lecos vážné, ku příkladu: náš sbor Sokolek chystá se k slavnosti 25letého trvání a přání naše jest mít evičební kroj, ale doposud ještě se neusnesl technický odbor jaký kroj bude. Myslím, že budeme v tom ohledu zklamáni.

Zároveň podávám svůj náhled, aby evičební kroj pro Sokolky zůstal déle neměněným, nežli od jednoho sjezdu do druhého.

Budu ráda až Výkonný Výbor nám oznámí kde bude příští sídlo Západní Župy, abychom věděly dle čeho se řídit. Na sjezdu bylo ujednáno, aby sbory v Kansas a Oklahoma připadly Západní Župě. Doufám, že opatření to bude pro dobro všech.

Na sjezdu podal též vrchní náčelník stížnost, že nezasílá župní náčelník zprávy své. Župní náčelník mně zdělil, že náčelníckých zpráv nedostává jen od jedné neb dvou jednot. Náčelníci, nezanedbávejte povinnosti vaše; číňte se, aby Západní Župa byla na tom stupni jako před čtyřmi roky.

Vracím se nyní ku evičením. Sokolové pilně evičí vedením br. Fr. Říhy. Sokolky a žákyně se tuží, aby naše veřejné se vydařilo. Musím se také zmínit o těch "malých Sokolech." Je jich dlouhá řada, ano, ale pozornosti v evičební hodině mnoho není. Ale tot' se ví: "Chlapci jsou chlapeci!" avšak kdyby na ně evičitel byl trochu ostřejší, věru, že by neškodilo.

Praeje se nyní o spojení T. J. Sokol a Pod. Sokol Tyrš, číslo 1. Pamatuji se, když ještě žil můj otec Antonín Kment, že usilovali o spojení, ale nikdy nedocílili. Tentokrát dopadne však jistě jinak.

Za příčinou odstěhování se do Cedar Rapids, Ia., minulého měsíce, ztratili jsme z našeho kruhu jednoho z nejlepších pracovníků, br. Dr. Frantu Jelena, a mezery té za-

jisté uctíme. Na rozloučenou uspořádali Sokolové a Sokolky večírek a darovali mu krásný sokolský odznak.

Zároveň nám odejel br. John Holoubek, horlivý eviče-
nec. Br. Holoubek najednou dostal "chut' farmařit", tak
se odebral do Minnesoty, kde doufáme, že najde štěstí, a za-
šle prý nám první vyrostlý brambor na ukázkou.

Dne 14. února uspořádal náš sbor "Dětské Šibřinky".
Pořádající výbor činil se, aby zábava tato se vydařila, a sna-
ha jejích byla odměněna velmi četnou návštěvou.

Na zdar!

Marie Kmentova.

New York, 27. února 1914.

Jak pokračuje technický odbor náš v Chicagu?

Mám za to, že týž nehleděl zcela na dobro celku, když
přidal kruhy do závodního řádu. Jestli pak ví, že některé
jednoty nemohou evičiti v kruzích proto, že mají v místno-
stech svých nízké stropy. Co tyto jednoty budou dělati?
Scházelo ještě, aby technický odbor byl sestával pouze
ze závodníků, tak aby mohli si sami pravidla vypracovati
pro sebe.

Jest-li se závody v Omaze budou odbývat venku, tu
bude ohromné vydání s tím postavením kruhů. Jestli pak
si toto technický odbor povšíml?

Když se přidá nové nářadí do závodního řádu, nebylo
by lépe ohlásit to všem jednotám co o tom soudí? Nové
nářadí má se evičiti nejméně dva roky a to by bylo jediné
správné. Technický odbor měl oznámiti, že si přeje, aby
kruhy byly v příštích hlavních závodech ale po Omaze. Tím
by dala se příležitost menším jednotám vše si zaopatřit a
navečít. Vždy se má hleděti v první řadě na dobro celku!

V posledním mém dopise jsem oznámil, že br. Váša jest
čtvrtým podnáčelníkem. Byla to ale moje chybička, neboť
čtvrtým podnáčelníkem jest náš starý Alois Wokál.

Dne 1. dubna odbývají se zde v New Yorku závody o
metropolitní championat A. A. U. a to na všem nářadí. Dou-
fám, že naši mladí borci dobře obstojí. Jen se tužte bra-
tři a ukažte, že New York žije a pracuje jak ještě nikdy
nepracoval — a to hlavně ve prospěch všeho Sokolstva a
toho drahého celku našeho N. J. S.

Na zdar!

Martin A. Klein.

Omaha, Neb., 28. února.

Byv zvolen, evičícím sborem T. J. Sokol, dopisovatelem
do "Sokola", činím tímto první pokus. Jak příležitost jsem
měl na mnoha místech vypořizovat, na sokolskou myšlenku
a sokolské jednoty pohlíží se všelijak, a ve většině případů
chybně. Prohlédněmež sobě některé sbory a seznáme, že čle-
nové získání jsou ne s fundamentálních stanovisek sokol-
ských, ale pouze, aby počet členstva byl co možné největ-
ším. Následek toho vidíme téměř u každé jednoty. Členové
po většině takto získání nemají pojmu o pravé sokolské my-
šlence a její podstatě. Těloevik ten hlavní bod sokolské
myšlenky jest zanedbáván a potlačován. S politováním
musíme doznati, že mnozí členové nemají toho nejmenšího
pojmu o velkém dosahu těloeviku nejen pro mládež ale i
pro členy starší. Jednou pravou cestou, aby těloevik dospěl
opět na pravé místo u vývinu mládeže naší, by byl, usilova-
ti všude o to, aby obecné školy naše byly donuceny zapo-
čítí s povinným předmětem těloeviku nejen uvnitř ve škol-
ních budovách, ale i zařízením školních hřišť v rejdišti
kol opatřených též nářadím jako: dosažná hrazda, nízká
bradla a šplhadla. U nás v Omaze započalo se s prací pří-
měti školní výbor ku zařízení podobných míst. Příklad ten
měl by býti následován všude. Výsledek, jak každý si asi
domyslí, byl by jistě blahodárným. Mládež naše již v obe-
ných školách ku těloeviku vedená, seznala by sama důleži-
tost jeho a není pochyby, že po vyjití škol, těloevičení naše
by pak spíše a s nadšením navštěvovala. Těmito prostředky
dalo by se docílit, že těloevik morálně stal by se zákonem

našeho dorostu, a místo kdy dnes vidíme naši mládež po-
valovati se v kulečnických síních, hostincích a jiných ne-
žádoucích místech, v krátkém čase spatřili bychom ji v na-
ších těloevičnách. A proto žádám ty, jimž sokolská myšlen-
ka je posvátná, aby uchopti se práce povzbuzování a nabá-
dání patřičných kruhů ku radikálním změnám, a tak sobě
zbudovali nehynoucí památku v myšlence, že zachovali a vy-
chovali jsme naši budoucnosti statečný dorost.

A nyní něco o naší činnosti pro příští závody, jakž od-
bývati se mají v našem městě ve dnech 22., 23., 24., 25. a
26. července. Sokolovna naše ve dnech evičebních jest
naplněna, a každý tuží se, aby závody setkaly se s úplným
zdarem v každém ohledu. Výbor jest v plné činnosti s pří-
pravami. Bohatě návštěví umělecky provedené již koncem
tohoto měsíce budou rozesílány a poštovní listky sletové též
v několika dnech do rozprodeje zasílány. Skvostné listky
prodávány budou po 1c, aby umožněno bylo každému s ma-
lým vydáním ku korespondencím jich použití a tak závody
do jisté míry mezi známými oznamovati. My se skutečnou
hrdostí pohlížíme vstříci závodům, neboť jsme přesvědčeni,
že ve spojení se sbory Sokola Tyrš, závody tyto budou nej-
většími kdy pořádané. Přiložme všude ruce k dílu tak ve-
líkému, abychom mohli dokázati světu, že zásady Fuegnera
a Tyrše setkávají se čím dále s tím největším úspěchem. Na
zdar!

Karel E. Štěníčka.

Cedar Rapids, 1. března 1914.

Jest po Šibřinkách. Co příprav stály, co starostí a práce
a po několika hodinách jest po všem. Výbor odehlil se
letos od dosavadního způsobu tím, že je učinil zábavou sou-
kromou, k níž měli kromě členů Jednoty a Sokolek přístup
pouze zvaní a novota tato ačkoliv hmotně ublížila z části
též proto, že někteří bratři ač každý dvakrát byl uvědoměn
jevili zase vůči zájmům jednoty netečnost až hříšnou — po
stránce mravní Šibřinky postavila na vyšší úroveň. Jde o
tom jeden hlas, že příště sklídíme, co jsme letos zasel. So-
kolské zábavy mají býti ušlechtilé. Snaha po ušlechtilosti
má býti patrna v celku i jedinech, vždy a všude. Co platna
byla by díla tělesná, kdyby se k ní nepojila síla ducha a
jaký byl by to duch, který by nekladl mravní požadavky
na sebe i své prostředí. Zábavy jsou částí potřebnou našeho
života, ale musí býti důstojné. I při zábavách máme my So-
kolové býti vzorem. Naše myšlenka jen tehdy pronikne,
bude-li svět vidět, že zásady své uvádíme ve skutek. Celý
rok evičiti a siliti tělo, celý rok pracovati v ohledu osvěto-
vém a potom pořádati zábavu, kde se všechny ty zásady
oetnou rázem na hromadě, není to pravé. Proto každého za-
hřeje vnitřní uspokojení, neb jsme konečně i rej šibřinko-
vou povznegli a nechají-li si i ti dva nebo tři bratři, kteří
si do nedávna líbovali v nízkých výrazech amerických, říci
a poznají-li, že přece jen není nad ušlechtilost a cheeme-li,
že toho dokážeme, aby se stala částí naší povahy, vnikla do
krve — vykonáme hodně pro sebe a sebou pro myšlenku
sokolskou. O podrobnostech Šibřinek, výzdobě síně, pro-
gramu a ostatním psáti nebudu, poněvadž to vše už bylo v
denních a týdenních listech, připomenu pouze, výboru šibřin-
kovému, aby příště porotě byl nápomocen radou. Zachovati
se nelze všem ovšem nikdy, ale dojde-li na výtky, ostří jejích
beztak namířeno je na výbor. Bude-li též společně s nestran-
nou porotou rozhodovati, možnost pochybování se podstatně
umění.

14. ledna přednášel zde v opeře obě. Mangasarion z Chi-
caga pod záštitou svobodomyšlného družstva, v němž naše
milá jednota jest zastoupena a naše sokolské šiky přišly,
by o věc pro poznání života našeho zde důležitou, kdybych
návštěvu slovného toho horečnicka volné myšlenky po-
minul mlčením. Přednáška jeho "Co Kristus udělal pro
svět" učinila na převážnou většinu dojem hluboký, ale i
ti, kteří by si bvli přáli, aby to nebo ono byl vynechal nebo

to či ono vzal trochu jinak — námitky, o nichž se dá ovšem hodně debatovat — trpce nesou jednání časopisů, které sice popřály dva sloupce místa duchovnímu, jenž hostě našeho strhal na základě neúplné a zkomolené novinářské zprávy, když však Mangasarion chtěl hájiti své stanovisko a výroky, jemu místa odepřely a pravdu jím hlásanou umlčují . . .

Na závody do Omahy vyšle naše jednota, pakli to jen trochu bude možno, dvě družstva Sokolů a také družstvo Sokolek se dostaví. Pilně se evičí a podle příprav možno očekávati, že zastoupení naše sloužiti nám bude ke cti. Cvičitel'ský sbor rozvíjí vřelost v poslední době činnost potěšitelnou, která ponese dobré ovoce. Chystá se k velké sokolské akademii ke konci března, evičitel br. B. O. Hašek svou radou a svými pokyny nápomocen jest posluchačům university, kteří se připravují na státní závody a br. Filip požádán byl o součinnost od prof. Hokina, jenž chystá opět polní závody, jichž se účastní 500 školních hochů a děvčat.

Přednáškový výbor bude nyní každou 1. neděli v měsíci míti ušlechtilý program, první takový pravidelný večírek je dnes večer (1. března) a jedno číslo pořadu vyplní loutkové divadlo původně pro mistra Aleše určené, jež Filip získal. Dne 19. března bude zábava sester Sokolek, které se připravují do Omahy a bylo by žádoucí, aby snaze jejich dostalo se všestranného uznání.

To je dnes asi vše, o čem bych se mohl zmíniti. Při hlasování odevzdáno bylo u nás 73 hlasů pro: Americkou Obec Sokolskou a 37 hlasů pro Nár. Jed. Sokolskou, avšak ne jeden z bratří těžce nese rozvoj věci v ohledu tom a s vážnou obavou hledí vstříci budoucnosti. Kéž dopadne všechno dobře!

Jos. J. Hájek.

SRDEČNÝ DÍK

vzdávám tímto všem sokolským jednotám, všem bratřím mnohým, sborům Sokolek a Výk. Výb. N. J. S. v Chicagu, Ill., za upřímný projev souhlasu v mém jednání na schůzi v Clevelandu, O.

Všichni bratři a sestry, kteří jste mne takřka zaplavili soukromými souhlasnými dopisy přijmětež vřelý dík! Zvláště pak jsem povinněn vzdát dík všem těm bratrům Sokolské Jed. v St. Louis, kteří byli tak silni a vzdor resoluci jejich jednoty vzdali mně dík a souhlas cestou soukromou za mé přímé a poctivé jednání v Clevelandě. Nevínil jsem Vás drazí br. všechny tam u Vás jak můžete se z mého ohrazení dočísti, vždyť až moc dobře vím, že všady jsou nespokojenci, kterým není nic dobré co nepochází z jejich hlavy. Kdyby nespokojená strana st. louiské jednoty viděla tu spoustu dopisů, kterými jsem byl zahrnut, zajisté by se jí zabýsklo v očích a možná až by protřeli si zrak, že jinak by hleděli na věc jimi přímo poškozenou, nežli až dosud. Nu čekejme!

Ještě jednou můj vřelý dík všem těm, kteří svůj souhlas s jednáním mojí bud' cestou veřejnou neb soukromými dopisy na jevo mi dali. Bratři zůstanu vždy takým jakým jste mne poznali. Na zdar!

Karel E. Hrbek, 302 E. 79th St. New York.
New York 1. března 1914.

VŠEM JEDNOTÁM N. J. S. K LASKAVÉMU POVŠÍMNUTÍ.

Jedním z úkolů nového V. V. jest stanovití sídla Žup. Ve snaze vyhověti jednotám jak nejlépe se dá, usneseno veřejnou touto cestou požádati jednoty různých Žup odporučiti místa vhodná za sídla župní. Tato odporučení měla by býti co nejdříve učiněna, neb k zahájení příprav k závodům omažským je již nejvyšší čas. Jednoty Kansas a Oklahoma přiděleny byly sjezdem k Župě západní. Ostatní zřízení Žup je stejné jak dosud.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS

o pokračující a mimořádné schůzi V. V. N. J. S., konané dne 2. února 1914.

Schůzi zahájil br. Šiman za přítomnosti všech zástupců vyjma br. Mencla, Mattase a Čermáka, kterýžto poslední byl omluven.

Čten zápis o pravidelné schůzi konané dne 26. ledna a přijat s malou opravou.

Čten dopis T. J. Sokola Tábor, v němž žádá o záslužné listiny pro br. Fr. Kalivodu a Jos. Šlaufa. Usneseno odložit do doby, kdy veškeré knihy a úřední záznamy z New Yorku budou zaslány a v tom smyslu zmíněné jednotě oznámiti.

Dále čten dopis T. J. Klatovský Sokol, v němž oznamuje zaslání IV. čtvrtletní zprávy a že následkem špatného finančního stavu není jednotě možno zaplatiti povinné poplatky a žádá tudíž o poshovění. Usneseno odložit do doby, kdy úřední knihy budou po ruce.

Taktéž naloženo se žádostí T. J. Sokol East. St. Louis, kterážto jednota též oznamuje, že následkem finanční tísně nemůže zaplatiti poplatky v čas a zasílá splátku \$5.00.

Čten dopis Svazu Českých Podpůrných Jednot v Chicagu, v kterém žádá toto těleso o vyslání zástupce na pořádní schůzi pro oslavu 500leté památky upálení Mistra Jana Husa. Po delší debatě usneseno vyslati zástupce, aby vyšetřil snahy a směry tohoto tělesa a tímto jmenován br. Špaček.

Br. Čermák zasílá dopis v němž omlouvá svoji nepřítomnost, podává různé náhledy, oznamuje, že vyřídil žádost starosty Župy Tyršovy v Kolíně a zároveň přikládá osobní dopis tohoto, v němž žádá o zaslání vzorků látky a různých součástek našeho kroje, potřebných k uspořádání Slovanské tržnice stejnokrojové. Omluva přijata, úvahy vzaty na vědomí a usneseno, aby účet spojený s obstaráváním vzorků kroje byl br. Čermákem odeslán br. Prágrovi, jelikož vydání toto si výslovně nésti uvoluje.

Čten dopis od Sokola Rozvoj. Přijat návrh, aby první část dopisu obsahující osobní polemiku byla položena na stůl. Na druhou část dopisu obsahující protest proti jednání V. V. že neschválil tento volbu závodníků do T. O. uzavřeno zmíněné jednotě oznámiti, že jednání V. V. v tomto ohledu bylo úplně správné a v souhlasu se stanovami a učiněno bylo po zralém uvážení.

Pokladník starého V. V. br. Lier zasílá dopis a \$13.60 br. jednateli. Dopis vzat na vědomí.

Odbor Sokolek T. J. Sokol Vrchlický v Marshalltown, Ia., žádá dopisem, aby V. V. přijmul tento odbor a prohlásil co pravidelnou jednotu v N. J. S. a zároveň přikládá obnos \$2.25 co zápisné. Usneseno žádosti vyhověti a vyzvati Župu Střední, aby onu jednotu uvedla.

Čten dotaz sletového výboru v Omaze, zdali bude možno následkem nemilých zápletek odbývatí slet a závody v čas, aneb nebylo-li by lépe odložit. Usneseno oznámiti onomu výboru, že slet bude odbýván v čase určeném.

Technický Odbor zasílá dopis, v kterém žádá o bezodkladné vyřízení záležitosti br. Stýbla, jelikož neurčitost v tom směru stěžuje jim práci a zároveň žádá o opis pravidel, jimiž by se T. O. řídil. Usneseno, aby br. jednatel zmíněný opis pro T. O. opatřil, dále by oznámeno bylo T. O., že jelikož záležitost br. Stýbla nelze vyřídit bezodkladně, aby zmíněný bratr v onom tělesu zasedal, dokud věc rozhodnuta nebude.

Čtena stížnost br. Rudolfa Stýbla, v které oznamuje, že byl neoprávněně vyloučen od Plzeňského Sokola a žádá V. V., aby záležitost tuto řádně vyšetřil a průchod pravdě dal. Po delší debatě byl přijat návrh, aby V. V. rozhodl pouze, zdali aneb ne řídil se Plzeňský Sokol při vyloučení tímto přesně dle svých stanov. Po vysvětlení starosty Plzeňského Sokola, který podává toto soukromně, jelikož úředně není k tomu oprávněn, a na návrh br. Křišťana uzavřeno, aby V. V. prohlásil vyloučení toto za neplatné, jelikož nebylo uskutečněno dle stanov a tajemníku nařízeno akci tuto Plzeňskému Sokolu oznámiti, aby znovu jednal v této záležitosti přesně dle svých stanov.

Dále čtena stížnost Plzeňského Sokola na br. Holana a rozhodnuto odkázati stížnostnímu výboru.

Účet na \$3.10 za otisky protokolu z konference cleve-landské povolen k vyplacení.

Účet za nové štočky pro "Sokol Americký" v obnosu \$17.48 též povolen k vyplacení.

Br. Pecivál vysvětluje, že záruky finančních úředníků nejsou hotové a slibuje přinést tyto do příští schůze. Dále oznamuje, že práce na získání charteru následkem některých článků jest nesnadná.

Výbor majetku oznamuje, že neotevřel bedny došlé z New Yorku, jelikož neměl seznam věcí poslaných po ruce a nevěděl kam má zmíněné věci dopravit. Usneseno, aby výbor majetku vyřídil v dohodě s jednatelem.

Br. pořadatel "Sokola Amerického" oznamuje, že T. J. Sokol St. Louis zaslal velice obsáhlý dopis rázu polemického a jelikož uveřejnění tohoto vyžadovalo by rozšíření časopisu o několik stránek, nechce si vzít na svou zodpovědnost. Usnesen, následkem nedostatku místa odložit uveřejnění dopisu na neurčito.

Br. jednatel oznamuje následující příjem: Od T. J. S. Havlíček v Chicagu 75c, S. Sabiče, Ronald, Wash., 75c, J. Mužátko 75c, F. Rektarika, Moravia, Tex., \$1.00, vesměs předplatné na časopis, zápisné od odboru Sokolek Marshalltown, Ia., \$2.25, od V. V. v New Yorku \$13.60 a za knihu "Těloevik" od T. J. S. St. Louis \$2.25, celkem \$21.35.

Po usnesení odbývatí příští pravidelnou schůzi dne 23. února, schůze skončena.

Jan Šiman, starosta.

Adolf Vlk, tajemník.

LISTARNA REDAKCE.

Jar. N.: Ku sletu v Omaze byly pozvány všechny organizace slovanské, až na Poláky. Ti sotva by získali od kněžstva svého dovolení, aby v zápol šli s "neznabohy českými." Celku nikterak nevádí, ani záležitost o které píšeš zvláště. Jen se připravuj.

P. St. Louis, Mo.: Báseň se nehodí. Veškeré zásluky pro list musí se adresovati pouze a jedině na pořadatele. Pak aspoň se neztratí a my rádi uveřejníme, jen když poněkud lze. Posílat věci pro "Sokol" určené jinam zní sice podivně, ale tak jsi učinil i v tomto případě. Adresa naše jest: 1900 Blue Island ave., Chicago, Ill.

A. Kohoutek: Došlo po uzavření listu.

M. C., New York: Zůstala zase celá spousta látky zpět a později došlé dopisy rovněž tak. Týž osud potkal i dopis Tvůj. Není naší vinou, jakž sama uznáš, nahledneš-li trochu hloub do tohoto čísla.

Milan Getting: Poslal jsem poštou. Díky za pozdrav. Jak dopadly ty naše "smírovačky" viz na jiném místě. "Jupiter tonans" na to na všechno.

J. J. H.: Dotyčný odstavec jsem škrtnl, protože nejlepším zadostiučiněním jest dojista to co najdeš na jiném místě tohoto čísla a v podrobnostech.

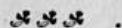
E. T.: Pro nedostatek místa odložili jsme posudek, nicméně však děkujeme za projev a zařízení "Sokolské Hlídky." —

So. Omaha, Marshalltown: Přistě. List uzavřen.

Pozvání k oznamování v časopisu tomto.

"Sokol Americký" jest vydatnou pomůckou v oznámení toho kterého obchodu, výroby, průmyslu, podniku, aneb všeho toho hlavně, co řady naše sokolské potřebují, Sokolové a Sokolky jako jednotlivci, aneb celé rodiny jejich. List náš přijímá jen oznámky naprosto čisté, oznamovati u nás nějaký humbuk, nějaký klam a šalbu vypočtenou na vydírání lidu našeho, aneb jeho poškození vůbec a zdraví jeho zvláště, rozhodně nelze. Jsme zaplavováni nabídkami všelikých takových a podobných firem českých i cizích, však důsledně odmítáme, zachovávajíc v listu svém místo výhradně poctivému výrobku, poctivému obchodu a práci, a však žel, že mnohé české firmy odborné a jiné, ba i Sokolové listu našeho si vůbec nevšímají a dají přednost plátkům všelikým, bezzásadním a s poměrně daleko menším kruhem čtenářstva se vykazujícím. Část oznámková jest u nás zcela zvlášť a na obsah listu nesmí míti vlivu žádného. Poplatek za oznamování jest nepatrný, kdežto rozšíření listu našeho od roku k roku vždy větší. Dnes tiskne se přes 7,000 výtisků, což zajisté dokazuje, že list náš velice výhodným je prostředkem oznamovacím a povážíme-li kam všude proniká, na co jde i výtisků do staré vlasti a po celém světě sokolském, slovanském, doporučuje se sám, co do obsahu a uspořádání rovněž nad jiné vynikaje. Podmínky zdědí ochotně jednatel V. V., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Pozvání ku předplacení.

Zahajujeme tímto 36. ročník listu našeho a zveme ku předplacení příznivce věci sokolské, čtenářstvo opravdové, kteří na dobrou četbu si potrpí a žádají si úsudek spravedlivý a poctivý v jakémkoli zástoji práce národní, volné a pokrokové, spolkové i života společenského se týkající a hlavně ovšem u věci sokolské. List náš byl po celou tu řadu let hlasatelem vznešené myšlenky sokolské v Americe, vytrval i v dobách nejtěžších a dnes i širším vrstvám přístupný snaží se šířiti poučení v každém oboru vědění lidového, svobodomyšlného a vlastního rozumování vůbec, zůstáváje oddán nezměněné posile a utužení lidu svého a výchově jeho mládeže. Sokolské jednoty a jednotliví bratři a sestry naše měli by bojným předplacením listu našeho do staré vlasti pro tamní jednoty, aneb své přátele a známé, pro knihovny veřejné a čítárny, ústavy různé a školy, jednoty v zahraničí a jinde, aneb různé spolky a organizace zdejší podporovati nás v dalším vydávání a zvelebování listu, jemuž hned tak není rovno. Pravdy se říci neleká, posudku spravedlivého poskytné přímo a mnohou cennou radu i občas varování upřímně napíše a tu pomoci vás všech, jestli se dovolává, může tak činiti s jistým oprávněním. Odkazujeme vás jen na bohatý obsah minulých 10 ročníků zvláště, jakož na vše, co se k ozdobě listu od čísla k číslu koná s nezištnou obětavostí a láskou k věci naší veliké N. J. S. Předplatné na list náš obnáší poštou ročně pouze 75 ct., do Čech jeden dollar. Dopíše si na jednatele Výkonného Výboru N. J. S., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill.

DOMÁCIHO SPRÁVCE

prijme Těloevičná a Podporující Jednota "Budivoj" v Detroit, Mich.

B. Milý, tajemník,

356 Magnolia St., Detroit, Mich.

Příjem a vydání N. J. S. od 1. srpna 1913 do 31. ledna 1914.

JMÉNO JEDNOTY	Počet členů koncem II. a I. 1913	Nové jed. a člen. přistouplí	Počet členů odstoupilých a přestoupilých	Počet členů zemřelých	Počet členů vyloučených	Konečný počet členů do 31. ledna 1914	Dluh do konce II. a I. 1913	Má platit za příspěvky za III. a IV. 1. 1913	Přepočeno	Zaplaceno za III. a IV. 1. 1913	Dluh za rok 1913	Přepočeno	Zaplaceno do fondu pro sjezd za rok 1913	Dluh do fondu pro sjezd za rok 1913	Zaplaceno do fondu pro sjezd za rok 1914	POZNÁMKY
Sok. Jednota Blesk, Baltimore, Md.....	217	12	1	3	4	221	—	137.50	.90	137.50	—	.90	—	—	—	Vystoupili.
T. J. Čes. Slov. Sokol, Bayonne, N. J.	15	—	13	—	2	—	4.50	8.40	—	12.90	—	—	1.50	—	—	
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.	76	—	—	2	1	73	.30	44.40	—	44.40	.30	—	—	—	—	
T. J. S. Newark, N. J.	62	9	2	—	1	68	—	44.20	—	44.20	—	—	—	—	—	
T. J. S. Svornost, N. Y.	51	2	—	1	5	47	1.40	29.80	—	29.80	1.40	—	—	—	—	Nezaslali počet členů. Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. New York, N. Y.	538	6	8	2	9	525	2.10	318.10	—	320.20	—	—	—	—	—	
S. J. Philadelphia, Pa.	37	3	4	—	—	36	1.30	22.20	—	21.60	1.90	—	—	—	—	
T. J. S. Westfield, Mass.	43	3	2	—	—	44	74.00	27.30	—	101.20	.10	—	—	—	—	
T. J. S. Little Ferry, N. J.	89	2	4	—	7	80	—	49.60	—	49.60	—	—	—	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Bohemia, L. I.	33	—	8	—	6	19	—	14.10	—	14.10	—	—	4.90	1.40	—	
T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.	29	1	1	—	2	27	.50	17.00	—	17.50	—	—	—	2.80	—	
Sokol Cleveland, Cleveland, O.	155	11	6	—	5	155	96.40	96.20	—	192.60	—	—	—	—	—	
Sokol Čech, Cleveland, O.	219	—	—	—	—	219	1,108.30	—	dar486.20	258.68	363.42	—	—	109.00	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.	79	—	—	—	—	79	—	—	3.30	—	—	3.30	—	—	—	
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.	82	—	—	1	5	76	—	46.50	1.00	46.50	—	1.00	—	—	—	
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	98	4	—	—	—	101	29.30	32.30	—	94.60	—	33.00	—	—	—	
Sokol Lorain, Lorain, O.	20	3	1	—	1	21	29.50	13.60	—	—	43.10	—	—	10.30	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	52	2	6	—	—	48	36.50	15.40	—	—	51.90	—	—	9.70	—	
T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.	28	—	—	—	28	—	21.80	—	—	—	21.80	—	—	12.10	—	
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	20	—	—	—	—	20	—	—	.05	—	—	.05	—	3.80	—	
T. J. S. Saginaw, Mich.	25	—	—	—	—	25	7.50	—	—	7.50	—	—	—	1.25	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
Přizenský Sokol, Chicago, Ill.	357	20	7	1	5	364	3.60	226.50	—	226.50	3.60	—	—	—	—	
T. J. S. Chicago, Chicago, Ill.	374	11	12	2	2	369	—	226.40	.80	113.40	112.20	—	—	16.80	—	
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill.	80	2	—	3	1	78	249.80	48.40	dar124.90	173.50	—	.20	—	8.00	—	
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.	200	7	6	—	3	198	.70	122.30	—	59.50	63.50	—	20.00	20.70	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Praha, Chicago, Ill.	200	1	7	—	1	193	1.60	116.90	—	58.50	60.00	—	32.75	8.45	—	
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.	185	6	2	1	—	188	644.80	115.20	dar322.40	57.00	380.60	—	—	—	—	
T. J. S. Rozvoj, Chicago, Ill.	70	5	3	—	—	72	42.30	44.60	—	22.70	64.20	—	—	11.80	—	
T. J. S. Vlast, Chicago, Ill.	29	—	—	—	—	29	18.60	8.70	—	8.70	18.60	—	—	2.80	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
Č. A. Sokol, Chicago, Ill.	90	11	2	—	1	98	2.30	62.00	—	50.50	13.80	—	8.00	—	—	
T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.	81	2	1	2	4	76	8.00	48.40	—	8.00	48.40	—	7.90	—	—	
T. J. S. Oak Park, Ill.	67	—	—	—	—	67	206.90	—	dar103.45	22.80	80.65	—	—	—	—	
T. J. S. Hawthorne, Ill.	20	22	4	—	1	37	.20	27.20	—	27.20	.20	—	4.20	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Berwyn, Ill.	86	5	1	—	10	80	—	53.20	—	53.20	—	—	—	—	—	
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.	81	22	—	—	6	97	—	64.00	—	27.40	36.60	—	—	—	—	
Č. A. Sok. Manitowoc, Wis.	33	—	—	—	—	33	—	19.80	—	19.80	—	—	7.00	—	—	
T. J. S. St. Louis, Mo.	199	4	3	—	1	199	—	61.10	.20	124.90	—	64.00	9.85	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Cedar Rapids, Ia.	196	—	—	—	—	196	426.80	—	—	—	426.80	—	—	10.20	—	
T. J. S. East St. Louis, Ill.	56	5	7	—	1	53	42.00	31.60	—	5.00	68.60	—	—	25.60	—	
Č. A. Sok. St. Paul, Minn.	46	20	3	—	—	63	14.80	46.10	—	60.90	—	—	—	—	—	
T. J. S. Milwaukee, Wis.	140	19	—	1	5	153	4.40	96.80	—	97.05	4.15	—	7.10	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Edwardsville, Ill.	23	1	2	—	3	19	41.00	12.50	—	15.90	37.60	—	—	—	1.80	
T. J. S. Iowa City, Ia.	35	3	1	—	1	36	—	23.40	1.60	23.40	—	1.60	—	—	—	

T. J. S. Owatonna, Minn.	39	1	1	—	—	39	2.60	12.20	—	23.70	—	8.90	—	—	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Minneapolis, Minn.	33	21	4	—	3	47	—	34.70	1.20	34.10	—	.60	—	—	—	—	
T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.	13	11	9	—	—	15	—	16.00	—	15.00	1.00	—	—	—	—	—	
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	13	—	—	—	1	12	4.50	10.80	—	10.60	4.70	—	8.90	—	—	—	
T. J. S. Žižka, Bruno, Nel.	17	—	1	—	—	16	—	9.90	2.00	7.90	—	—	—	—	—	—	
T. J. S. Crete, Neb.	86	—	1	—	4	81	62.50	49.50	dar 31.25	80.75	—	—	—	—	—	8.10	
T. J. S. Omaha, Neb.	200	7	1	2	21	183	—	115.40	—	115.40	—	—	—	9.00	—	—	
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	41	2	2	—	1	40	—	25.00	.30	16.50	8.20	—	—	4.10	—	—	
T. J. S. Schuyler, Neb.	50	—	—	—	1	49	—	29.70	—	29.70	—	—	—	—	—	—	
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb.	126	20	4	2	5	135	.30	87.80	—	87.80	.30	—	—	—	—	13.50	
T. J. S. Dodge, Neb.	40	—	—	—	—	40	—	—	—	—	—	—	—	2.00	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.	74	3	2	—	14	61	—	41.10	.32	39.60	1.18	—	—	—	—	—	
T. J. S. Howells, Neb.	36	—	1	—	—	35	10.80	10.50	—	21.30	—	—	3.60	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Ord, Neb.	13	—	—	—	—	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Ravenna, Neb.	22	—	—	—	—	22	—	13.20	—	13.20	—	—	—	2.20	—	—	
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.	25	—	—	—	3	22	—	13.20	1.00	13.20	—	1.00	2.50	—	—	—	
T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.	17	—	—	—	—	17	3.00	10.20	—	15.20	—	2.00	4.00	—	—	—	
T. J. S. Timken, Kans.	12	—	—	—	—	12	1.20	—	—	—	1.20	—	—	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	19	—	—	—	—	19	—	—	3.10	—	—	3.10	—	3.20	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Praha, Prague, Okla.	35	2	—	—	1	36	8.80	22.10	—	36.20	—	5.30	—	3.60	—	—	
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.	21	1	—	—	3	19	—	18.10	.20	—	17.90	—	—	4.00	—	—	
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex.	33	2	—	—	—	35	49.20	11.50	dar 24.60	11.50	24.60	—	—	—	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Galveston, Tex.	10	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	2.00	—	—	Vyloučení.
T. J. S. Shiner, Tex.	24	—	24	—	—	—	21.60	20.40	—	31.30	10.70	—	—	4.50	—	—	Vyloučení.
T. J. S. Granger, Tex.	15	—	—	—	—	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Oenaville, Tex.	27	1	2	—	—	26	—	8.30	3.20	6.85	—	1.75	4.45	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Žižka, Waller, Tex.	12	—	—	—	—	12	1.20	7.20	—	7.20	1.20	—	—	4.40	—	—	
T. J. S. East Bernard, Tex.	14	—	14	—	—	—	—	—	1.10	4.00	—	—	—	—	—	—	Vystoupili.
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.	42	—	—	—	—	42	2.40	—	—	15.90	—	13.50	—	—	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. J. A. Komenský, Guy, Tex.	40	—	5	—	—	35	—	53.00	5.70	27.30	—	—	—	2.00	—	—	
T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.	26	17	—	—	—	43	—	33.10	—	15.00	18.10	—	—	1.30	—	—	
T. J. S. Crosby, Tex.	—	15	—	—	—	15	—	9.50	—	8.00	1.50	—	—	—	—	—	
T. J. S. San Francisco, Cal.	111	—	—	—	—	111	80.40	—	dar 40.20	—	40.20	—	—	48.00	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon.	11	1	—	—	—	12	.30	11.00	—	11.90	—	.60	—	1.10	—	—	
T. J. S. Oakland, Cal.	24	2	3	—	1	22	—	14.20	2.80	16.40	—	5.00	—	—	—	—	
T. J. S. Portland, Oregon.	22	—	1	—	—	21	—	13.40	.20	—	13.20	—	—	2.20	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
T. J. S. Los Angeles, Cal.	30	8	1	—	2	35	—	22.80	—	26.30	—	3.50	—	—	—	—	
T. J. S. Malin, Oregon.	19	2	1	—	1	19	—	11.30	—	11.50	—	.20	—	—	—	—	
T. S. D. a Paní New York, N. Y.	257	19	5	1	5	265	—	30.90	.65	30.90	—	.65	—	—	—	—	
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.	34	2	2	—	—	34	—	3.80	—	3.80	—	—	—	—	—	3.40	
T. S. D. a Paní, L. I. City, N. Y.	28	—	2	—	—	26	—	2.70	—	2.70	—	—	—	—	—	2.60	
T. S. D. a Paní, Newark, N. J.	38	3	1	—	1	39	—	4.65	—	4.65	—	—	—	—	—	—	
T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J.	40	1	2	—	—	39	—	4.20	—	4.20	—	—	—	—	—	—	
Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.	37	—	2	—	—	35	1.15	1.75	—	1.75	1.15	—	—	—	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
Sbor Sokolek Omaha, Neb.	38	5	1	—	—	42	—	4.95	—	4.85	.10	—	—	—	—	—	
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.	11	—	—	—	—	11	—	1.10	.95	1.10	—	.95	—	4.20	—	—	
Sbor Sokolek, Wilber, Neb.	10	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	1.00	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.	30	1	3	—	—	28	—	3.15	—	3.15	—	—	—	—	—	—	
Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.	11	10	1	—	2	18	—	3.70	1.60	3.85	—	1.75	—	1.10	—	—	
Sbor Sokolek Vlastenka, Waco, Tex.	12	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	.60	—	—	Schází 3.—4. ¼letní zpráva.
Sbor Sokolek, San Francisco, Cal.	33	3	1	—	—	35	1.80	2.50	—	4.75	—	.45	—	3.20	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
Sbor Sokolek Portland, Oregon.	17	—	—	—	—	17	—	1.70	.10	1.60	—	—	—	3.40	—	—	Schází 4. ¼letní zpráva.
3604 384 214 24 201 6549							\$3,372.95	\$3,148.30	\$1,165.57	\$3,469.33	\$2,048.65	\$162.30	\$126.65	\$252.45	\$29.40		

**PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. OD SJEZDU DO KONCE
LEDNA 1914.**

Příjem.

Hotovost po sjezdu.....	\$ 6,390.76
Za vstupné a příspěvky.....	3,469.33
Sokol Americký	146.22
Do fondu pro sjezd.....	156.05
Za tělocvičné knihy.....	14.21
Za knihu "Tělocvik".....	16.65
Závody a slavnosti.....	51.24
Záloha na nářadí.....	50.00
Tiskopisy	4.85
Různé příjmy	26.30
Úroky z banku.....	173.60
Památník I. sletu v Chicagu.....	3.41
Úhrnem	\$10,502.62

Vydání.

Sokol Americký	\$ 2,369.67
Společný cvičitel	35.62
Tiskopisy	38.50
Závody a slavnosti.....	265.58
Různá vydání a vydání ze sjezdu.....	619.83
Z fondu pro sjezd.....	2,495.05
Za tělocvičné knihy.....	63.72
Služné taj., pokl., jed. a náč. N. J. S.....	172.50
Poštovné, dovozní a pod.....	50.31
Poštovné za knihy "Tělocvik".....	.40
Z banku vyzvednuto a hotovost pokladníka V. V. z N. Y. zaslána do Chicaga V. V.....	4,391.44
Úhrnem	\$10,502.62
Příjem	\$10,502.62
Vydání	10,502.62

Fond pro příští sjezd v Cleveland, O.....	\$ 452.09
Fond pro příští běh cvičitelský.....	54.85
Základní fond Nár. Jed. Sokolské.....	300.00
Fond úrazový	500.00
Fond Ústř. Matice Školské v Čechách.....	6.20
Záloha na nářadí u jednot.....	550.00
Dluhopisy za rozličné příspěvky jednot.....	1,475.45
Na dluhách u jednot.....	2,048.65
Na hotovosti jmění N. J. Sokolské.....	3,078.30

\$8,465.54

Přepiace příspěvky jednot..... 162.30

Úhrnné jmění N. J. S. do 31. ledna 1914.....\$8,303.24

Poněvač ale ještě mnoho jednot čtvrtletní zprávy ne-
zaslalo následkem toho by muselo být jmění N. J. S. o mno-
ho větší. Na zdar! Jan Černý, bývalý jednatel.

Podrobné hlasování jednot o jměnu o kterém se jednalo
s dohodou N. J. S. a Župou Fuegner-Tyrš na schůzi
v Clevelandu, O.

Jméno jednoty	N. J. S.	A. O. S.	Různé
T. J. S. Milwaukee, Wis.....	19	66	—
T. J. S. San Francisco, Cal.....	—	52	—
T. J. S. Fuegner, Long Island City, N. Y.....	70	3	—
T. J. S. Westfield, Mass.....	13	8	—
T. J. S. Malin, Oregon.....	—	15	—
Česko-Americký Sokol, Chicago, Ill.....	39	21	—
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.....	37	71	—
T. J. S. Omaha, Neb.....	61	78	—

Česko-Americká Jed. Sokol St. Paul, Minn.....	26	18	—
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.....	10	47	—
T. J. S. Los Angeles, Cal. (Čes. Obec Sok.).....	—	—	31
T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.....	—	47	—
T. J. S. Crete, Neb.....	52	26	—
T. J. S. Vlast, Chicago, Ill.....	2	17	—
T. J. S. Schuyler, Neb.....	43	4	—
T. J. S. Edwardsville, Ill.....	—	15	—
Sbor Sokolek Omaha, Neb.....	19	21	—
T. J. S. Jonáš, Wilson, Kansas.....	16	—	—
T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.....	—	71	—
T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	—	29	—
T. J. S. Čech, Cleveland, O.....	4	213	—
Sbor Dívek a Paní, Newark, N. J.....	36	—	—
T. J. S. Morrisania, N. Y.....	46	—	—
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill.....	35	17	—
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. (Česko-Americká Obec Sokolská	—	—	41
T. J. S. Philadelphia, Pa.....	36	1	—
Sokol Owatonna, Minn. (Česko-Americká Obec Sokolská	—	—	41
Sokol Karel Jonáš, Cicero, Ill.....	2	96	—
T. J. S. Minneapolis, Minn.....	13	32	—
T. J. S. Howells, Neb.....	33	—	—
T. J. S. Lorain, O. (Čes. Amer. Obec Sok.).....	—	—	19
T. J. S. Oakland, Cal.....	—	22	—
T. J. S. St. Louis, Mo.....	—	200	—
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.....	3	31	—
T. J. S. Praha, Chicago, Ill.....	53	69	—
Sbor Sokolek San Francisco, Cal.....	—	22	—
T. J. S. Timken, Kans.....	1	5	—
Čten. Záb. Besed. Sokol, Portland, Oregon.....	—	—	28
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb.....	21	79	—
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.....	49	13	—
T. J. S. Vrehlický, Marshalltown, Ia.....	—	14	—
Sokol Rozvoj, Chicago, Ill.....	1	46	—
T. J. S. Iowa City, Ia.....	4	26	—
Těl. Sbor Dívek a Paní, Little Ferry, N. J.....	36	—	2
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.....	101	—	25
T. J. S. Berwyn, Ill.....	52	23	—
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.....	74	—	26
Těl. Sbor Dívek a Paní, Long Island City.....	26	—	—
Plzenský Sokol, Chicago, Ill.....	260	19	2
T. J. S. Saginaw, Mich.....	3	22	—
T. J. S. Oenaville, Tex.....	17	—	—
T. J. S. East Islip, N. Y.....	27	—	—
T. J. S. Bohemia, Long Island, N. Y.....	16	—	—
T. J. S. Granger, Tex.....	—	16	—
T. J. S. Little Ferry, N. J.....	80	—	—
T. J. S. Bruno, Neb.....	3	8	—
Sbor Sokolek Vlastenka, Waco, Tex.....	8	—	—
Sokol Chicago, Chicago, Ill.....	93	111	—
T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.....	31	9	—
T. J. S. New York, N. Y.....	421	19	—
Těl. Sbor Dívek a Paní, New York, N. Y.....	236	11	—
Česko-Americký Sokol, Manitowoc, Wis.....	13	8	—

Čili celkem hlasů:

Národní Jednota Sokolská.....	2241
Americká Obec Sokolská.....	1741
Česko-Americká a Česká Obec.....	213
Spojené Sokolstvo	2

4197

Dle usnesení porady v Clevelandě mělo se hlasovati o jménech dvou, t. j. Národní Jednota Sokolská a "Americká Obec Sokolská", však některé jednoty vzdor vysvětlení utvořily si jiná jména a sice: "Česká Obec Sokolská", "Česko-Americká Obec Sokolská" a "Spojené Americké Sokolstvo", a jest jen vidět, že vzdor všemu jednání nebyli mnozí ještě spokojeni s jmény navrženými. A tudíž, aby žádná jednotna nemohla vytýkati stráníctví nějaká, zařadili jsme poslední tři jména do rubriky "různá"! Jak je z tabulky vidět, řídily se skorem všechny jednoty dle usnesení a návrhu zástupců Župy Fuegner-Tyrš a hlasovaly jednotlivě a počítaly každý hlas, ale některé jednoty buď z lhostejnosti, omrzelosti, nedůvěry, nejistoty aneb z umíněnosti hlasovaly dle svého mínění, což ovšem jest nesprávné a přiči se vlastnímu usnesení závaznému. Těl. Jed. Sokol Blesk, Baltimore, Md., hlasovala dle jejích vlastního dopisu vůbe

nesprávně, poněvač hlasovala o jménu jednom, t. j. Nár. Jed. Sokolská a poněvač prý viděli, že jen 4 Sokolové vstali (hlasovalo se povstáním), další hlasování odpadlo (!!). Těl. Jed. Sokol E. St. Louis hlasovala pouhou většinou přítomných členů, což také dle usnesení konference se nemůže pokládati za platné. Sokol Cleveland, hlasoval "jednohlasně" přítomných členů ve schůzi, což jest též proti pravidlu přijatému. Těl. Jed. Sokol Newark, N. J., též jednohlasně, čili také není tak, jakž ostatní jednoty uznaly a těch jest veliká většina.

Odbor Sokolek "Rozvoj", Chicago, Ill., poslal 78 hlasů pro "Amer. Obec Sokolskou", avšak dle zprávy taj. N. J. S., nejsou aneb vlastně nebyly členy Nár. Jed. Sokolské. To jest asi celá zpráva podrobná o hlasování jednot o jméno pro spojení Amer. Sokolstva N. J. S. a Ž. F. T. Další ne třeba podotýkati! Župa Fugner-Tyršova nehlasovala a na vyzvání poslala 1400 hlasů pro jich první návrh, jak doslovně v dopise jejich jest udáno. Který jest to ten první návrh?! V. V. v Chicagu do jista rozluští.

Se sokolským Na zdar!

Za bývalý V. V. N. J. S. v N. Y.

Karel E. Hrbek.

PÍSEMNICTVÍ.

"Ženský Tělocvik", příruční kniha pro ženské odbory, sepsal Josef Čermák, učitel tělocviku na vyšších školách v Chicagu, Ill. Druhé opravené a rozmnožené vydání, s vyobrazeními, v Praze nákladem Českého lidového knihkupectví a antikvariátu — Josef Springer — atd." Tak zní nadpis tří došlých nás sešitů k posouzení. Práce Čermáková pronikla do Čech, pronikla na Rus a dnes již i Slovinci, Chorváci a také Sokolky polské zajímají se o toto dílo našeho pracovníka, našeho písmáka odborného, jakých bez nadsazování mají sokolské kruhy vůbec jen málo. Čermák se knihou svou své doby zapsal do srdcí upřímných Sokolek, jako evičitelstvu poskytl látku nezměrné bohatosti a rozmanitosti přímo úžasné. Neříkal, že dává nám něco zcela nového, ale poskytl rozhodně v novém uspořádání i prospěl věci naší výchovné. Kdo sleduje rychlý vzestup ženské otázky v Sokolstvu, kdo sleduje sester našich touhu po všem moderním, krásném a skutečně cenném ve výchově tělesné a mysle zároveň, uvítal zajisté s radostí již prvou knihu Čermákovu "Tělocvik", jakž byli jsme na místech těchto své doby posoudili. A dnes uznání bratří českých a vydání práce našeho činovníka doma ve vlasti jest nám jen zadostučiněním jako hlasatelům nových myšlenek a zásad sokolských v těch řadách, kde nutnost toho vyžadovala, u žen. Čermák tu snesl nové náměty, sledoval a zaznamenával co vypořádal v tělocvičně od té doby co prvá jeho kniha vyšla, co poznal, že by i v Čechách prospěti mohlo a tak se mu podařilo zanechat po sletové práci naší ve vlasti dojmy nejlepší a dílo, jež opravené dnes vydatnou jest pomůckou. Již slova předmluvy vám dokazují jak rád Čermák na díle pracoval a jak práce ta pro ty tam doma jej těšila. Pak již jde se ženským tělocvikem se stanoviska odborného lékařského, ku vhodným evičením, popis ilustrací se provází a v druhém sešitě dojdete již ku krokům ozdobným a krokům polkovým, co zatím sešit třetí podává již kroky cvalové valčíkové, šotyšové, mazurkové atd., jakž jen práce tak výtečné ujeti se může výborná síla odborná, sokolská s láskou a oddaností. Jsou to cenné látky zejména pro veřejné vystupování žen, aby se tím spíše zdůraznilo, pokud tělocvik ženský klisí se má od onoho mužů. Dílo samo vřele bylo odporučeno v Čechách a nejvyšší instituci Sokolek tamních daná sankce mluví za všechno ostatní, takže my můžeme se k tak vřelému uznání jen připojiti. Necht' není jediného evičitele, který by si práci tuto po sešitech vycházející (sešit stojí osmdesát haléřů) neobjednal po případě

prostřednictvím našeho V. V. Odbory Sokolek pak měly by si obstarati do svých knihoven a rozšířiti práci jedinou toho druhu, americkou a v Čechách vydanou Sokoly pro Sokolky vůbec. A nač dále šířiti slov. Museli bychom jen opakovati co napsali jsme již dříve o díle Čermákově, když vyšlo nákladem našeho V. V. Přičinil se ten Čermák náš, pracoval pilně a odměnou mu budiž vědomí, že nebylo nadarmo, že jsou ještě kruhy sokolské, jež uznávají docela!

"Prague English Club" poslal nám výroční zprávu za rok 1913 a v té našli jsme mnohé zajímavosti týkající se Čecho-Američanů buď na slet minulý se dostavivších, aneb jinak klubu prospívajících. Mnoho našich za svého pobytu v Praze do klubu zašlo, do čítárny jeho zvláště a mnoho tu časopisů a darů kněh i děl odborných, jak z české Ameriky byly poslány hlavně vlivem br. Szalatnaye a jiných. Předsedou sekce cizinecké jest MUDr. A. Pohorecký a předsedou klubu JUDr. A. Sum, pracovník, jenž velice pečlivě dbá, aby o Praze známost pronikla do kruhů nejširších i získala se jí přízeň cestujících a hostů vůbec, zejména z Ameriky.

U nás snažíme se měřiti každému měrou stejnou a na místech těchto posouditi vše spravedlivě a po náhledu našem co nejlépe. A to činíme i milerádi s knížekou, jež leží nám tu na stole. Táž má nadpis: "Kalendář Svazu Dělnických Tělocvičných Jednot Českoslovanských 1914." Jest úhledná příručka a obsahu bohatého, třeba když čtete ihned seznáte, že vzorem tu byla rozhodně a ve všem práce sokolská, ano v některých těch článcích odborných prozrazuje se docela bývalý brk písmáka sokolského, jenž k nové třídní organizaci z důvodů různých přestoupil. Ale jedno řekneme přímo a bez nadsázky: Knížka dokazuje nad všechno jasněji, že členstvo této organizace jest nejen naprosto pokrokové, ale rozhodně volné, proti klerikalismu jakémukoli a také proti klerikálním spolkům tělocvičným. Článek z "Dějin tělocviku" a "Na prahu druhé epochy", "Smí sociální demokrat setrvati v církvi?" a jiné a jiné v lадném uspořádání dokazují jen, že Sokolstvu jak ve vlasti, tak i u nás zde za tou velikou vodou vzniká soupeř, s nímž nutno již nyní počítati, jestli chceme opravdu vzdorovati záplavě "Orliků" a podobných "černých lákadl" na hloupost lidskou vypočítaných a kněžstvem zaváděných. Kněžstvem všech věr bez výminky a kazately, již tak rádi Husem se ohání a z misijních fondů amerických tyjou, za to, že dovedou vylíčiti vlastní svou krev, vlastní bratry nevěree a pokrokovce před tvář Američanů jako Křováky kdes v nejtemnější Africe! Táž organizace dělnická vydala i "Několik Epistol", jakž napsal prof. L. Tošner k Olympiádě jejich v Praze 1915. Jsou tu opět stezky mnohé na Sokolstvo, vylučování socialistů z šiků našich a podobné. Otřepané to fráze, jež měly by se již nahraditi spíše plodnější prací, jež vyvrcholila by v soutěži s prací sokolskou, prací, kterou také hlavně i u nás koná ruka mozolná, aniž by rozlišovala bratra od bratra podle jeho politického přesvědčení. Nejsme z těch, kdo hned vidí nebezpečí v každé organizaci pokrokových lidí, ano i třídní organizace tělocvičná nemyslíme, že věci naší by škoditi mohla, když bude se postupovati slušně a spravedlivě navzájem vždy a všude, ba soudíme spíše, že zpátečnickým živlům vzdorovati, je na postupu zastavovati a z církvi jim utíkati jest rovněž výchovné, at' již děje se s červeným karafiátem na kabátě, aneb s červenobílou stuhou pod sokolským odznakem a zvláště tam, kde bílé hvězdy v modrém poli a bílé pruhy a červené hlásati mají rovnost všech lidí a občanů jedné republiky.

Pozoruhodné jest dílo Dr. Aleše Hrdličky, jakž poslal nám ze Smithsonian Institutu, pod názvem: "Anthropological Work in Peru in 1913, With Notes on The Pathology Of The Ancient Peruvians." Práce ta jest bohatě ilustrována a dokazuje odbornou znalost výzkumnou spisovatele,

jenž ve vědeckých kruzích těší se jménu jen zvučnému. Dr. Hrdlička jest čestným členem několika vědeckých společností a v době poslední jmenován byl i čestným členem carské společnosti nauk a věd v Moskvě. Jest již celá řada jeho prací publikována a Národní Museum ve Washingtoně chová veliké snesené jím sbírky a studie hlavně kmenů indických atd. K výsledkům nejnovějším gratulujeme!

Když zvěděli jsme, že Sokolstvo české hodlá vydávati list, jenž by v rukou lidu vykonal co nejvíce na prospěch věci výchovné a tělesné i mravní pokrok v duchu českém a bratrském zaradovali jsme se, neboť dokazovalo znovu, že Česká Obec Sokolská jest vědoma si úkolů svých a činovníci její znají co třeba. Jednalo se o věci a záhy od slov přistoupilo se k činu a z tohoto činu povstal list s případným jen názvem sokolským "Čin". A protože poznali jsme o sletu pořadatele listu tohoto br. Dr. Masáka tušili jsme, že bude dílo dokonalé, o čemž ostatně zjevné doklady najdete ve všech třech nás došlých již číslech. Ukázku z pera br. Rucha přinášíme v tomto čísle "Pád Tyrana", jakž přineslo v čele listu číslo první. Také druhá čísla jsou bohata cenným, pestrým — a při tom naprosto sokolským — obsahem. Dr. E. Kunz píše tu výstižně o národních povinnostech, pak jest tu krásný a srozumitelný článek: "Nechut' k námaze tělesné", jakž pořadatel napsal a konečně úvaha znamenitá Dr. Tichého: "Z historie těloeviku". Následují rozpravy na téčkách: "Veleslavín", časopis typografický, básnička "Volnost, rovnost, bratrství" od Lidky Zalové a z předních strání to jest z Krkonoš: "V Martinově Boudě" a konečně v historickém kalendáři: "Sedlák — buditel". Mimo to se věnuje pozornost sociální demokracii a jejích jednotám, jakž líčí sokolskou lásku k dělnictvu a p. a závěrek tvoří zvěsti "Z přítomnosti" a různosti. List vychází čtrnáctidenně ve čtvrtek. Číslo stojí dva haléře pouze a ročně předplácí se i s poštovným K 1.50. Administrace Praha II. Václavské nám. Hvězda. Vše co nového v životě sokolském podává se tu ostře a pěkně kreslené v přehledu a jsou tu i záživné posudky, jež vrhají záblesky do světa zpátečnického a "Orlíků" zvláště. "Čin" měly by objednat si v několika výtiscích najednou všechny naše jednoty a členstvo mělo by číst, sokolští přednášeči, vzdělavatelé a předčitatelé našli by tu hojně látky dobré, jež dá se přechysti před šikem, aneb ku přednášce vhodně založené použití. Objednejte si, třeba prostřednictvím našeho V. V. a přesvědčte se.

ZASLANÝ MAJETEK N. J. S. DO CHICAGA V. V.

	kniha
Památník N. J. S.	71
Pamětní spis prvního sletu v Chicagu N. J. S.	232
(As 50 v Národní Tiskárně.)	
Čermák: Těloevik	35
Těloevičné: Kůň na šíř	28
" Bradla	20
" Kuzele	8
" Skoky o tyči	19
" Prvá pomoc	3
" O rohování	13
" Sokolstvo, jeho směr a cíl	48
" Těloevičné hry s nářadím	8
" J. Amos Komenský	46
" Hry mládeže	18
" Životopis Fügnera	39
" Skoky na koze a stole	46
" Těl. hry bez nářadí	28
" Dětský těloevik	32
" Hrazda	19
" Životopis Tyrše	43
" Sokolské Epištoly	19

" Zápas	46
" Zpěvníčky	36
" Soustava Sokolská	2
" 100 příkladů evičení prostných	47
" Cvičební látka	113
" Povely k pořadovému evičení	335
" Oswald: Pamětní spis	60
" Úvahy a řeči Dr. Tyrše, I. a II.	80

Padesát let českého tisku v Americe	4
Písň Bezruč	1
Hudebniny: Hoj, pestrý Sokole!	1
Anglické těloevičné knihy: Dumb bells	1
" How to get strong	1
" Physical education	1
" Pro hochy a děvčata	1
Pod modrou perutí	1
Englander z Prahy: Hudba	1
Šest historických Američanů	1
Zdravověda	1
Cvičení tělesná	1
Sokolská výprava do Ameriky	1
Památník: Praha	1
" T. J. S. v New Yorku	1
" T. J. S. v Cleveland, O.	1
Hudba pro mě	1
Hudba Star Spangled Banner	1
Zdravotní stav N. J. S., míra a váha	listiny
Diplomy N. J. S.	1
Náčelnické zprávy pro Sokolky	knihy 4
Deset Kapitol	2200
Platební knížky	7700
Záslužní listiny a štočky	
Stříbrný věnec	
Staré knihy V. V. N. J. S.	
Anglické knihy: Sokolstvo, jeho směr a cíl	knih 107
Hudba (štočky) 4 díly. Štočky Fügner a Tyrš	
Sokol Pražský, 2 knihy	
Pátý slet v Praze	knih 197
3. slet kniha, Čtvrtý slet v Praze, Pátý slet v Praze	
Staré fin. zprávy a poukázky z posled. sjezdu	
Edison mimeograph. Press. Staré štočky	
Obálky na knihy, Cvičení prostná od Hallera, Bohemian Voice	

Výprava Sokolstva do Francie, rozličné podobizny. Úřední tiskopisy, kniha pro otisky štočků.

Protokolní kniha ze sjezdu. — Kniha pro otiskování dopisů. — Památník z Hory Kutné. — Úřední knihy pro V. V. N. J. S. — Seznam členů (dvě knihy). — Seznam členkyň (1 kniha). — Hlavní stará a nová kniha (2). — Pokladníková kniha. — Poukázková kniha. — Pro finanční zprávy kniha. — Seznam odběratelů Sokola Amer. — Poukázky za poslední půl rok. — Úřední pečete (seals). Seznam členů jednot (14 knížek). — Razítka pro N. J. S. (dvě). — Protokolní knihy. — Album od Sok. Karlínského. — Velký Album Česko Moravský. — Album Pražského Sokola. — Praha (1 kniha) a kniha Praha a okolí. — Podobizny (čtyři knihy). — Sokol Turnovský (kniha). — Zlatý sokolský odznak (1). — Fügner Tyrš, bronzové odznaky. — Stuhy na prapor. — Časopis Sokol Americký, vázané knihy, do konce r. 1912, bez ročníků 6—7 z roku 1884—1885, které schází.

Karel E. Hrbek.

Jan Černý.

"PRODANÁ NEVĚSTA", Praha a okolí, Podolské lázně, Mor. nár. tance, Chov husí v Libušíně, Rybolov v Třeboni, Vodní sporty na Sázavě, Vsesokolský slet v Praze r. 1912 atd. atd. — v pohyblivých obrazech levně k pronajmutí. R. SZALATNAY, 54 Covan Ave., Toronto, Canada.

NOVÍ, Odstoupilí a Vyloučení členové.

— Podporující Sokol Tyrš čís. 1. v Omaha, Neb., přijat byl do N. J. S. s následujícími členy: Frant. Bečán, Václav Bešta, Frant. Brodil, Josef Brodil, Anton Brázda, Jakub Dokulil, Albert Dolejš, Václav Dolejš, Jakub Dvořák, Fr. Dibelka, Stanislav Fiala, Jak. Havránek, Václav Hulač, Josef Jindra, Frant. Jan, Frant. Janda, V. F. Kunel, Frant. Kunel, Václav Kutilek, Adolf Kapek, Karel Krčál, Václav Konvalin, Jos. V. Kašpar, Jan Knězaček, Vojt. Kučera, Jos. Kašpárek, Jan Kolář, Jan Kopie, Frant. Kopecký, Frant. Koenigsmark, Josef Moravec, Ant. Městecký, Bart. Mathausser, Josef Mertz, Josef Mňuk, Frant. Mrkvička, Karel Macků, Josef Nejepinský, Josef Němec, Václav Neiberg, Jan Novotný, A. F. Novák, Jan J. Novák, Jiří Pitha, Jan Polívka, Josef Přibyl, Jan Popel, Josef Přerost, Jan Přenosil, Frant. Přenosil, Stanislav Rebyček, Anton Rychlý, Šimon Rokúsek, Jos. Rousek, Jos. Růžicka, Václav Rudolf, P. M. Svačina, Josef Samec, Frant. Svojtka, Ant. Satorie, Frant. Satorie, Frant. Satorie, Spěvák, Jan Strnad, Jos. Svoboda, Frant. Svoboda, Frant. Svoboda, Josef Sekera, Fr. Slunečko, Matěj Svatoš, Frant. Smešek, Rudolf Snížek, Jan Sinek, Ladislav Skryha, Josef Šafránek, August Šerpán, Frant. Špinar, Frant. Štátný, Josef Šamonie, Karel Těsnohlídek, Jan Treček, Frant. Uher, Frank Urban, Anton Učen, Anton Vašák, Frant. Vašák, Will. Vašák, Karel Vránek, Josef Vaněk, Frant. Vaněk, Josef Vaněk, Matěj Vosička, Václav Vak, Josef Voksa, Vác. Zemánek, Čeněk Žezulák, Josef Zich, Josef Zelený, Josef Chleborád, August Císař, Franta Holas.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., uvedeni byli: Tomáš Joeh, Hugo Šindelář, Jan Maňák, Frant. Štefl, Edw. Brůna, Ant. Navrátil, Frant. Horák. Přestoupili: K. Jirásek a Cyr. Slapnička. Odstoupili: Fr. Vaňous, Jar. Chalupník, Fr. Uzel a V. Pieck. Vyloučení pro neplacení příspěvků O. Kuchynka a J. Pazour.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijati byli: Bohumil Opava, Jaroslav Suchánek, Frank Novák, William Svrček, Frank Hacker. Odstoupil Josef Stejskal. (Jaké jsou adresy nových? Bez adres nemůžeme Sokol Amer. zasílati.)

— Z T. J. S. Iowa City, Ia., vyloučen byl Jos. Čechura.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu uvedeni byli: Anton Hattan a s legit. listinou Frant. Šrámek. Vyrovnání odstoupili: Josef Mašek, Josef Kolářik. Vyloučen pro neplacení Anton Boháč. Zemřel Josef Holan.

U T. J. S. Crete, Neb., obdržel odstoupní listinu Leo. Marek.

— Z T. J. S. Ravenna, Neb., odstoupili: Frank Fiala, Josef Witera, Vojta Holub, Josef Knotek.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: L. Matušík, Jan Šambol, Frank Sýkora, Jos. Barcal, Jan Reiner, Leo Reck, Aug. Černík, Josef Kvěch, Ant. Tesař, Fr. Charvát. Odstoupili: Jan Tříška ml., Ed. Hodan, Ant. Onder, Jar. Černý, Jos. Gabriel, Ant. Kurz, Vác. Kadera, Jan Loyda, Jan Laciný. Vyloučení pro neplacení: Ant. Bartoň, Ant. Miklas, Rud. Šimsa, Stan. Řezníček.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Mir. Jahoda, Ant. Kolář, Rud. Lukš, Jar. Novák, Louis Pacák, Jos. Palle, Victor Vodrážka. Pro neplacení vyloučení byli: Jiří Brantl, Frant. Černík, Jan Havelka, Frant. Hula, Frant. Karas. Zemřel Pavel Kostka.

VOLBY.

— T. J. S. Bridgeport, O. — Starosta Josef Dvořák, náměstek Josef Dolák, tajemník Josef Nový II., pokladník Václav Lepič: důvěrníci: Jos. Prokeš II., Frant. Měrtl, náčelník Frant. Šfcha, pdonáclník Josef Nový II., dopisovatel Jos. Dolák.

— T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. — Starosta Jar. Zázvorka,

náměstek Rob. Duroň, tajemník J. Vančura, účetní V. Kasal, pokladník J. Rendek, důvěrníci: Malík, Vávra, Randueh.

— T. J. S. Portland, Ore. — Starosta Frant. Klekar, nám. Jan Havlina, jednatel Čeněk Krémář, pokl. Louis Pokorný, účetní Vác. Slezák, náčelník Karel Vejrostek, dopisovatel Jan Vymetálek; výbor majetku: B. Hnízka, V. Slezák, V. Jambor. — Ve sboru Sokolek: starostka E. Friendová, náměstka F. Wedková, náčelnice E. Klekarová, taj. E. Šleglová, pokl. M. Hnízková.

— T. J. S. Hawthorne, Ill. — Starosta Josef Kluiber, náměstek D. Krajíček, taj. Frank Synek, účetní Vil. Hodoval, pokl. Tom. Harazím, náčelník D. Krejčík, podnáč. Mil. Bublík.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. — Starosta M. J. Mazanec, náměstek Viktor Buňata, tajemník Jan Wolf, účetní Ed. Shiber, pokl. Roman Parma.

KVITUJEME

s díky zasláné příspěvky na uhrazení výloh se stavbou tělocvičny a síce:

T. J. Sokol, New York.....\$5.00

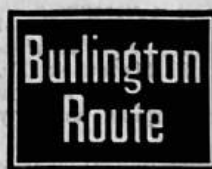
Odbor Sokolek Blesk, Baltimore..... 1.00

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia..... 6.00

S bratrským Na zdar!

Franta Prehal,

tajemník T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.

Upozornění českým Sokolům!

Pro pohodlí všech, kdož se chtějí účastnit závodů a sletu v Omaze, ve dnech 18. až 22. července, Burlingtonská dráha vypraví zvláštní vlak.

Tento nádherně a pohodlně zařízení vlak vyjede z nádraží Union v Chicagu o 6. hod. večer, 21. července a dorazí do Omahy příštího rána, kde cestující budou uvítáni členy sletového výboru.

Pro další podrobnosti o tomto vlaku pište br. Jos. Míkovi, zřízenci dráhy Ch. B. Q., Omaha, Neb., aneb A. J. Puhlovi, generálnímu agentu, 141 So. Clark St., Chicago, Ill.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Pizenském Sokole, 18. a Ashland Ave. — Jan Šiman, starosta, 1133 W. 16. St.; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St.; Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave. (Tel. Lawndale 4351). — (Čeky, poštovní a expressní poukazy dlužno vystavovati na jméno pokladníka, tedy Jos. Jurka, ale zaslati je jednateli. Není-li ček vystaven na Chicago, nutno k zaslané částce připsati 10 ctů za kolekcii.) — Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22. St.; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave. Výbor majetku: Jos. Plaček, Jos. Křišťán, ml., Lor. Široký. Výbor účetní: J. F. Šlapák, M. Pešek, F. Špaček. Náčelník R. Stýblo, 1619 W. 18. St. 1. podnáčelník Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčelník J. Holan, 1519 W. 18. St. Další členové V. V.: Ant. Pecival, J. Čermák, T. Továrek, V. Matas, Jos. Čapek, Ant. Haller, Fr. Mencl, Vác. Roubal.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětko, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáčelník Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Sevěřík, 2615 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj.—

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Jos. Sahulka, 333 — 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Fr. Goetz, 403 E. 160 St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Rud. Pokorný, 411 E. 78. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Ant. Pelikán, 84 Meadow St. Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 703 Hunterdon st. T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. Halladay, 21 Orchard St., Bogota, N. J. T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: starosta Leo Všeček, náměstek Vojt. Charvát, jednatel Jan Tichý, 3321 W. 52 St., S. W., Cleveland, O.; pokladník Jos. Šlapák, 3184 W. 44. St., Cleveland, O.; náčelník Jos. Štíbr, 5320 McBride Ave., Cleveland, O.; 1. podnáčelník br. Fryš, 2. podnáčelník Jos. Tichý. Prvních šest měsíců schůze odbývány budou v Sokolovně T. J. S. Cleveland každou 2. sobotu v měsíci v 8 hod. večer.

Sokol Cleveland. Schůze každou 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 346 Magnolia St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pondělí v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul taj. Jos. Brožík, 1437 — 25. St.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, 402 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Karel Štastka, 88 Voskampt St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka, 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník Josef Paskovský, 1012 Geyer ave., St. Louis, Mo.; I. podnáčelník Franta Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Frant. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave. Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st ave.; taj. Karel Sklenička, 1250 So. Karlov Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Matěj Beránek, 5341 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Louis F. Kára, 2029 W. Grenshaw St.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Fr. Hlavatý, 4640 N. Crawford ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Skole, 1126 W. 18. St.; taj. Ernst Zabranský, 1836 Throop St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. Rud. Kočka, 1957 W. 19. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452-54 z. 12. ul. Taj. Jan Vopička, 1220 Venonah Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Synek, 5023 W. 29. Pl.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago, St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Procházka, 2012 So. 11th Street.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každé 1. pondělí v 8 hod. večer v Sokolovně na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Melichar, 1319 N. 14. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S. Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Jiří Kaňák, Dewey St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. Čáp, 433 Superior St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Jos. Zajíček, 175 Seymour Ave., S. E. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington ave. a 23. Ave.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Fr. Prehal, 401½ S. May St.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Oldřich Jelen; jednatel Jos. Štěrbá, 2014 Q. St., So. Omaha, Neb.; pokladník Jos. Vonásek; náčelník Jan Říha, 1415 Williams St., Omaha, Neb.; podnáčelníci: Jar. Vaňkát, Mamie Kmentová; další výbor Fr. Říha, Marie Jindrová, Ottilie Kmentová, Eliška Špičková, Olga Dlasková, Ant. Třeska a Petr Pecka. Schůze každé 3. pondělí, střídavě v Sokolovně T. J. S. Omaha a T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha.